

**Dr. Hikmet
Kıvılcımlı**

**Vatan Partisi
Tüzüğü
ve
Programı**

köXüz

Yayımları

Vatan Partisi Tüzüğü ve Programı

Dr. Hikmet Kıvılcımlı

köXüz

Dijital Yayınlar İndir - Oku - Okut - Çoğalt - Dağıt

**Bu kitap ilk defa: 1954 yılında Vatan Partisi
Yayınlarda yayınlanmıştır.**

Bu kitap KöXüz sitesinin dijital yayınıdır.

**Kar amacı olmadan, okumak ve okutmak için, indirmek, dijital olarak
basamak ve dağıtmak serbesttir.**

Alıntılarda kaynak gösterilmesi dilenir.

köXüz

Yayınları

İÇİNDEKİLER

Yayınevinin Notu.....	3
Vatan Partisi Kuruluş Duyurusu.....	8
İşçi Sınıfı Partisi'ne Giriş.....	9
İşçi Sınıfının Tarihçil Görevi.....	21
Vatan Partisi Tüzüğü Ve Programı.....	25
KISIM: I	
Hürriyet.....	37
KISIM: II	
İktisadiyat.....	47
BİRİNCİ HAD	
İşsizlik.....	47
İKİNCİ HAD	
Pahalılık.....	49
BİRİNCİ NETİCE	
Sanayileşme.....	51
İKİNCİ NETİCE	
İşçi Meselesi.....	57
ÜÇÜNCÜ NETİCE	
Köylü Meselesi.....	63
Vatan Partisi Davası'nın Gerekçeli Kararı.....	71
Ekler.....	87

VATAN PARTİSİ KURULUŞ DUYURUSU

VATAN PARTİSİ

GENEL MERKEZİ

Telefon : 34966

P. K. 904

Yerleşim Cad. No. 66

Sayı :

İstanbul 7 Ocak 1955

Sayın Bayın,

VATAN PARTİMİZ, 1954 yılının Müstak Cümhuriyet bayramı günündenberi kurulmuş bulunuyor.

Milli yükselişimizi gerçekleştirme ülküsü, süphesiz, bütün milletimiz gibi, her milli partimizin de baş hedefidir. Bu yükselişte tutacağımız kanat, usul ve tempo farklarımızın paylaşıldıkça çoğalan yegâne şeyimizi-vatan aşkımızı, eksiltmeyeceğine, hiç bir siyasi hareket karşısında tecrübelerden faydalanma ve sahici samimiyet gösterme prensiblerini engellemeyeceğine inanıyoruz.

Timsik ve programımızı sunarken, herşeyin üstünde HAKK ve HAK kaygısı ile karşılıklı başarı dileklerimizizin kabulünü rica ederiz.

7 Ocak 1955
M. Kemal

İŞÇİ SINIFI PARTİSİ'NE GİRİŞ

Vatan Partisi Tüzük ve Programının ikinci baskısı yapılıyor. Niçin? Bunun bir çok anlamları var.

1- CHP, TEKPARTİ DİKTATÖRLÜĞÜ

Vatan Partisi hangi dönemde doğdu?

Tekparti CHP, ortasından çatlamıştı. Türkiye'nin yüzdeyüz yerli malı olan Antika ve Modern Parababaları kendilerini yeterince palazlanmış buldukları için, artık CHP "Vesayetinden" (sağdıçlığından) kurtulmak istemişlerdi. Tekpartinin "Ebedi Şef"i Atatürk, altın yaldızlı bir çerçeve içinde "İsâ Ruhullah" gibi duvara asılabilirdi. O çerçevenin içinden fırlayıp CHP'nin başına geçemezdi. Fizikçe (bedence) ölmüştü. Ruhça mumyalaştırılıp, Anıt-Kabir Ehamı içinde ebediyen susturulabilirdi.

CHP'nin "Değişmez Şef"i İsmet İnönü Paşa'nın da: "değişmezliğı sözle kaldırılmıştı. Ama, Devletçi Kapıkulu gönüllüler kalabalığı ile kadrolaşmış, çerçevenlenmiş CHP ayakta kaldıkça, onun için her istenilen manevra kolay olmuyordu. Ayrıca CHP'nin, 20 yıllık "Demokratik Zortlamaları" ve "Devrim Zortlamaları" onu halk yığınları içinde tutundurulur olmaktan çıkarmıştı.

En iyi dileklerle uygulanan "İlköğretim Seferberliğı" bile: Okul masrafına katılmak için tek ineğini satmayan dul kadını jandarma sopası altında falakaya yatırmak sonucunu vermişti. Hele toprak ürünlerini gözetleyip ele geçirmek için girişilen "Sabaşı" ağaları, uygulanamasa bile, halkı dehşetlere boğmak için Parababaları eline verilmiş en büyük CHP düşmanlığı silahı idi.

2- DP ÇOKPARTİ "DEMOKRASİSİ"

Böylesine zıpkınlarla kanatılmış Halk yığınlarına: "Kaç ben kurtarayım!" diyen Parababalarının "Demokrat Parti"si, bezgin insanlarımızca gökten inmiş "Demirkır At" gibi kucak açılarak karşılandı. Modern Parababalarımızın (Finans-Kapitalin) elebaşısı C. Bayar Cumhurbaşkanı, Antika Parababalarımızın. (Tefeci-Bezirgânlığı) tipik "batakça çiftlik ağası" A. Menderes Başbakan oldu. Bu iki en gerici sınıf demagogları iktidara gelmek için herşeyi "mübah" bildiler. Hatta zamanın en ilerici görünen Sosyaİistleri ile bile perde ardından "işbirliği" yapma hünerlerini gösterdiler. Öylesine ki, en köktenci Sosyalist Parti Genel Sekreterleri:

- "Artık geçti? Bir daha, ne hadlerine? Kılıma dokunamazlar!" macununu, Hasan Sabbâh'ın haşışli iksiri gibi bol bol yutuyor ve "müritlere" yutturuyorlardı.

Bu sarhoşluğun ayılışı yaman oldu. Cumhuriyet Tarihinde, her türlü "Sünuf'ü Devlet" sağdıçlığından yakayı kurtaran Antika ve Modern Parababalarımız, tereyağdan kıl çekercesine kolayca iktidara çıkar çıkmaz şaşkına döndüler. CHP tepesindeki "Devlet Sınıfları"nın sağdıçlığı yerine, Uluslararası Parababalığının (Enternasyonal Finans-Kapitalin) yüzde yüz "vesayeti" (uyduluğu) altına girmedikçe ayakta duramayacaklarını anladılar. O zaman, Parababalığının kutsal mihrabında bir "Günah Tekesi" bulup kesmek gerekti. En uygunu kim olabilirdi? İktidarın o denli çürük armut gibi ağızlarına düşebileceğini rüyalarında görmedikleri, ilk Çiftparti, Çokparti ve "Demirkırat" balayı günlerinde flört yaptıkları sosyalistlerden iyi kurban bulunamazdı.

3- SOSYALİST SÜREK AVI

Yerli Parababalarımızın Demirkırat iktidarı, hem yeni efendileri yabancı Parababalarına ne kertede sadık kul olduklarını saptamak için, hem eski düşmanları kandırılmış Halk yığınlarına ve özellikle Türkiye İşçi Sınıfına gözdağı vermek için, geniş bir sosyalist sürekavına çıktılar. Uzun ve inceden inceye gizli hazırlıklardan ve provokasyonlardan sonra ansızın gece baskınları

yaptılar. Kanunlara dayanan: (Doktor Şefik Hüsünü adına bağlı) Emekçi Sosyalist ve (Avukat Esad Âdil adına bağlı) Türkiye Sosyalist Partileri ile ne kadar kurulu bağımsız İşçi Sendikaları varsa, hepsi çoktan kapatılmıştı. Şimdi Sosyalizmin son kılıç artıkIarı yakalanıp Kanunsuzluk suçu ile zindana atıldı.

Böylece yerli yabancı Parababaları, Türkiye'de Sosyalizmin son erine dek "kökünü kazımış" olmakla övünüyor ve keyifle el sıkıyorlardı. Avukat Orhan Arsal adına bağlı olan küçükçük bir siyasi örgüt, adını "Demokrat İşçi Partisi" yerine "İşçi Partisi"ne çevirmekten ve kızılan "Sarı Sendikalar"daki militanlarını Polis baskısına karşı protesto makamında istifa ettirmekten daha etkin iş yapamaz durumda kalmıştı. Kimi sabahlara dek süren bitmez tükenmez demegli tartışmalar ve çekişmeler, İşçi Partisi Genel Başkanını, bıkkınlıktan çekilmek için "Mühürü teslim edecek adam bulamam" kötümserliğe düşürmüştü.

4- VATAN PARTİSİ BAYRAĞI

İşte, Vatan Partisi, o panik karanlıkları içinde her ne olursa olsun İşçi Sınıfı, hak ve varlığının, yaşama savaşının bayrağını yere düşürmemek için kurulmuştu. Daha kurulduğu gün, bunca yıl sosyalizm savaşçılığında öldürülmüş kimselerin teröre (zilgıda) meydan okuma gibi gelen bu cüretleri iki satırlık ihbar biçiminde İçişleri Bakanlığına duyurulmuştu. O "ihbar" dışında bütün "Hür Basın"ı ölüm susuşu kaplamıştı. İçişleri Bakanlığı da bütün açık ve gizli provokasyon servisleriyle Adliye avandallığını Vatan Partisi üzerinde sıkı sıkıya odaklaştırmıştı.

Vatan Partisi savaşı: Şu veya bu iç nedenlerle açılmış geldikten hür boşalış değil, bütün tıkanık bentlerin üstünden atılış oldu. Parababalarının geçici hoşgörü sosyetesinden yararlanmadığı için, en nankör "Susuş Kumkuması" sağı solu kaplamıştı. Ömrü hep zilgit ve susuş kumkuması ortamında geçenler için "İşçi sınıfı cephesinde yeni bir şey" yok idi. Görev var idi. Görev: 35 yıllık deneyler açısından, Türkiye'de 1954 yılının, diyelim, 27 Mayıs gecesi İşçi Sınıfı İktidara gelse, 28 Mayıs sabahı, Türk Milletine hangi tekliflerle nasıl bir uygulama sunacağını çok kısa ve

çok açık anlaşılır dille belirtmekti. Bu plânda 35 yıllık deneylerin Bilimci Sosyalizm düşünce ve davranış prensiplerine dayandığı kimsece tartışılmazdı ve tartışıldığını da bilmiyoruz.

5- "SOSYALİZM" KAKACILARI

Kimi yobazcıklar "Vatan" sözcüğü ile şok geçirmişler. Uğradıkları şokun siyasi "erken bunaklık"larına bir ilâç (şok terapi) olmasını dilemekle yetindik. Kimi "Sosyalizm" esnafı, 30-40 sayfayı geçmeyen Tüzük-Programda "Sosyalizm" sözcüğünün bir kez bile geçmediğine yakındılar. Vatan Partisi'nin Yenicâmi seyyar satıcıları tablalarında satılır halis muhlis "Avrupa Malı" ithalât incikboncuğu için sergileme dükkânı olmadığını kavramayanlara ne söylenebilirdi?

"Eleştiri" lâfı o zaman icat edilmemişti. Fare deliği mızıldanmaları arasında komiklik yarışını hangisi kazandı? Araştırmadık. Program dediğinin: Madde 1, Madde 2, Madde 3, 4, 5 ve ilh. olarak baştan sona dek birbirini kovalayan sıra numaraları ile yazılabileceğini, Vatan Partisi Programı'nın ise öyle rakamlanmadığı için "dünyada görülmedik" bir "acayıplik" ile insanı dehşete düşürdüğünü, "böyle programın olamayacağını" söyleyenlere bile rastladık. İşçi Sınıfı Partisinin "Numara yapmak" olmadığını anlatmakla uğraşmadık. Ve bütün sıçanları kakalarıyla başbaşa bıraktık.

6- V.P.'NİN ÖNGÖRDÜĞÜ "BİR GECE"

Şimdi o kakaların meraklıları ve karasevdalıları türedi, istedikleri kadarını koklayıp yalayadursunlar. Sıçanların mide ve beyin sağlığını biz düşünecek değiliz. Vatan Partisi'nin doğuşundan 6 yıl sonra, bir 27 Mayıs gecesi iktidara gelenler, 28 Mayıs sabahı ne yapacaklarını bilemediler. Üniversite müzesinin Avrupa ithalât malı eczahanesinden Farmasotik (ilâçcil) iktidar reçeteleri istediler, Farmasonik "Âdem'i İktidar" haplarından başka bir şey bulamadılar. O yaldızlı hapları yuta, yuttura, Antika ve Modern Parababalarına daha büyük vurgun mutlulukları sağlamış duruma düştüler.

Neden? Çünkü "Türkiye İşçi Sınıfının Sosyal Varlığı" 25 yıl önce yazıldığı halde gözlerine çarpmamıştı. "Köy"lerinin ötesini göremiyorlardı. İşçi Sınıfı Partisinin Minima Programı olan Vatan Partisi Programını ise, en çok "Keskin Solcular" hasır-altı etmek uğruna ellerinden geleni yapıyorlardı. Parababaları ile Keskin Solcuların bu değme 'İşbirlikçiliği" hangi "sosyalizm" sebzelerini *buram buram* püskürttü? Hiç değilse 1971 yılı başında, hepsi en kör göze batarca ortaya çıktı.

Yalnız bir şey unutuluyor. Bir gece İşçi Sınıfı iktidara gelse, ertesi sabah Türk Milletine hemen sunabileceği uygulama olarak Vatan Partisi'nin Tüzük ve Programı her zamankinden daha kaçınılmaz aktüelliğini (günün konusu oluşunu) koruyor. Hiç değilse 27 Mayıs'tan beri ardarda birbirini kovalayan olaylar öyle bir Tüzük ve Program'ın Türkiye için peynir-ekmek kadar gerekli olduğunu suyun yüzüne çıkardı. O İlk biçimi ile Vatan Partisi Tüzüğü ve Programı, bugün de iş yapmak isteyen için hiç kafa çatlatmayan ve işi karıştırmayan pratik direktifli plan özetidir.

7- TÜZÜK ŞEMASI

Tüzük 7 sayfa içinde her biri 4'er bentlik 13 maddeye sığdırılmıştır. Bu 7 sayfadan 1 sayfası Programın özetini sentezleştiren 2. AMAÇ (Gaye) maddesidir. 2 sayfası, 4'er bağlantılı 4 madde ile Parti ÜYE'liğinin ana çizgilerini göze batırır. Bu üç sayfa, her militanın bir günde ezberleyeceği ve bir daha unutamayacağı denli kısa, açık, kesin ÖRGÜT ANA-PRENSİPLERİ'ni derler.

Bu Ana-Prensipleri kavrayan ve zekice uygulayabilenler İşçi-Köylü yurttaş, gözüne hiçbir İşveren ve Aydın gevezeliğinin kül atamayacağı yalın kılıncı Paralı olabilir. Geri kalan 9-10 Tüzük Maddesi: İşveren kural ve formalitelerinin (biçimlemelerinin) kör kuyusu içinde çarpılmadan yönelişi sağlamakla kalır. O yönelişte hiçbir işsiz avukatın, İşçilerle Köylüleri bunaltacak Hukuk Kırkambarı'na çanak tutulmaz. Canlı Parti ORGANlarının düşünce ve davranış girişimlerine kıyasıya dinamizm sağlanır.

Tüzük budur.

8- PROGRAM ŞEMASI

Program'a gelince, o, aydın ukalalığını daha az kahrinden öldürücü değildir. Doğrusu, Vatan Partisi Tüzük ve Programını; ya dükkâncı "Susuş Kumkuması" içinde "yoketmek", yahut "Bilginçil" kuyruk kıvırtmalarıyla "kemirmek" içgüdülerinin içyüzü, hep o "aydan ukalâlığını kabrinden öldürücü" basitlikte ve som Iukta oluşagelir dayanır.

Ne demek yani? Öyle önüne gelen çarıklı köylü, yahut yamalı işçi, bir bakışta Tüzüğü de, Programı da anlasın... Hele, Allah koruya! Kimseye sormadan kendi başına uygulamaya kalkışsın... Uzmanlık öldü mü? Aydınlık gömüldü mü? Yok. Bu basbayağı bir "Kıyamet alâmeti..." Koskoca Siyaset Partisinde de söz ve iş bu denli "ayağa düşürülür" mü ya?

Bütün 'Büyük Para'babalarının veya Küçük Burjuvaların ve de İrili Ufaklı "Sosyalist" beyciklerin Vatan Partisi Tüzük ve Programı önünde Aşağılık Komplekslerini skandal, rezalet kertesine çıkarışlarını anlıyoruz. Bindikleri her dalı kestikçe tepetaklak tekerlenip düştüklerini bile ayırtedemeyecek beyinsiz işgüzarlıklarından küçüle kütleşe çamura dek cüceleşmelerini anlıyoruz.

Vatan Partisi Tüzüğü ve Programı onları nasıl kurtarsın? Onların batağına mandalar güç girer. V.P. Tüzük ve Programı ise: "Başta İşçi Sınıfımız gelmek üzere câhil, âlim, köylü, şehirli.. Bütün değer yaratan iyi dilekli yurttaşlar" için çabaları derleme ve geliştirme manivelasıdır. Gerçekten Demokratik Kurtuluş mu isteniyor? Şehirde ve Köyde: İşsizliği ve Derebeyi kalıntılarını kaldırtmak birinci iş, baskıcı ve Pahalı kâğıtçı! (bürokratik) ve askercil (militarist) devleti. Ucuz-Hür (özgür) Devlet kılmak ikinci iştir. Programın ana işleyişi bu prensiplerden yola çıkar.. Onun için 2 som bölüme ayrılır:

- 1- HÜRRİYET (Özgürlük),
- 2- İKTİSADİYAT (Ekonomi).

Her bölüm ve altbölüm için önce kısa bir Gerekçe konulur. Sonra o Gerekçe açısından Partinin en az yapabilecekleri birbirine organik bağlarıyla bağlı olarak açıklanır.

9- ÖZGÜRLÜK (HÜRRİYET) ÖZETİ

"Özgürlük" (HÜRRİYET) bir Küçükburjuva mistisizmi değildir. Halka İnanç ve Züğürdü bolluk anlamını taşır. Anayasa'nın 8 ilkesini Halk eliyle uygular. Hâlâ 1919 modeli "Bağımsızlık" tekerlemesiyle Mustafa Kemal'in gerisine düşmez. Hürriyet" içinde, yalnız dışa karşı İstiklâl (Bağımsızlık) yoktur. Asıl içeride Özgürlük olmazsa, yabancı Parababalarına karşı "bağımsızlık" çabalarının temelsiz palyaçuluk olduğu belirtilir. Güçlülük ve Mutluluk ötesinde "Özgürlük" palavrasının, Parababaları oyununda satılmış Küçükburjuva "Cazgırlıklarından başka bir şey olmadığı açıklanır.

Bu açık, keskin anlayış ışığında: Özgürlüğün Hedefi (fakirliği giderme), *Ruhu* (oy davranışını kaldırma), İnsana (tepeden tırnağa örgütlenme), Müeyyidesi (Halkın adaleti), Beşiği (Halkın kültürü), Kontrolü (Prensip basın- yayını), Uygulaması (Sağlıklı hoşgörülük), Gücü (Halkın ordusu), Sembölü (Vicdana karışmayış), Dünyası (Ağır sanayi pusulası), Rakamı (namuslu sosyal İstatistik) teker teker elle tutulur, en ufak ikiyüzlülüğe pay vermez, som teklifler biçiminde 8 sayfaya sığdırılır.

10- EKONOMİ (İKTİSADİYAT) ÖZETİ

21 sayfa (Tüzük ve Program'ın yarıdan fazlası, Programın 3'te 2'si) EKONOMİ (İktisadiyat) temeline ayrılmıştır. Orada "Sosyalizm" kalemefendisinin Madde "numaraları" yapılmaz. İŞSİZLİK tezi ile PAHALILIK antitezinde (4 sayfa) şu 3 can alacak konu birbirini bütünleyerek sentezleştirilir: 1- SANAYİLEŞME (5 sayfa); 2- İŞÇİ Problemi (4 sayfa); 3- KÖYLÜ Problemi (8 sayfa)...

"Bilgin" pozuna bayılan bir CİA'cı Cici Sosyalizm kıkırukluluğu (Proleter (!) Aydınlik) V.P. Programını sözde "Eleştirir"ken, bilmeyeni aldatmak için, Köylülüğe pek az yer verildiği yalanını utanmadan kıvırtmıştı. Yayınliyoruz. KÖYLÜLÜK: Programda İşçi probleminin 2 katı yer tutmuştur. Ancak bu yer, elbet İşsizlik-Pahalılık-Sanayileşme-İşçi problemleriyle ilgili dışı ve eşit ölçüde konulmuştur. Sahtekârlıklarından kızarırlar mı dersiniz Oligarşi veletleri?

V.P. Programının EKONOMİ bölümü, Öylesine özettir ki, burada onun ayrıca özetini vermek güç olur.

İŞSİZLİK'e, ülke çapında Kutsal Savaş açılır. İşsiz'e: Ses-İmdat-Tazminat-İş sağlanır. PAHALILIK, Toplumun: Gelir-Fiyat-İrat-Devlet gibi her katında, işçi ve memurdan ev kadınına dek, çoluk çocuk bütün yurttaşların örgütlenmiş girişim ve denetimi altında hemen ve kesin çözüme bağlanır.

SANAYİLEŞME: Pahalılığı ve İşsizliği, Batıcılığı 4 yılda yok-edicici Kutsal Kurtuluş Savaşı'dır. Yerli-Yabancı ayıklanmış Ser-maye, Bilinçil Dış ve İç Ticaret, Üretmen memurlu Ucuz Dev-let, halk örgütlerinin emrinde millileştirilmiş planlı Büyük Sa-nayi tek kurtuluş yoludur.

11- İŞÇİ-KÖYLÜ ÖZETİ

İŞÇİ sınıfımız, nüfusumuzun 20 katı çabuklukla büyüyor. Milli değeri verimlendiren, makineleşmeyi yaratan canlılık onun direnişinden geliyor. Böyle bir sosyal güç: (Sendikalar + İşçi Mümessillikleri Birlikleri + İşçi Müfettişlikleri + Yıllık Büyü-k İşçi Kongreleri) ile, yalnız: (İşçi Sigortaları + Kollektif İş Andlaşmaları + İşsizlik Sigortası + İş Kanunu) üzerinde de-ğil, bütünüyle: (Ekonomi + Politika + Kanunlar + Uluslararası Mevzuat) üzerinde de gerçekten söz ve girişim sahibi olmalı, (Haftada 5 gün en çok 40 saat iş + Oynak merdivenli 2 kat ve gece tazminatlı gündelik + Kasıtsız Grev + en modern Sağlık-Analık-Çocukluk şartları) ve ilh. sağlamalıdır.

KÖYLÜLÜK: 20 kat verimli olabilir. 1000 traktörle yalnız Zi-raat Kombinaları: Tüm Büyük ve Orta arazi sahipleri kadar buğ-day üretti ve Tarım alanınının 10'da 1'ine yardım etti. Yeter ki Parababaları köyü kuduzca dalamasın. Köylünün ve dolayısı ile Türkiye'nin Kurtuluşu için, en azından 10 maddelik DEMOKRA-Sİ, 5 maddelik ÖRGÜT, 7 maddelik TOPRAK, 7 maddelik TEK-NİK gerekler köye girmeli ve gelişmelidir. Yoksa, sağlı sollu "Toprak Reformu" tekerlemesi, adam aldatmaktan başka hiçbir işe yaramaz.

V.P. Programının Köylü Problemine sunduğu 30 maddelik som çözümler 3'er ayrımlı 3 bölümde derlenebilir:

1- Demokrasi, 2- Toprak, 3- Örgüt...

12- KÖYE DEMOKRASİ ÖZETİ

I- DEMOKRASİ bölümü birbiriyle kenetlenmiş 3 ayrımda toplanabilir.

- A) Ekonomik Demokrasi : 1- Tefeciye kaldıran Kredi sistemi
2- Bezirganı kaldıran Fiyat sistemi
3- Borçları kaldıran Yardım sistemi
- B) Yönetimcil Demokrasi: 1- Jandarma dayacağı kalkmalı
2- Memur rüşveti kalkmalı.
3- Müdür müdahaleleri kalkmalı
- C) Teknik Demokrasi 1- Karakol: Köy heyetinin emrine girmeli.
2- Elektrik, Telefon ve PTT: Köyleri ve şehirleri geceli gündüzlü bağlamalı.
3- Okul: (İşçi+Köylü+Öğretmen) örgütleri emrinde işlemeli.

Demokrasi'nin bu en ilk 3 prensibi yüzde yüz gelişmedikçe Toprak havada kalır.

13- KÖYLÜYE TOPRAK ÖZETİ

II- TOPRAK bölümü birbiriyle kenetlenmiş 3 ayrımda toplanabilir.

- A) Toprak Üleştirimi : 1- Devletten: En geç 6 ayda 50'şer dönüm (7 milyon ton ürün).
2- Özelden: En geç 1 yılda 25'er dönüm (10 milyon ton ürün)
3- Gasp edilmiş (Miri-Vakıf-Metrüke-Mevat) yerler.
- B) Toprak Tekniği : 1- Makine-Enerji: Parababalarından ikinci tekeline,
2- Toprak-Hayvan-Bitki: Üniversite -Enstitü-İstasyon bilimi tekeline
3- Tarımcı Endüstri: Üretim seferberliği planı tekelinde.

- C) Toprak Düzeni : 1- Sınır-Su: Çizileri 500 yıllık Kadastro'ya bırakılmaz.
2- Otlak-Baltalık: Her köye kardeşçe ayarlanır.
3- Orman (1/4 köy):
Cumhurbaşkanından erine dek seferberlikle yetiştirilir.

Toprak probleminin bu en ilk 3 prensibi yüzde yüz uygulanmadıkça Demokrasi havada kalır.

Ama, gerek Demokrasi, gerek Toprak problemlerini kim uygulayacak? "Partilerüstü Palavramantarizm" mi? Öylesi, ölü gözünden yaş ummaktan çok daha korkunç bir alay olur halkımızla. Herkesten önce her şey: Örgütlü Üretmen ve Üretimci Örgüt tekeliyle gerçekleştirilebilir.

14- KÖYDE DEMOKRASİ-TOPRAK ÖRGÜTÜ

III- ÖRGÜT bölümü birbiriyle kenetlenmiş 3 ayrımda toplanabilir.

- A) Sınıf Örgütleri : 1- Tarım İşçileri Sendikaları ve Birlikleri.
2- Topraksız-Züğürt Köylü Örgüt ve Birlikleri.
3- Üretim-Kredi-Tüketim çalışan köylü Kooperatifleri ve ülke ölçüsünde Birlikleri

Köy ekonomi-politikasında Toprağa da, Tekniğe de, Düzene de Ekonomik, Yönetimcilik, Teknik Demokrasi'ye de birinci kereden bu örgütlü köy insanları, başbaşa verdikleri örgütlü işçi sınıfı ile kaynaşarak sahip çıkacaklardır. Bu örgütlü İşçilerle Köylülerin emrinde, köyle şehir arasındaki uçurumu kapatacak öteki örgütlü insanlarımız büyük rol oynayacaklardır.

- B) Ekip Örgütleri : 1- Tarım Uzmanları bindirilmiş ekipleri.
2- Sağlık ve Kültür bindirilmiş ekipleri.
3- Bindirilmiş Mahkemeler.

Bilimi, Tekniği, Kültürü, Sağlığı, Uygardığı ve Sosyal Adaleti örgütlü alışan Köylünün ayağına gtreceklerdir.

- C) Siyaset rgtlenmeleri: 1- Geri çağrılabilir köy sağdııcı Mebuslar.
2- Yüksek, Orta ğretimli ğrenci gönüllü erleri.
3- Gittikçe makineleşen Ordu gönüllü erleri.

15- OL HİKAYET

İşçi Sınıfı Partisi (Vatan Partisi) 1954'ten 1957 seçimleri sonuna dek, Modern (Finans-Kapital) ve Antika Tefeci-Bezirgan) Parababalarının en aşağılık Bizantizm artığı ile karışık Derebeyce Faşizmine karşı dvşt. Adım başında provokasyonlar, tuzaklar, baskılar, saldırılar, polis baskınları, Gangster Sendikacı komploları, köylü girişimlerine jandarma karakol işkenceleri ardı arası kesilmeksizin zamansızca birbirini kovaladı.

Bir avuç insanın göğüslerindeki İnanç'tan ve beyinlerindeki Bilinç'ten başka hiç kimsenin yardımı beklenmiyordu. dlekleirin, provokatrlerle işbirliği yapan sık sık tepici panikleri normal karşılandı. Talebe Cemiyetlerinin Parti tabelâsında "Orak-eki" keşfeden ihbarları, Siyasi Polisin bile bile "kzn altında buzağı arayışları", Sayın Savcıların polis direktiflerine paye verişleri, Tarafsız hâkimlerin bir suç olmasa tahkikat açılmazdı yollu dava aışları olağan Őeylerdi.

Sonunda oyunu bozan gene İktidar oldu. Partinin Seçim Kampanyasında gördüğü inanılmaz ilgi, Parababalarının "Sayım suyum yok" demelerine yol açtı. Kamyonlarla istenilen sandığa hâkim ilâmi atarak "oy atmaya" koşturulan bindirilmiş DP'li işsiz oy davarları, kırık Őiře, taş, sopa, küfür yağdırmalarıyla kaldılar. Menderes'in, son umudu, seçimi kazanır kazanmaz Ankara'ya gelen Amerikan Dışışleri Bakanına bir siyasi kurban kesip, dolar dilenmekti. Bütün "Hr Basın"ın birinci sayfalarını, Dulles'in yakışıklı boy resmi ile yanyana Gizli Komünist Partisinden yakalananların eşkiya kılıklı fotoğrafları dolduruyordu.

"Vatan Haini Komünistler" Demir Perde gerisinden "Para" alırken suçüstü elense edilmişlerdir! "Vatansever İktidar", Amerika'dan "Para" alamadığı için, üzüntüsünden Vatan Partilileri Harbiye zindan hücrelerinde aralıksız 1 yıl gündüz ışığı göstermemecesine her türlü insan haklarından yoksul, her işkenceye her an uğratılarak ölüme bıraktı. 2 yıl sonra Vatan Partililer iktidarın en güvendiği Ağır ceza'da beraet ettiler. Yalnız çoğunun lekesiz dişleri, sertçe ekmek kabuğunu ısırırken peynir gibi çatırdayıp dökülü dökülüverdi. "Dişli" İktidar tekme tokat Yassı-ada'ya gönderildi. 27 Mayıs, Türkiye'de de bir Sosyalist Partisi kurulmasını gerekli buldu. Ve Bayar affedildi. Kimi "Sosyalist"ler hâlâ Vatan Partisini affedemediler.

"İşte bu kadardır ol hikâyet."

1.4.1971

Hikmet Kıvılcımlı

İŞÇİ SINIFININ TARİHCİL GÖREVİ

Sevgili İşçi Kardeşlerimiz;

Hangi Cehennemde nasıl yakıldığımızı, siz herkesten iyi biliyorsunuz: Ne zaman kanunca ve insanca hak aramaya kalksanız önünüze kimler çıkıyor? Besbelli. Önce Patronun her zamanki bekçi köpekleri sizi ürkütmeye çalışıyorlar.

O sökmedi mi, Patron, sizin, bizim içimizden yüzde bir, iki zayıf ruhlu, zayıf yürekli, zayıf vicdanlı, toy câhil biçare işçi arkadaşı kandırıyor. O kandırılmış beş on satılık kul köleyi silahlandırıyor, paralı asker gibi üzerimize sürüyor.

Bu üç beş kuruş bahşiş almak, yahut işinde kayırlamak, işinden atılmamak için kendi öz kardeşinden yakın olan işçi kardeşleri üzerine tabancalarla, bıçaklarla saldırtılan zavallılar; çoğu hâin oldukları için korkak çıkıyorlar. Sizin silahsız, kendilerinin silahlı olmaları bile yetmiyor. Elbirliği etmiş yüzlerce, binlerce işçi kardeşimiz önünde, o ciğerlerini beş paraya Patron alçağına satmışlar bozuluyorlar.

O zaman, İşverenin Karakolda, yahut Müdüriyette peylediği bir iki kanun çiğner yahut rüşvetçi Devlet Silahlı, güç amiri kışkırtılıyor. Gizli yollardan işçiler düşman gösterilerek çağırılıyor. Onlar, hakkını arayan çalışan işçi yurttaşa vurmanın suç olduğunu biliyorlar. Kendilerini cezadan kurtarmak için, o beş on işçi hainini önlerinden iterek yedeklerine alıyorlar. Hep birden namuslu çalışkanlara can düşmanı gibi saldırıyorlar.

Nerede fabrika, işyeri varsa, her gün, her saat işlenen bu cinayetler, büyük şehirlerin dışındaki ıssız işçi semtlerinde, Kanunun göremeyeceğini umdukları sapa kırlarda, vahşi yerlerde

geçiyor. Ama sizin gözleriniz önünde haksız saldırının bir noktası bile gizli kalmıyor. Her an kurşunlanan, bıçaklanan biz işçileriz.

Ne işyerinde rahat bir soluk alabiliyoruz, ne evimizde çoluk çocuğumuzla emniyette yaşayabiliyoruz. Son zamanlar, artık işçi olmak, dağ başında eşkiya eline esir düşmekten bin kat beter oldu. Nedir bu başımıza gelenler? İşçi olduysak günaha mı girdik? Ne istiyorlar kan ter dökerek geceli gündüzlü çalışanlardan?

Boyuna emeğimizle Patrona 10 değer yaratıyoruz. Patron bize 3 değerlik bir gündelik vermiyor. Üstelik bin hakaret, baskı yetmiyor. Aylıklı askerlerle kurşun, dipçik yağdırılarak hürriyetimize, hayatımıza kastediliyor. Neden işçiye dağdaki hayduttan daha kötü gözle bakılıyor?

Sevgili işçi kardeşlerim. Bu başımıza gelenlere, dünyanın her yerinde "Sosyal Sınıflar Savaşı" denir. Biz işçiler her yerde, barışçıl yoldan en basit insanlık hakkımızı arıyoruz. İşverenler, hemen bekçi köpeklerini, külhanbeylerini, aylıklı askerlerini açıktan açığa silahlandırıyorlar. Biz işçilere karşı tabancalı, tüfekli, hançerli Sınıflar Savaşını kışkırtıyorlar.

Demek biz istesek de, istemesek de, işveren sınıfı işçilere karşı sürekli Sınıflar Savaşını hiç utanmaksızın sürdürmektedir. Üst katlarını pençesinde tuttuğu Devletin silahlı güçlerini de kendi özel köpekleri, aylıklı askerleri ile birleştirmenin hileli yollarını arıyor. Ve ne yazık ki, sık sık o fırsatı da buluyor,

Bir karısından dayak yemiş komiser, bir aferin budalası çavuş, açıktan nefesi kokan bir rüşvet delisi temditli seçiyor. Bizim gibi köylü, şehirli işçi olan Mehmetçikler, işsizlikten kırılmış Polis memurcukları, kimsenin görmediği yerlerde üzerimize ateş etmeye zorlanıyorlar, Sonra, karşımıza geçen işveren sınıfı, biz işçileri hiç utanmadan Sınıf Savaşı yapmakla suçluyor, Yavuz hırsız işveren, ev sahibi işçi sınıfını böyle şaşkırtıyor.

Böyle oldu bittiler önünde işçi sınıfımız ne yapacaktır? Zorla içine itildiği Sınıflar Savaşını görmezlikten gelmek de, şaşkırtmak da, haydut Parababalarının ekmeklerine yağ sürmek olur. Onlar yaptıkları soygunlarını, kanlı haydutluklarını haince, alçakça maskeleyerek için, örtbas edip herkesi aldatmak için:

"Sınıflar Savaşı istemiyoruz!" diye ikiyüzlülüğün en namussuzcasını işliyorlar. Ve ardından gizli açık silahlı adamlarını işçilerin üzerine saldırtıyorlar. Karagöz'deki çifit gibi: hem vuruyorlar, hem "Ne vuruyorsun be!" diyorlar.

Bu kahpece oyunda şaşdırmamak için istemeyerek başımıza açılmış bulunan Sınıflar Savaşını; büyük işçi sınıfımıza yaraşır bir uyanıklılıkla açıkça görelim, duruca bilelim, bilincimize çıkaralım. 35 milyon Türkiye halkı içinde sayıları birkaç bin zibidiyi geçmeyen bir avuç satılık, vatansız, millet sömürgeci, işçi düşmanı Parababası'nın niçin her dakika halkımızı Sınıflar Savaşına zorladığını iyice kavradık mıydı, ondan sonrası kolaydı... Bu, kulağımıza küpe olması gereken Birinci Derstir.

Birkaç bin kurnaz yalancının mumu yatsıya kadar bile yanmaz. O birkaç bin kurnaz, niçin ve nasıl, çalışanların her günkü bir lokma ekmeğini bile çok görüyor; işçi ve köylü fukaranın çoluğunu çocuğunu, evini barkını darmadağın sokağa atabiliyor; hakkını arayan emekle değer yaratıcı insanlarımızın üzerine ikide bir süngü, ateş, kurşun, sıkışınca tank, uçak yağdırabiliyor? Niçin ve nasıl mı? Çok basitçe: Siyaset iktidarını TEKEL'inde tutarak ve tutabildiği için... Bu, kulağımıza küpe olması gereken İkinci Derstir.

Çivi çiviyle sökülür. O, ciğeri beş para etmez, memleketin gümrüklerini "Batılı" dedikleri Parababalarına, "Ortak Pazar" dalaveresine kurban ederek milleti resmen satan birkaç bin soyguncu ortada. Bu güruh madem ki, Politikanın su başlarını keserek, iktidarı tekelinde tutarak türlü canavarlıklarını yapabiliyor. Sonra, Meclise soktuğu adamlarıyla kayıkçı dövüşleri çıkararak dikkati o hokkabazlıklara çekebiliyor. Sonra, ezik, bitik, aç, işsiz yığınlarımıza koleralı zezem satarak, her çapulun ve haydutluğun "Din İman, Bin Mintan" adına yapıldığını da rahatça yutturmanın yollarını parayla, zorla, sürü sürü sözüm yabana "gizli" tarikatlarla arayıp bulabiliyor. Bunun önüne siyasi iktidarı ele alma savaşından başka hiç bir şey geçemez. Bu, kulağımıza küpe olması gereken Üçüncü Derstir.

İktidar lafla alınmaz. Normal olarak. Siyasi iktidar savaş yapacak bir Sınıf Partisi ile alınır. Bir askercil vuruş, bir çete

baskını, herhangi şartlı momentten veya sürprizden yararlanarak iktidara çıkamaz mı? Belki çıkar. Ama iktidara çıkmak değil, çıkılan yerde tutunmak iştir. Bugün iktidarda tutunmanın tek şartı: Modern bir Sosyal Sınıfa gerçekten dayanmış, yedek sosyal güçlükleri akıllıca kullanabilen bir öncü örgüt (Siyasi Parti) ile olur. Çalışan yığınlarımızın siyasi iktidarda tutunacak örgütü, ancak İşçi Sınıfı Partisi olabilir. Bu, kulağımızda küpe olacak Dördüncü Derstir.

Fabrikaları, Yolları, Çiftlikleri, Sarayları, Şehirleri, Gecekondukları yapan ve işleten İşçi Sınıfımız, Devrimci Gençlikle elele İşçi Sınıfı Partisini de yapacaktır. Çünkü İşçi Sınıfı Partisini yapıp yürütmeyi beceremedikçe, başka her şeyi yapmanın, dünyaları yeniden kurmanın, insanca yaşamak için yetmediğini, her günkü gözyaşlı ve kanlı denemeleriyle sınamıştır. Daha da çok sınayacaktır. Yaşamının ve binbir günlük dövüşün verdiği bu en büyük denemeli Ders, öteki aşırıca açık 4 Düşünce ve Davranış dersi ile çelikleşecek, mızraklaşacak, bir avuç asalak gerici geriletici Vatan haini Parababasının İktidar Tekelini ve Sınai Tahakkümünü yenecektir.

Tarihin yörüngesi, en ufak ikirciliğe yer bırakmayacak ölçüde, İşçi Sınıfının yörüngesine girmiştir. Ne denli parlak göktaş görünmek tutkunluğu içinde bulunurlarsa bulunsunlar, eğer uzayın sağır boşluklarında yitmek istemiyorlarsa, bütün Devrimci yıldızlar, Tarihin ve İşçi Sınıfının yörüngesi içine akmalıdır. Bu yörünge Proletarya Partisidir.

VATAN PARTİSİ
TÜZÜĞÜ VE PROGRAMI

VATAN PARTİSİ ANA TÜZÜĞÜ

Birinci Madde: "VATAN PARTİSİ" adlı siyasi kurulun merkezi İSTANBUL'dur.

2- GAYE VE KONU: Oligarşik nüfuz yerine, mutlak surette kanun yolu ile:

a) Devleti halktan üstün değil, halkı devletten üstün tutan gerçek hürriyeti fiilen kurmak ve antidemokratik kanunları ayıklamak.

b) Müzmin işsizlik ile azgın hayat pahası kanser haline gelmiştir. Bunları köklerinden kazımak için, ikinci bir Kuvayimilliyeye seferberliği gerektir. Bu iktisadi seferberliğimizi, atom dahil en son sistem ağır sanayi temeline dayandırmak.

c) Milli istihsal (üretim) mücadelemizin, para maddesini,-ne sadakayla, ne zorla- ancak UCUZ DEVLET ve ŞUURLU TİCARET yolu ile sağlamak.

d) Bu mübarek iktisadi kuvayimilliyeye seferberliğimizin güdücü ruhunu -başta işçi sınıfımız gelmek üzere- cahil, âlim, köylü, şehirli... bütün değer yaratan iyi niyetli vatandaşların, tamamıyla aşağıdan gelme ve tamamıyla serbest [TEŞEBBÜS (GİRİŞİM) - TEŞKİLÂT (ÖRGÜTLENME) - KONTROL]larında bulmak; ve bu emelle, bütün organlarda bilfiil müstahsilleri (üretmenleri) çoğunlukta görmek, yarımız olan kadını ön safta bulmak, gençliğe sonsuz inanmak.

ÜYELİK

3- ÜYE OLMAK:

a) Cemiyetler Kanununa uygun (T.C. vatandaşı, 22 yaşını bitirmiş, medeni haklı) bulunmak ve T.C. Anayasası 16. maddesindeki şu yemini yapmak:

"Vatan ve milletin saadet ve selâmetine ve milletin bilâ kayd ve şart hakimiyetine mugayir [aykırı] bir gaye takip etmeyeceğime ve Cumhuriyet esaslarına sadakatten ayrılmayacağıma namusum üzerine söz veririm."

b) Parti gaye ve programını benimseyip yaymak ve parti yasasına uymak.

c) Safî kazanca göre ayda 25 kuruş ile 10 lira arasında aidat ödemek. (Finans divanı işsizlerden aidat almayabilir.)

d) Parti organlarından birinde fiilen çalışıp, toplantılara muntazam gelmek. (Üst üste 3 toplantıya ve yılda topyekûn 5 toplantıya gelmeyen, çekilmiş sayılır.)

4- PARTİYE GİRME ÇIKMA ŞARTLARI:

a) 1 yıldan beri partili 2 üyenin tavsiyesi ile, parti organlarının tasvibi ve merkezce tescili yapılan vatandaş üye olur. (Birinci Kongreye kadar tavsiyeyi kurucu üyeler yaparlar.)

b) Parti üyesi yer değiştirirken, bulunduğu organdan belge alır ve gittiği yer organına katılır.

c) Partiden çıkmak serbesttir. Kendi çıkan bir hak arayamaz.

d) Partiden çıkarma yetkisi, Haysiyet Divanına düşer. Çıkarılan kimse, ancak ileriki kongreye başvurabilir. (Otomatikman partiden atılanlar şahsan kongreye başvuramazlar.)

5- PARTİ DİSİPLİNİNİN ÖZÜ: Hür teşebbüs kabiliyeti (inisiyativ)dir.

a) Bütün organların toplantılarında, her üyenin tenkit (eleştiri) hakkı sınırsız ve seçimlerde oy hakkı mutlak surette bir tektir.

b) Yetki ve sorumluluk kendiliğinden veya kuru kıdemle alınmaz. Yalnız ve ancak, yaratıcı (Bilgi-Tecrübe-Enerji)ye, lâkin, daima bir kararla verilir ve gene bir kararla geri alınır. Hiçbir görev, hiçbir partiliye şahsi hiçbir imtiyaz bağışlamaz. Partinin en alt kademe (OCAK) üyeliği işi en şerefli faaliyettir. Mertebeler zincirinde en son halka Genel Başkan'dır.

c) Tartışmalar, istisnasız, organlar içinde, program ve gündeme göre, mücerret (soyut) ve umumi (genel) değil, elle tu-

tulur, her yanı belirtilmiş, şahsiyata ve hissiyata kaçmaz Pren-sip ve Fikirler etrafında, yıkıcı değil yapıcı şekilde olur.

d) Her tartışma bir nutuk çekmek ve lafı uzatmak için de-ğil, daima pratik ve ilerletici bir karara varmak için yapılır. Her karar bir organın eseridir ve o organın bölgesine giren bütün üyeler için parti emri olur.

6- PARTİDEN ÇIKARILMA'yı gerektiren başlıca disiplin-sizlik unsurları şunlardır:

a) Kariyerizm (mevki hırsı ve gururu) gütmek.

b) Tenkidini (eleştirisini) organ içinde yapmak yiğitliği-ni göstermemek ve organlar dışında korkakça dedikodularla soysuzlaşmak.

c) Organların, çoğunlukla aldıkları kararlara uymamak.

d) Parti programı ve yasasına aykırı veya gizli söz ve ha-rekette bulunmak. (Herhangi bir gizliliğe ve tahrike kayan üye, otomatikman Parti dışında kalır ve İl İdare Heyeti bu provokas-yonu ihraç kararına bağlar.)

OCAKLAR VE MAHALLİ KONGRELER

7- OCAKLAR VE KONGRELER:

a) OCAK, partinin temel taşıdır. Küçük bir parti örneği ha-linde işler. Her şehir, kasaba, köy, işletme ve ilh. gibi vatandaş topluluğunda karar alacak kadar (3 kişi) parti üyesi bulundu-mu, bir OCAK kurulur.

b) Mahalli KONGRELER: Her yılın (Eylül ve Kasım) ayları arasında, birbirlerini tamamlayacak sırayla toplanır. Ocak kong-resine üyelerinin hepsi katılarak, Bucak kongresi için 5'te bir delege seçer. (3 üyeli Ocak bir delege seçebilir). İlçe, İl ve Merkez kongrelerine, her alt kongre üyesinin yarısı aslî, yarısı yedek delege seçilir.

c) KONGRE GÖRÜŞMELERİ: Her kongre, program, yasa maddelerin, Genel Kongre ve Merkez Heyeti (Santral Komite) kararlarını gözönünde tutarak, bölgesinin bütün davalarına hal suretleri (çözüm yolları) bulur. Kararlarını en kısa zamanda

merkeze bildirir. Kongreler arasında, Merkez ve İl İdare Heyetleri, ayda birden az olmamak üzere, üyelerle sıkı temas, hasbihâl ve istişare konferansları tertipler.

d) İDARE HEYETLERİ: Her mahalli kongre, en fazla Ocakta 5, Bucakta 7, İlçede 9, İlde 11 üyelik bir İdare Heyeti (Yürütme Komitesi) ile onun başkanını seçer. Her heyet ayrıca kendi içinden bir veznedar, bir muhasip seçerek gereken işbölümünü yapar. İlçe ve Bucak Heyetleri en az haftada bir toplanır.

Genel Kongre zamanı, alt kongrelerden gelmiş delegeler dışında, her İdare Heyeti kendi içinden, Bucak ve İlçede 1, İlde 2 kişiyi delege olarak üst Kongreye seçer. Ocaktan gelmiş delegeler, idare heyeti delegelerinin seçimlerine katılmazlar.

GENEL KONGRELER

8- GENEL KONGRENİN KURULUŞU:

a) Umumi Heyet (Genel Kurul) toplantısı olan Genel Kongre, Partinin en yüce yetkili organıdır. 2 yılda bir toplanır. Her gelecek toplantısının gününü ve yerini kendisi kararlaştırır. Sebepler mücbirse, başkanlık divanı Kongre kararlarının ruhuna uygun, teknik değişiklikler yapabilir.

b) Genel Kongreye katılacaklar: Üye delegeleri, İdare heyetleri delegeleri, Merkez İdare Heyeti ve Haysiyet Divanı üyeleri, aslî üye; Ocaksız üyeler, halk, kültür teşekkülleri mümesilleri müşahit (gözlemci) üye olur.

c) OLAĞANÜSTÜ GENEL KONGRE: Merkez İdare Heyetinin kararı veya 5'te 1 Genel Kongre delegesinin yazılı dileği ile toplanır. Yalnız hedef tutulan belli konuları ele alır. Seçim yapmaz.

d) Genel Kongrenin yeri, günü, saati ve gündemi, en az üç gün önce hükümete bildirilerek iki gazete ile yayınlanır. Kongre edebiyatı, en az bir ay önce (Olağanüstü Kongrede 2 hafta önce) görüşülmek üzere alt organlara sunulur. Genel Kongrenin geri bırakılması bir defa olur. Yeni toplantının gecikme sebepleriyle birlikte, kanunî bildirimi ve yayımı yapılır.

9- GENEL KONGRENİN İŞLEYİŞİ:

a) Genel Kongre Genel Başkanın nutkuyla açılır.

b) Çoğunluk (Nisap: Delegelerin yarısından bir fazlası) varsa, Kongre için bir başkan, bir vekili ve kâtipler seçilir. Bu heyet, zabıtları (tutanakları), saklanmak üzere imzalar.

c) Gündemde mevcut ve 20 de 1 üyenin dileği, yahut çoğunluğun kararı ile gündeme alınmış bütün Parti, memleket, dünya konulan görüşülür. Hesaplar incelenir. Bütçe tasdik olunur. Program ve tüzük değişikliği, merkezi idare heyetinin kararı ile, yahut 2 il kongresinin 3 ay önceden yazılı isteğiyle gündeme girer. 3'te 2 çoğunlukla kabul edilir. Genel Kongre kararları, gelecek Genel Kongreye kadar partinin değişmez prensipleridir.

d) Genel Kongre 1 Genel Başkan, 1 Genel Sekreter, 19 kişilik Merkez İdare Heyeti, 9 kişilik Haysiyet Divanı seçer. Merkez İdare Heyetinin hüviyetleri ile, Anayasa değişmeleri bir hafta içinde mülkiye âmirine bildirilir.

MERKEZ

10- MERKEZ (İDARE) HEYETİ (SANTRAL KOMİTE):

a) İş bölümü: Merkez Heyeti, Genel Başkanın yahut Vekil edeceği Genel Sekreterin, yahut bir merkez üyesinin başkanlığında toplanır. Bir sekreter, iki üyeden mürekkep (derleşik) üçer kişilik yedi divan seçer.

b) Başkanlık Divanı: Genel Başkanla, Genel Sekreterin katıldıkları, umumi sevki idare, icra ve ahenk (genel yönetim, yürütüm ve uyum) organıdır. Partinin bütün organlarını birer aylık tam yetki ile kontrol ve sevkeder. Genel Başkan kanalıyla, daimî toplantı halinde sayılır.

c) Organlar divanı, Kültür divanı, Finans divanı, İşçi teşekkülleri divanı, Aydın, Köylü ve Esnaf teşekkülleri divanı, Kadın, Çocuk ve Gençlik divanı.. En az haftada bir toplanırlar. Sekreterlerin başkanlığı altında, isimlerinin anlattığı konuları ele alıp yürütürler. Münasebetleri (ilişkileri), Başkanlık Divanı kanalından geçer.

d) Merkez toplantısı: Merkez İdare Heyeti en az ayda bir genel toplantı yaparak, Başkanlık Divanının ve Merkezin faaliyetlerini gözden geçirip, yeni direktifler verir.

Başkanlık Divanı lüzum gördükçe veya Merkez Heyeti çoğunluğu yazıyla diledikçe, Merkez toplantısı Genel Başkan tarafından çağrılır.

11- HAYSİYET DİVANI:

- a) Partili kişilerle organlar arasındaki anlaşmazlıkları inceler.
- b) Partinin bütün hesap işlerini dilediği zaman, en az yılda iki defa gözden geçirir.
- c) Disiplinsizlik hallerinde öğüt, paylama, uzaklaştırma ve partiden çıkarma cezalarını verir.
- d) İstişarî hakla, Merkez Heyeti ve Başkanlık Divanı toplantılarına girebilir.

12- GENEL BAŞKAN VE GENEL SEKRETER:

- a) Genel Başkan bizzat veya vekili vasıtasıyla, Merkez Heyetini ve Başkanlık Divanını toplayarak başkanlık eder.
- b) Hükümet, başka parti ve merasimler önünde Partiyi temsil eder.
- c) Yüz liradan yukarı hesap ve masrafları imzalar.
- d) Genel Sekreter: Muhaberatı (yazışmaları), resmi defterleri idare, yüz liradan aşağı hesapları imza, gerekince Genel Başkana yardımcılık veya vekalet eder.

MADDİ CİHETLER

13- PARTİNİN GELİRİ, GİDERİ:

- a) Aidat, giriş ücreti (bir lira), kanunî bağış.
- b) Başkanlık divanının tasvibi [onayı] ile yapılacak neşriyat (yayın), takvim, rozet, hüviyet varakası, piyango, gezi, konferans, okul, temsil, yarış ve ilh. hasılatı.
- c) Hangi organın hangi nispette masraf yapacağını Merkez Heyeti tayin eder. Her yıl bilanço ve hesabı kat'iler [kesinleştirir] Finans divanınca hazırlanıp, Başkanlık ve Haysiyet divanınca imzalanır.
Yüz liradan fazla para, Başkan imzasıyla işçi veya esnaf, yahut köylü kredi müesseselerine yatırılır.
- d) Partinin kapatılması halinde malları işçi sendikalarına, yoksa işçi hastahanelerine, yoksa esnaf ve köylü teşekküllerine bağışlanır.

14- PARTİNİN BÜRO İŞLERİ:

a) Üye Defteri: Üyelerin hüviyetleri, girim tarihleri, aidatları içindir.

b) Karar Defteri: İdare Heyetinin kararları, üyelerinin imzaları altında, gün ve sayı sırasıyla yazılır.

e) Gelen- Giden Evrak Defteri: Gelen-giden evrak gün ve sayı sırasıyla yazılır. Gelen evrakın asılları, gidenin müsveddeleri (kopyaları) sırasıyla dosyalarında saklanır.

d) Gelir-Gider Defteri: Bütün paraların alındıkları, verildikleri yerler yazılır. Gelirlerin dip koçanları müselsel (seri) numaralı makbuzları ve giderlerin müsbit evrakı dosyalarında saklanır.

ADRES: Yerebatan Cad. 66, Kat 2, Sultanahmet

MERKEZ HEYETİ

Merkez Üyeleri:

Sevdiye Kayaoğulları, Tekstil İşçisi, Avukat Cad. Bulanıkde-
re Sokak 47, Feriköy

Ahmet Cansızoğlu, Tekstil İşçisi, Reyhan Sokak 23, Bakırköy
Mehmet Anter, Müteahhit, Mollafeneri Sokak 28, Cağaloğlu
İbrahim Kayaoğulları, Tekstil İşçisi, Avukat Cad. Bulanıkde-
re Sokak 47, Feriköy

Siyami Altınçu Klišeci, Kocamustafapaşa Cad. 145
Memduh Karahasan,
Kâtip Kabasakal, Utangaç Sokak 17, Sultanahmet
İrfan Savgat, Tesviyeci, Kulaksız, Ebehatun Sokak 16, Ka-
sımpaşa

Hüseyin Kazancı, Örucü, Zeytinburnu, Sümer Mah. Sok. 2,
No. 22 (Kurucu)

Genel Sekreter:

Osman Sercan, Dokumacı, Hekimoğlu Alipaşa Caddesi 170,
Kocamustafapaşa

Genel Başkan:

Hikmet Kivilımcımlı, Dr. Tüccar, Yerebatan Caddesi 66, Sultan-
ahmet, Tel: 24956

VATAN PARTİSİ PROGRAMI

Vatanımızın "Amerika" derecesinde yüksek teknikli medeniyet kurmasından bahsediliyor. Lâkin, bir şey unutuluyor: Amerika'yı, Amerika yapan hız, Amerikalıların 90 yıl önce köleliği kaldırmak uğruna vatandaş harbini göze alabilmeleriyle yani keskin hürriyet kavgası ile başlamıştır. Ve şu üç sebeple gelişmiştir. 1- Devletin kırtasiyecisi ve askerci olmayışı (Tam demokrasi), 2- Derebey artıklarının yok edilmesi (Toprak reformu), 3- Sanayi sermayesinin ötekilerden üstün olması (Teknik yaratıcılığı).

1- Devletin kırtasiyecisi ve askerci olmayışı: HÜRRİYET ve UCUZ DEVLET bahsinde,

2- Derebeyi artıklarını giderme: KÖYLÜ bahsinde,

3- Sanayi her şeyden üstün tutma: SANAYİ ve İŞÇİ bahislerinde, ayrı ayrı program madde ve gerekçeleri olarak verilmiştir.

Bu üç şart, modern medeniyet yükselişi için birbirinden ayrılmaz bütündür. Biri eksik oldu mu, hiçbirisi gerçekleşemez. Hürriyetsiz toprak reformu yahut sanayileşme, kendimizi aldatmak olur. Aksine, büyük sanayimiz ve işçi davamız yoluna girmeden, ziraatimizi modernleştirmek yahut hürriyetimizi sağlamak, -şimdiye kadarki tecrübelerden yüzde yüz anlaşıldığı gibiatlı veya acı hayal olur.

Programımız, o üç ana davayı Türkiye halkına bütünlüğü ile sunmak için, iki büyük kısma ayırmıştır. Birinci kısım: HÜRRİYET KATLARI, ikinci kısım: İKTİSAT TEMELLERİDİR. İktisat temelleri de ayrıca 5 bölümdür. 1- İŞSİZLİK TEZİ, 2- PAHALILIK ANTİTEZİ, 3- SANAYİ SENTEZİ, 4- İŞÇİ SENTEZİ, 5- KÖYLÜ SENTEZİ.

KISIM: I

HÜRRİYET

HÜRRİYETİN GEREKÇESİ

A) DEMOKRASİ Halka inanmakla başlar.

Abdülhamit, resmi İngiliz gazetesi Times'e şöyle demişti. *"Beni Hürriyete muhalif görenler yanılıyorlar. Kullanmasını bilmeyen bir memlekete hürriyet vermek, kullanmasına bilmeyen birine tüfek vermeye benzer. Herif, babasına, anasını, kardeşlerini öldürür. Sonra döner kendi kendisini vurur."*

Yani, "Kızıl Sultan" millete inanmıyordu. Onun için, "memleketi hürriyeti kullanmaya hazırlamak" bahanesiyle, "Kanunuesasi"yi 33 yıl rafa kaldırdı. 10 Temmuz'da yeniden ilân etti. Lâkin, hürriyet, 31 Mart günü, Abdülhamidi temizlemedikçe yaşayamayacağını gördü.

Gerçekte, millet değil, Osmanlı tefeci ağalarıyla acente bezirganları hürriyete lâîk değillerdi. Onun için, Meşrutiyet, o derebey artıklarının gölgeleri altında, polis kuvvetiyle tutulan, kırtasiyecî bir askerî istibdadı, parlamentocu şekillerle süslemekten öteye geçemedi.

Sonraları, kafalar değil, ağızlar değişmişti. "Millet hürriyete lâîk değil" demeye cesaret gösteremeyenler, yapılan istibdadı, hürriyetlerin en âlâsı gibi methediyorlardı. Tek Parti şefliği, yumruğunu masaya vurarak:

"İdareimiz bütün manasıyla halk idaresidir" (Meclis 2.11.944 nutku) tehdidiyle herkesi susturuyordu. Demokrasi *"Vatan-*

da anarşi ve sözü ayağa düşürmek" (Meclis 24.5.1945) sayılıyordu... Böylece, Hamit saltanatı kadar uzun süren yıllarda, Anayasamız, kendisine zıt kanunlarla muhasaraya alındı. D.P., iktidara gelmeden, mevzuatımızda binlerce antidemokratik kanun buldu. İktidara geçince, kendisinin "Demokrat" olmasını yeter buldu.

Vatan Partisi'ne göre, millete inanmamak, evvelâ *"Hakimiyet şartsız, kayıtsız milletindir"* diyen Anayasamızı çiğnemektir. Bu suçtu, kimse mubah görememelidir. Saniyen Demokraside olgunlaşmak için dahi, Demokrasiyi bütünü ile kullanmaktan başka usul henüz keşfedilmemiştir. Falih Rıfkı'nın yazdığı gibi.

"Hürriyet eğitimi, ancak hürriyet içinde elde edilebilecek bir şeydir. Okullarda verilecek diplomalı mezunlarla sağlanamaz. Bin yıl beklesek, gene başladığımız yerden yola çıkarız." (Ulus, 3.2.1946).

B) DEMOKRASİ: Fikre hürmet, halka refahla gelişir.

Millet hâkimdir, diyoruz. Bir hâkimin haklı karar verebilmesi için yalnız müddeiumumiye (savcıyı) dinlemesi yetmez, davacıya da, suçluyu da, müdafaa ve kamu şahitlerini de, bilir kişileri de, jüriyi de ayrı ayrı dinlemesi, bütün delilleri ve emareleri gözönüne koyması gerektir. Demek, hâkimiyet sahiden milletin olabilmek için en iptidaî şart: Fikirlerin hür olması, yani fikre hürmet, fikri fikirle karşılamaktır.

Vatan Partisi, mevcut öteki partiler gibi düşünmüyor. Bizde partilerden bir kısmını "Ana", bir kısmını yavru, geri kalanları da öveği evlât veya sığıntı sayanların zihniyet ve marifetlerini pek iyi biliyoruz. Bizzat Ahmet Emin Yalman'ın şu sözlerini asla unutmadık:

"Kendimiz gibi düşünmeyen adamı bir vatan haini, satılmış, bedbaht, acınacak bir gafil diye tahkir ederek üzerine saldırıyoruz. Hele siyasi parti münakaşalarında saygı ve tahammül, kaide değil, istisna..." (Vatan, 5.10.1948).

Fakat, herşeye rağmen, Vatan Partisi, ilim ve prensip partisi kalacak, derebeyi artıklarının peçelerini açacak, parlamento

şekillerimize, halk hakimiyeti muhtevasını getirecektir. İster askeri, ister sivil her türlü kırtasiyeciler geriliği ve polisçi tahakkümü milletimize lâıyk bulmayacaktır.

Çünkü, peçeli veya peçesiz, her istibdat yalnız aydınlık ve ruh düşmanı olmakla kalmaz, içtimai (sosyal) sağlığıımıza, iktisadi ve medeni varlığıımıza da sinsi bir suikasttır. Tarihte Osmanlı geriliği başladığı zaman Osmanlı istibdadı ile katmerlenip zırhlanmıştı. Gerilik, bir avuç imtiyazlıyı ancak doyurur ve ancak imtiyazlıları cennette yaşatabilmek uğruna, yaşatabildiği ölçüde, tekmil milleti yoksulluğa boğar. Onun için, geriliği, farzımuhal, demokrasi bile haklı çıkaramaz. Bilakis, Roozvelt'in dediği gibi "*Demokratik bir âlemde kuvvet, umumî refah bakımından kendini haklı çıkarmalıdır.*" (12.11.1944).

Bizde hürriyet, Abdulhamit mantiği ile uygulanır, yani lâfta kalırsa, ne iktisatçı, ne medeniyetçi, ne cemiyetçi, ne kültürce... Hiçbir ileri adım ömürlü olamaz ve hele halkı rahat ettiremez. En basit millet menfaatleri, kimseye ağız açtırmadan, en bataklık ağalık hırsına ve zümre mütegalibeliğine kolayca kurban edilebilir. İleri memleketler için nedir, bilmiyoruz, bizim için hürriyet ölüm, dirim meselesidir.

Demokrasimizin bugünkü temeli, Kuvvayımilliyeci geleneğimizin son yadigârı olan ANAYASAMIZ'dır. Gelişigüzel değiştirilmekten ziyade, ilk ruhuna sadık kalınarak uygulanmasını bekleyen Anayasamıza göre:

Milliyetçiyiz: Mukadderatımıza tek yabancı karıştırmayacağız.

Devletçiyiz: Pahalı devletin yerine, vatandaşa iş bulmayı birinci vazife bilen ucuz devleti geçireceğiz.

İnkılâpçiyiz: Her türlü maddî istismarı (sömürüyü) kaldıracğız.

Lâikiz: Her türlü manevî istismarı (sömürüyü) kaldıracğız.

Halkçiyiz: Osmanlı artığı bezirgan ve hacıya oligarşisinin önderliği yerine, çalışan çoğunluğumuzun önderliğini tutacağız.

Cumhuriyetçiyiz: Halk tarafından, halk için İdare, Adalet, ve Kültür sistemleri kuracağız.

Parolamız: Hür, kuvvetli, bahtiyar Türkiye'dir.

HÜRRİYETİN HEDEFİ: Fakir halk.

1- DEMOKRASİ, (iki asır evvel yaşamış Frenk filozofu Condorcet'nin dediği gibi): *"En kalabalık ve en fakir sınıfın maddî, manevî, ruhî, içtimaî bakımdan iyileşmesi olmalıdır."*

HÜRRİYETİN RUHU: Seçim.

2- Seçimler hür, nispi ve tam olacak. Asker, polis, jandarma, mahpus ayırđı yapılmayacak. 3 aydan beri mukimlik kaydı kalkacak. Medenî Kanunun rüşt çağı (19 yaş) ile SEÇMEN olunacak.

3- SEÇİLEBİLİRLİK: 25 yaşında başlayacak. Siyasi mahpuslar ve (resmi yetkilerinden faydalanmamaları şartıyla) muvazzaf memurlar ve askerler de seçilecek.

4- MEBUS dokunulmazlığı adı suçlarda tamamen kalkacak ve siyasi kanaat ve faaliyetlerde mutlak kalacak. Mebus maaşı, orta hayat endeksinden yukarı çıkmayacak. Tahsisat yerine, bütün taşıt, muvasala (ulaştırma) ve seyahat masrafları (devletçe sağlanamayan yerde faturası devletçe ödenerek) bedava olacak. "Yirmi beş seneden beri ilk defa konuşuyorum", "Ömrümüz Meclisin kahvesinde geçti" diyen mebusun yerine, iş ve istihsale bağılısı geçecek. Her mebus, 100 köyle şahsan muhabere ve temas edip, seçmenlerine sık sık hesap vermeye gidecek. Veremezse, Cemiyetler Kanunu 18. maddesi nisabı ile geri çağrılabilir. Partisinden çekilen, mebusluktan da çekilecek.

5- B. M. MECLİSİ, icra (yürütme) yetkisini de doğrudan doğruya kullanabilecek. Anketler, meclis kürsüsünde kalmayıp, vaka yerinde bilfiil yapılacak. Hükümetten şikâyet vatandaşın demokratik halklarını ilgilendirdiği vakit, mahallinde incelemeyi meclis üyeleri neticelendirecekler.

6- KANUNLAR, bilhassa bir müessisan meclisi (kurucu meclis) toplanarak, baştan başa gözden geçirilecek. Kanun sayısı fevkalade azaltılacak. Temyiz reisinin (Yargıtay başkanının) dahi hangisinin yürürlükte olduğunu bilemediği mevzuat labirenti, ilk okul gören vatandaşın bile yolunu bulabileceği kadar sadeleştirilecek. Halkın kolayca anlayacağı dile çevrilecek. Sayılan bir ara 8.000 diye gösterilen antidemokratik ve Anayasaya zıt kanunlar kaldırılacak. REFERANDUM esası konacak.

HÜRRİYETİN İNSANI: Teşkilatlı millet

7- HALK TEŞEKKÜLLERİ: Bugün devletin sırtına fuzuli olarak yükletilmiş hadsiz hesapsız vazifeleri kendi üzerlerine alacak. Öyle tam teşkilatlı millet haline girebilmemiz için, yalnız şehir ve köy ahalisi değil, öğretmen, adliyeciler ve (memurlar da hür sendikalar, serbest birlikler, cemiyetler, kulüpler ile cihazlanacaklar. O sayede en cılız fert bile teşkilatına arkasını dayayarak, hakkını yorulmadan arayacak. Dağınık millet, en tabî haklarını arayamayan mazlum millet mefhumu (kavramı) kalkacak.

8- KOOPERATİF'ler üzerinde bilhassa durulacak. Kooperatif, merasimi yıllarca süren, ağır masraflı teşebbüs halinden çıkacak. Halkın en geniş yığınları kendi teşebbüsleri ve kontrolleri altında birleşecekler. İstihlâk (tüketim) kooperatifleri iç ticaretin tanziminde esas rolü oynayarak bir taraftan vurgunculuğu imkânsızlaştıracak, öte taraftan darmadağınlık ufak sermayecikleri istihsale (üretim) katılmak üzere serbestleştirecek. Kredi kooperatifleri, halkın "köy bankası" adını takacağı şekilde tefeci ve bezirgan dümeni olmaktan çıkacak. İstihsal (üretim) kooperatifleri, evvelkilerle işbirliği ederek, köyde, şehirde, küçük müstahsilleri (üretmenleri) en modern teknik ve usullerle yükseltecek.

HÜRRİYETİN MÜEYYİDESİ: Adalet İstiklâli (bağımsızlığı)

9- HÂKİMLER anayasamızın söylediği gibi cidden "millet namına icrayı kaza" edebilmek için, millet tarafından seçilecekler. Asker, sivil adalet ikiliği kalkacak.

10- HUKUKÇU SENDİKALARI Müddeiumumiler (savcılar) ve avukatlar da dahil, bütün meslekten adliyecilerin, sicil, terfi testlerini hazırlayacak ve mesleki menfaatlerini koruyacak.

11- ADALET KONGRESİ: Her yıl, bütün hukukçuları toplayıp Türk mevzuatının umumî seyri ve tatbikatı (genel gidışı ve uygulaması) üzerinde etüdler yapacak ve ANAYASA MAHKEMESİ'nin antidemokratik konulardaki faaliyetini inceleyecek.

12- SUÇ'ların basın ve siyaset çeşitleri ayrılıp, mutlak surette açık oturumlarda yargılanacak. Cezaevleri, terbiyeci bir müdürle selfgovernement (kendi kendini yönetim) usulünce

idareye tabi tutularak, çalışma esasına bir o kadar kültür eklenecek. Her medenî ülkede şart olan rejim-politik uygulanacak. Siyasi suçlarda mutlak surette ve adî suçluların dahi iş ve kültür testierine uymuş bulunanların da sabıka denilen lanet damgası kaldırılacak. Irz suçu dışında idam cezası olmayacak.

13- JÜRİ usulü bütün mahkemelere sokulacak. Köyler ve uzak semtler için BİNDİRİLMİŞ MAHKEMELER bulunacak. Geçim endeksine kadar gelirliilere bedava istida (dilekçe) ve dava hakkı gibi, hukukçu sendikalarında istiklâlini (bağımsızlığını) kazanmış, geçimini hak sigortaları cihetinden sağlamış bedava avukat imkânı da verilecek.

HÜRRİYETİN BEŞİĞİ: Kültür istiklali (bağımsızlığı)

14- Hak arayan adliye gibi, HAKİKAT arayan ve İNSAN YARATAN öğretim, eğitim ve ilim cihazlarımız da, ülkemizde gerçekten KEŞİF ve İCAT ruhunu beslemek için tam istiklâle kavuşacak. Bütün eğitimci, öğretmen ve profesörler, kendi KÜLTÜR SENDİKALARI'nda şahsiyetlerini ve menfaatlerini koruyacaklar. Hükümet, bir öğretim kanunu ile, öğretim kollarını, öğretmen vasıflarını, okul masraflarını belirtmekle kalacak ve özel müfettişleriyle yalnız o kanunun uygulanmasını kontrol edecek. Başka şekilde, öğreticilerin hayat, istikbal (gelecek: sosyal güvenlik) ve faaliyetlerine karışmayacak.

15- ÖĞRETİM SİSTEMİ: Bilhassa kol işiyle kafa işi arasındaki uçurumu doldurma hedefini güdecek. İLKOKULLAR: Çevre istihallerinin (üretimlerinin) tarla veya fabrika ve ilh. sistemine göre TEKNİK ve ORTA OKULLAR: Memleket sanayi planında ayrılmış o yerin pratik iktisadi ihtiyaçlarına göre, programlanacak. YÜKSEK TAHSİL: Ecnebi neşriyatını intihalle (yabancı yayınlardan aşırımlarla) rızıklanan kürsü ötüngenliği yerine, memleketimizin yerüstü, yeraltı, insan, hayvan bütün varlıklarını inceleyerek, iktisat ve istihsal (üretim) şartlarımızı geliştirmeye fiilen yarar ORİJİNAL emeği geçirecek; laboratuvarını tarlalarımıza ve atölyelerimize bağlayarak İLİM YAPMA vazifesini, sınaî kalkınma hamlemizle taçlandırarak."

16- Öğretim DEMOKRATLAŞTIRILACAK. Ezberciliğe değil, güçlükler karşısında hal çareleri bulma, yani hafıza yerine zekâyı işletme prensibi öğretim ve eğitimin baş prensibi olacak. İsmarlama ayakkabı gibi, her öğrencinin şahsiyetini ezmeyen ismarlama eğitim güdülecek. "Fazla diplomalı bize gerekmez" kaygısı ile, İMTİHAN'lar öğrenci "turnikesi" yahut salhanesi haline sokulmayacak. Dönen öğrenci nispeti öğretmenin, öğretim sisteminin ve öğretim vasıtalarının evsafı ile kıyaslanacak ve testlere girecek. Öğretimin her kademesine her yaş ve cinsten her vatandaş imtihan vermek şartıyla girip belge alabilecek. Her yerde HALK ÜNİVERSİTELERİ kurulacak.

HÜRRİYETİN KONTROLÜ: PRENSİP BASINI

17- Kanunlar, hiç bir prensip ve fikir tartışmasını önleyemeyecek. Basında küfür ve şahsiyat ifratı ile en hayatî meselelerde hakikati saklama (susuş konspirasyonu) tefritini gidermek üzere, ilk tedbir bütün yazarlar Sendikalandırılacaklar ve millet vazifesi gören gazetelerin fikrî ve idari istikametlerinde oy sahibi edilecekler. İlâncılık millileştirilecek ve neşriyatın (basının) halk teşekküllerine maledilmesini teşvik hedefinde kullanılacak. Cinayet ve açık saçıklık edebiyatı durdurulacak, oradan tasarruf edilen milli enerjiler, ülkücülüğe yükseltilerek, istihsal (üretim) hayatımızı, iş kahramanlarımızı belirten konulara aktarılacak.

HÜRRİYETİN TATBİKATI: Hoşgörülük ve Sıhhat

18- HÜKÜMET tarzı: İlk Milli Mücadele yıllarındaki tenkide tahammül (eleştiriye dayanma) ruhuna sadık kalacak. Basma kalıp damga ve umacı politikası ile yıldırma usulleri kaldırılacak. Bakanların kanun üstü durumlarına (Anayasa 61. maddede gereğince) son verilecek; maaş ve tahsisat mebusunkinden farkı olmayacak, harcırah orta bir memura verilenden yukarı çıkmayacak. Birinci Büyük Millet Meclisinde olduğu gibi, her bakan Meclis önünde teker teker sorumlu olarak seçilecek.

19- MEMUR'ların kendi kendilerini yetiştirip, menfaatlerini koruyacakları MEMUR SENDİKALARI kurulacak. DEVLET memurlarının karınları ve kafaları doyurularak, halk hizmetinde

verimleri arttırılacak. Memurla sivil vatandaş arasındaki adalet ikiliği ve hak uçurumu kaldırılacak.

20- Çok eski zamandan kalma VALİ, KAYMAKAM, NAHİYE MÜDÜRÜ gibi saltanat makamları kaldırılacak. Yerlerine, batı demokrasilerindeki gibi veya muhtarlarımız gibi, halk tarafından seçilmiş mahalli idareciler geçecek; mahalli polis o seçme idarecilerin emrine verilecek.

21- ANAYASAMIZIN âmme (kamu) hukuku maddeleri ile, İNSAN HAKLARI EVRENSEL BEYANNAMESİ hükümleri, kısıntısız olarak, kitaptan hayata geçirilecek.

22- SİHHAT (Sağlık) işleri, kültür ve adaletimiz gibi, müstakil bir kanunla hekim ve hasta bakıcı sendikaları yardımıyla, muhtar milli idareye kavuşacak. AİLE HEKİMLİğİ müessesesi kurulacak ve her yuvayı tabii abone sayıp, ırk hıfzısıhhasını geliştirecek. Hastahaneler tıp ve halk teşekküllerinin kontrolü ve seçimiyle idare edilecek.

23- SPOR: Kulüplerimizin memleket ve dünya ölçüsünde tam hareket serbestlikleri tanınacak. Spor, kalb vs. iç organları yıpratın, zekâ aleyhine adale urlaşmasına yol açın ve bir kaç "kahraman" yetiştirmek için, yüz binlerce kişiyi seyirci durumunda battallaştıran kumarlaştırılmış şekliinden çıkarılacak. Sporla hareketlerimiz şiirleşecek ve zekâmız içtimaîleşecek (sosyalleşecek). Milyonlarımızın vücut ve dimağ ahengini arttırmak için, her çağda ve her sıhhatte vatandaşa spor alanı, âleti ve imkânı sağlanacak.

HÜRRİYETİN KUVVETİ: Demokratik ordu

24- Modern orduda her tek erin şuurı zaferi yarattığına göre: Bilfiil çalışanlar askere gidince, geride kalanlarına en az geçim endeksiyle mütenasip yardım yapılacak. Terhis edilince makul tazminat ödenecek. Hizmet ocağı içtimaî (sosyal) ve teknik okul haline getirilecek.

HÜRRİYETİN SEMBOLÜ: Müdahalesiz vicdan

25- Her yurttaş, yer, içerken olduğu gibi, dinî ve manevî ihtiyaçlarını giderirken devlet veya şahıs karışmasına uğramayacak.

HÜRRİYETİN DÜNYASI: Gerçekçi dış siyaset

26- Hiç bir mücerret (soyut) fikre, ölü düstura (formüle) kuruntu duyguya kapılmayacağız. Kim, ağır sanayi hamlemizi hakkıyla desteklemek üzere, en az faizle en uygun yardımı yaparsa (Yabancı sermaye maddemize bakıla) onunla dost olacağız. Cihana, O.İ.T.'in (Milletlerarası İş Teşkilatının) anatüzük mukaddimesini (girişini) hatırlatacağız.

"Fukaralık nerede bulunursa bulunsun, herkesin refahı için bir tehlikedir."

HÜRRİYETİN RAKAMI: İçtimaî (sosyal) istatistik

27- Türkiyemizde olanları peçeleyip tedbirleri felce uğratan en derebeyce zulümlerden biri de 'RAKAMLARIN İSTİPDADI'dır. İstatistiklerimizde, geçim seviyeleri, gelir dereceleri, istihsal (üretim), teknik, aile ve teşkilat (örgüt) dereceleri belirtilecek. Böylelikle hem medeniyet aşkımız özentilikten kurtarılacak, hem hükümetimiz kör yoklamaları ile bocalamama imkânını bulacak, hem de milletimiz, alinyazısını düzeltme çarelerini kavrayacak.

KISIM: II

İKTİSADİYAT

Bugün bin vatandaşımız içinde dokuz yüz doksan altısının uykusunu kaçıran iki müzmin illetimiz var. 1- İşsizlik korkusu., 2- Pahalılık kâbusu.

BİRİNCİ HAD

İŞSİZLİK

GEREKÇE: İşsizlik "ÜMMÜLHABÂİS=KÖTÜLÜKLERİN ANASI"dır. Yarım milyon sanayi işçimiz var. "*Bütün yurt mahkemelerine 1 yılda 1 milyona yakın iş gelmektedir.*"(**Ulus**, 21.12.1946). İlkokula giren 1 milyon çocuğumuzun 75 bini zor mezun olur. Ona mukabil: Tütün sarfiyatı, 1938'in 12 ayında 13,5 milyon kilodan, 1942'nin yalnız 5 ayında 17,5 milyon kiloya çıkar. Rakı, aynı müddetlerde 7,4 milyon litreden 9 milyon litreye fırlar. 1938'den 1939'a kadar teşviki sanayi işletmelerinin mahsulü (ürünü) yüzde 16, suçlar yüzde 31 artar. Bütün bu hal, işsizliğin millete dayattığı taksitli intihardır. Hapishaneyi (16 yaşındaki Necdet gibi) "Cennet" sayan işsizler ülkesindeyiz. Onun için, vatanımızın can düşmanı işsizliğe karşı MUKADDES CİHAT ilân etmek boynumuza borçtur.

1- MUKADDES CİHAT İLÂNI: Bütün memleket radyoları ve bekçileri, sabah, akşam ezanlarından sonra, şehir ve köy meydanlarında şu büyük milli hakikati her gün haykıracaklar:

"Tarlada, fabrikada, karada, denizde, havada çalışmak, masa başında, salonda, sarayda oturmaktan çok daha üstün şerefli dir!"

"İnsan için, işten gayrîsi yalandır!"

2- İŞSİZE SES: En büyük şehirlerimizin en kıyı mahallelerinden, en ücra köyümüzün dağbaşına kadar, her nerede bir tek yurttaş işsiz kalırsa, orada, hususi (özel) resmi bütün telefon, telgraf ve ulaştırma vasıtaları, derhal, bedavadan o yurttaşın açık tutulacak. Masraflar, belediyelerce ödenecek.

3- İŞSİZE İMDAT: İşsizliğe karşı mücadele için, köylere kadar otomatik işleyen müstakil (bağımsız) halk teşekkülleri kurulacak. Yangın çıktığı vakit, bütün taşıtlar nasıl itfaiyeye yol veriyorsa, tıpkı öyle, bir işsizlin haberi geldi mi, tek mil devlet cihazı ile halk, belediye teşekkülleri, işsiz vatandaşın imdadına, yangına koşarca, yıldırım süratiyle koşacak. İşsizliğin görüldüğü ocağa veba girmiş, zelzele çarpmış, bomba düşmüş gibi, yardım ekipleri yarışacak.

Hükümetin birinci vazifesi: Eşkiya bastırmaktan önce, işsize iş bulmak olacak.

4- İŞSİZE TAZMİNAT: İşsizlik, Cemiyet halinde yaşayan hiç kimsenin tek başına kabahati olmadığı için, her işsize iş bulamayan ilgili teşekkül ve makamlar, en az geçime elverişli bir ücret ve tazminat ödeyecek. Bu hususta ihmali görülenler, başta Cumhurbaşkanı ve Bakanlar gelmek bütün devlet erkânı da dahil olmak üzere, zincirleme kendi ceplerinden işsizlik tazminatını ödemeye sembolik mahiyette olsun katılacaklar.

5- İŞSİZE İŞ: Memleketimizden her yıl ihraç edilen 85 milyon kilo üzüm, 30-40 milyon kilo incir, 40-50 milyon kilo tütün hattâ maden ve emsali gibi birçok ilk ve hammaddeler, dış pazarlara gitmezden (önce) kendi işçilerimizce azamî derecede elden geçirilip işlenecek, standarize edilecek. Bu suretle, hem kalitesi artacak mallarımıza daha çok müşteri bulunacak, hem hayat pahamızı arttırmakta hayli rol oynayan döviz açığımız kapanacak, hem de kendi işsizlerimiz eli böğründe beklerken, başkalarına iş vermek durumundan kurtulunacak.

İKİNCİ HAD

PAHALILIK

GEREKÇE: Hayatın pahalılaşması, fiyat rakamının şu veya bu olması değil, vatandaş geliri ile alım kabiliyetinin alçak ve iratçılık ile devlet masraflarının yüksek olmasıdır. Onun için:

1- **GELİR POLİTİKASI:** Memleketin her bölgesi için özel GEÇİM ENDEKSLERİ çizilecek. Endeksleri, yalnız bakanlık veya ticaret odaları değil, işçi, memur, esnaf, münevver (aydın) ve köylü teşekkülleri de hazırlayacak. Her vatandaşın ENAZ GELİRİ o geçim endekslerine göre uygulanacak.

2- **FİYAT POLİTİKASI:** Vatandaş ihtiyaçlarından hangi kısmının, vatandaşın en az gelirinden ne kadarı ile karşılanacağı, barometrenin ibresi gibi gözönünde tutulacak. Meselâ: Kira, ısıtma, aydınlatma, su, radyo masraflarını içine alan BARINMA giderleri, vatandaş gelirinin en çok 10'da birini; yiyecek içecek masrafları en çok 5'te birini; devlet masrafları ve vergiler en çok 10'da birini geçmeyecek. Bugünkü hesaba göre: Geçim endeksine kadar olan gelirlerde vergilerimiz yarı yarıya, kiralarmız beşte birinden onda birine kadar indirilecek.

3- **İRAT POLİTİKASI:** Kiralar iki cins akara (yani, kira getiren mülklere) göre ayarlanacak.

a) İhtiyaç akarı: İşçi, memur ve esnafın aile tasarrufu ile kurdukları yapılarıdır. Bunlarda bütün kiralalar, geçim endeksine ulaşınca kadar, serbest bırakılacak.

b) İrat akarı: Geçim endeksinden yukarı gelir sağlayan kira yerleridir. Bu akarın kira hadlerini ev kadınları mümessilleriyle müstehlik (tüketici) teşekkülleri takdir edeceklerdir. İhtilâf çıkarsa, jürili mahkeme karar verecektir. Yıllık kira, hakikî bina maliyetinin 20'de birinden yukarı çıkarılmayacaktır..

4- **DEVLET POLİTİKASI:**

a) Vasıtalı vergiler Türkiye'de 13 senede bütçenin yarısından üçte ikisine çıktığından, ilk hedef olarak bu nisbet tersine çevrilecek.

b) Vasitasız vergiler: Geçim endeksi derecesine kadar olan gelirlerden alınmayacak. Ondan yukarısında ilerleyici vergi (bugünkü rayiçle: 400 liradan yüzde 5, 600 liradan yüzde 15, 1000 liradan yüzde 35, 10.000 liradan yüzde 75 ve ilh) alınacak.

c) Bütçe: de her tek milyon masraf fiatları iki milyon yükselttiğine göre, bütçeyi ilk merhalede beşte bir azaltarak "em-sal üssü" yoluyla fiyatların en az üçte bir düşmesi sağlanacak.

d) Enflasyon: On yılda onbeş misli kâğıt para arttıran usul kaldırılacak.

e) Devlet (mamulleri: İşverenlere maliyetinden ucuz, halka pahalı satılmayacak.

5- HALK POLİTİKASI:

a) Halk teşkilatı: İşçi, köylü, memur, esnaf, aydın bütün meslek zümrelerimiz merih yıldızından uzman getirtmeyi beklemeden, kendi teşebbüs ve kontrolleriyle İSTİHLÂK (TÜKE-TİM) KOOPERATİFLERİ halinde teşkilatlandırılacak.

b) Fiat murakabesi Kontrolü: İşçi, memur ve tüccarlardan alınıp, anılan halk ve kadın mümessilleri ve teşekküllerine verilecek.

e) Mesken işi: Bir zaman büyük şehirlerimizde yangına karşı zengin fakir herkesin katıldığı gönüllü teşekküller nasıl vardysa, tıpkı öyle, evsizlere imece yoluyla inşaat seferberliği bir nevî gönüllü milli spor derecesine çıkarılacak. Maliyeti çok, ömrü az, gayrî sıhhî izbecikler yerine, sokakları şakülleştiren (dikeyleştiren) ucuz, konforlu blok inşaat halk teşekkülleri, Belediyeler ve devletçe desteklenecek.

d) Büyük vurgunla mücadele: Esnafçık 10 kuruşluk malı 15'e satınca, memurcuk 100 kuruşu zimmetine geçirince nasıl mahkemeye düşüyorsa, tıpkı öyle, 7 üzüm tüccarının kayırlarak, bir kalemde yarımşar milyon kazanması, 1 milyon vandaşın fındığına yarı fiyat verilip, iki misli kâr edilmesi, bir bankerin 3 günde şayia ile 300 bin lira vurması, 13 milyon köylünün buğdayından 3 ecnebi, 3 yerli firmanın 31 milyon ele geçirmesi gibi haksızlıklar da normal ticaret icabı sayılmayarak adalete teslim edilecek.

BİRİNCİ NETİCE

SANAYİLEŞME

GEREKÇE:

İşsizliği bir numaralı düşman ilân etmek, hayat pahalılığını karantinaya almak, ortadan kaldırmaya yetmez. Her iki afetin kökü: Sanayileşme tempomuzun yavaşlığında gizlenir, Müzmin istihsal (üretim) kıtlığı, İşsizliği, işsizlik, çalışanların kazanç düşüklüğünü peşinden sürükler. O zaman, işsizlikle pahalılık birbirini doğuran mel'un çember (fasit daire) halinde vatandaşların boyunlarına asılmış lanet halkası olur. Nitekim:

1- HAYAT PAHASINDAN EN AZ MÜTEESSİR OLANLAR (ETKİLENNENLER) SANAYİ MEMLEKETLERİDİR: İkinci Cihan Harbinde (1939 ilâ 1942) hayat pahası yüzde hesabıyla harbe giren İngiltere'de 17, Almanya'da 8 iken, Türkiye'de 500'ü buldu. Macaristan'da 44, Bulgaristan'da 54 idi. Harbe girmemiş vatanımızın, harp görmüş küçük komşularından 8-10 misli, büyük batılılardan 30-60 misli fazla pahalılığa boğulması, dizginsiz bezirgan ve tefeci münasebetleri (ilişkileri) gibi iktisadi (ekonomik) ve içtimaî (sosyal) birçok sebepler başında, bilhassa istihsalimizin (üretimimizin) modernleşmemiş olmasından ileri gelir.

2- İŞSİZLİĞE ÇARE İŞ HACMİNİ GERÇEKTEN GENİŞLETMEKTEDİR. Bizde yapıldığı gibi, işsizlik tehdidi altında bir kısım çalışanları günde 13 saat yıpratırken, öteki kısmını yarım gündelikle kısmî işsizliğe mahkûm etmek, işsize iş bulmak sayıla-

maz. Bir yumurtayı on kişiye taşıtmamak veya işçiyi takati üstünde yorgunlukla ezmek için tek çare, memlekette iş hacmini sahiden genişletecek daima artan hızlı sanayileşmedir.

Batının 400 yılda aşığı basamakları biz bir kaç 4 yılda atlarmaya mecburuz. Bu meburiyetlere inanarak, her içtimaî (sosyal) sınıf, zümre ve tabakanın en vatansever, en namuslu, en canlı ve en ileri unsurlarını feragatla içine alan umumî (genel) bir milli seferberlik açmaya mecburuz. Birinci Cihan Harbinden sonra İSTİKLÂLİMİZİ (Bağımsızlığımızı) kurtarmak için nasıl demir çarık, demir asâ, BATILILARA KARŞI Birinci Kuvayimilliyeye hareketimizi başardıysak, aynı imanla bugün de İSTİKBALİMİZİ (geleceğimizi) kurtarmak için, BATILILAR DERECEŞİNE yüelmeyi hedef tutan iktisadi bir mukaddes harbe, ikinci SİNAİ KUVVAYİMİLLİYYE hareketine mecburuz.

Türkiye'nin sanayileşmesine hiçbir parti muhalif değil. Fakat, bütün kurulu partilerden ayrıldığımız iki ana prensip var:

1- TEMEL FARKI: Başka partiler, ecnebî (yabancı) uzmanlara uyup, küçük sanayiyi çöplenenmemizi, makineleri dışardan getirmemizi yeter buluyorlar. Vatan Partisi ağır BÜYÜK SANAYİİ, modernleşmemizin temeli ve mihveri sayar.

2- USUL FARKI: Başka partiler, yukarıdan, kırtasiyeciler bezirgan durgunluğuna yaslanarak, kaplumbağaya yavaşlığı ile gidişimizi yeter buluyorlar. Vatan Partisi, birkaç yılda çağ değiştiren Kuvvayimilliyeci geleneğimize lâayık bir hamle ile, çalışan halkımızın feragatli dinamizmini hareketimize motor yapmak istiyor. Halkı, iktidara kadar üzerine binilip, iktidara gelince geri çevrilen bir araba değil, iktisadi (ekonomik) ve içtimaî (sosyal) hayatımızın özü sayıyor.

Ziraatimizi dahi ilerletmek için, vatanımızda AĞIR SANAYİİ evvelâ zaruridir. Çünkü: Makine yapan memleket, yapamayana haraca bağlayabilir. Saniyen [ikinci olarak], bizde ağır sanayi mümkündür de. 1950 yılında sanayi istihsalimiz (üretimimiz), ihtiyaçlarımızın 3'te ikisini, çelik, makine ve kimya istihsalı, ihtiyacımızın 3'te birini karşılıyordu. Ne çare ki, sanayi faaliyetimiz 1938 yılı yüzde 15/8 iken, 1952 yılı 12.9'a düştü. Bu nispet, sö-

mürge Tayland'a 14.8, Filipin'de 18.5, Yunanistan'da 23.9 iken, bizde gerisin geri gidiş, C.H.P.'nin DEVLET SERMAYEDARLIĞI gibi, D.P. LİBERALİZM'inin de, derdimize deva bulamadığını gösterir.

ELVERİŞLİ SERMAYE

1- HUSUSÎ (ÖZEL) SERMAYE; Vergi kaçakçılığı uğruna, istih-salimizi tahta perdeciklerle bölük pörçük eden, verem yuvası iş-letmeleri cemiyet bünyemizde çıban gibi açan BESLEME SANAYİ himaye değil, tasfiye edilecek, Vatanımıza en modern sanayii getirecek şahsî teşebbüsler (özel girişimler) teşvik görecek..

2- YABANCI SERMAYE: Siyasi müdahale ve iktisadi imtiyaz is-temeyecek. Ağır sanayiimize tekniğin son sözünü getirecek. Gel-diği ülkedekinden düşük ücret ve çalışma şartları öne sürmeye-cek. Medeni milletlerdeki rayıçten üstün faiz ve kâr almayacak. 10 yıl sonunda, amortismanını bitirip işletmeyi Türk milletine tevdi eyleyecek (devredecek).

ŞUURLU TİCARET

3- DIŞ TİCARET: Yalnız malımızı alanın değil, malımızı de-ğerine alanın malı, milletler arası münakaşa (eksiltme) yoluyla alınacak. Ömrü altı ayı geçmeyen ve vurgunculuğun balık avla-dığı bulanık su haline gelmiş dış ticaret rejimleriyle, zaten bo-zuk ticarî muvazenemiz (dengemiz) mahvedilmeyecek. İthalât ihtiyaçlarımız, açıkça belli sanayileşme planımıza göre istikrarlı mertebeler zincirine konarak TAHSİSAT keyfi idaresi imkânsız-laştırılacak. Lükse haraç ödenmeyecek. Ecnebî fatura hileleri, dış ticaret ateşelerimizle sıkı kontrol edilecek. Hilenin önüne geçilemeyen branşlar, millileştirilecek. Dış ödemeler dünyanın en pahalı değil, en ucuz dövizle yapılarak en az 50 milyon tasarruf yapılacak. Döviz kaçakçılığını besleyen acentelikler millileştirilerek, en az 100 milyonluk tediye (ödeme) açığımız kapatılacak. Demir, çelik ve makine ithalâtı milletler arası mü-naşaka (eksiltme) yoluyla millileştirilerek, en az 100 milyonluk ithalâtçı ve toptancı kârı ağır sanayiimize tahsis olunacak. Dev-let inhisarındaki (tekelindeki) mahsullerin (ürünlerin) ihracatı,

müstahsil (retmen) sendika ve teŖekkllerinin kontrolü altında devlet eliyle yapılarak, hem bitmez dedikodular durdurulacak, hem her yıl en az 100 milyonluk ihracatçı kr gene sanayiimize yatırlacak. Böylece, yalnız dŖ ticaret kanalıyla 3-4 yüz milyon milli tutumluluğumuz millet kalkınmasına yarayacak.

4- İÇ TİCARET: Milli sermayemizi çarçur eden baŖıbozuka israflar lenecek. Her yıl, yüz milyonlarca liramızı istihsal (retim) dŖı bırakan reklm masrafları yerine, en iktisatlı tanıtma ve satma cihazı olan kooperatifler kurulacak. Küçük tasarruflar, büyük istihsale (retime) teŖvik edilecek. İratılığı ve müflis bezirgnlığı himaye eden gelenekleri giderecek usul ve kanunlar konulacak. Her kŖede bir sarraf gibi em-lk ve arazi hava oyunu ile ikramiye kumarını kŖkirtan değer yaratmaz tembel iratılığı ağır vergilere tabi tutulacak. DEVLET BANKALARI: Bir taraftan milli sanayileŖme planımızı desteklerken, diğer taraftan küçük Ŗehir ve köy mstahsillerini (retmenlerini) istihsal (retim) kooperatiflerine cezbeden iptidaİ madde ve apre istasyonlarıyla verimlendirecek. HUSUSİ (ÖZEL) BANKALAR'dan her biri mevduatlarını, kendi seçecekleri istihsal branŖlarında (retim dallarında), para sahipleri için de daha istikrarlı bir verim sağlayacak olan istihsal (retim) seferberliğimize destek yapacaklar,

UCUZ DEVLET

5- UCUZ İDARE: Devlet, Belediye, Hususİ (zel) idare ve her türlü mahalli bütçelerle, her türlü Devlet ve yarı resmi iktisat teŖekkllerinde, fuzulİ, kırtasiyeciler lükse, mirasyedice israflara son verilecek, D.P. iktidara gelirken 1,5 milyar bütçede 300 milyon lira (yani beŖte bir) tasarruf imkânı bulduğuna göre, masraflar en az dörtte bir ksılacak, 10 yılda 8 misli artarak fiyatları 25 misli pahalandırmıŖ bulunan müsrif bütçe usulü kaldırılacak.

6- VERİMLİ MEMUR: Milli mücadeleyi zafere götüren hükümet kadroları bütçemizin % 3 il 5'ini tuttuğuna göre, bu ilk kuvvayimilliyeci uygun devlet geleneğimiz ideal sayılacak.

Para enflasyonu ile at başı giden MEMUR ENFLASYONU durdurulacak. Fiili istihsalde (üretimde) daha yüksek hayat standardı sağlanarak, esasen yarısı sanayiden suni olarak koparılmış bulunan memurlara, gönüllü olarak katılacakları büyük sanayi cephemizde gerçek yaratma alanı açılacak. Memurların hem vücutları MASABENTLİK'in bin bir sancılı artritizm illetinden korunacak, hem ruhları müspet (olumlu) yaratmanın manevî saadetiyle yücecek.

Başta bakanlar gelmek üzere, büyük memurlara: İsveç'in tramvayda ölen başvekili (Başbakan) ve karısı hem öğretmenlik, hem ev işleri görürken, kendisi de her sabah bisikletle nezarete [Bakanlığa) giden harbiye bakanı örnek tutularak, barem yapılacak. Büyük memurlar lehine küçüklerin tırpanlanması usulleri kaldırılacak. Ferden memur maaşlarında milli gelire nazaran vuku bulan alçalma önlenecek. Böylelikle, kafa, mideleri doyurulan memurlardan bazılarının sürçmeleri önlenecek. Memur terfi ve terfiinde, kemmiyet (nicelik) yerine keyfiyete (nitelike) ehemmiyet verilecek; ve fişlerle test usulü esas tutularak, memur sendikaları söz sahibi edilerek, azil ve tayinlerde şahsî ve indî tesirlere set çekilecek.

BÜYÜK SANAYİ

7- İKTİSADİ MİLLET TEŞEKKÜLLERİ: Büyük sanayimizde meşgul olanların yüzde altmışını benimsemiş İktisadi Devlet teşekküllerinin idaresine bir milyondan fazla sermayeli bankalardan ziyade halk teşekkülleri katılacak. Hesapları, divanı muhasebat (Sayıştay) vizesinden geçecek. Teker teker işletmelerin teknik ve idari güdümüne işçi mümessilleri katılacak.

8- PLANLI BÜYÜK SANAYİİ: Ucuz devlet, şuurlu ticaret kanallarından ve toprak reformundan doğacak tasarruf ve döviz fonlarına dayanarak, bir Meclis devresi olan 4 yıl için, 700 milyon liralık Birinci ağır sanayi planı kurulacak. Şimdiki bütçemizin en az 21'de biriyle 50 milyonluk motor, 50 milyonluk tersane, 40 milyonluk oto-traktör, 40 milyonluk ziraat ve sanayi makineleri fabrikaları kurulacak. İkinci 4 yılda sanayie elverişli

atom pilleri kimya işletmeleri, elektrik santralleri kurulacak. Milletler arası münakaşa (eksiltme) yolu ile hiçbir batıl itikatla (önyargı) kösteklenmeksizin, sermaye gelmediği zaman patent ve ihtisas parayla satın alınacak.

İKİNCİ NETİCE

İŞÇİ MESELESİ

GEREKÇE: İstihsalimizin (üretimimizin) modernleşmesi, yalnız makine ve usullerimizi ele almakla gerçekleşemez. İyi alet-siz ve usulsüz insan çalıştırmak nasıl geriliği ebedileştirirse, tıpkı öyle, insanı şuursuz (bilinçsiz) makine gibi kullanmaya kalkışmak da, en değerli milli zenginliğimizin, yani iş gücümüzün evvela verimini alçaltır; sonra da asıl korkulan tehlikeyi: Makine düşmanlığını getirir. Nitekim, yıllardan beri zîraatte ve sanayide makineleşmeyi ilerletemeyişimizin baş sebebi: Şehirde, köyde mutlak istismarı, (sömürüyü) az ücretle çok çalıştırmayı kaldıramamış bulunmamızdır. Batıda, işçilerin mutlak istismara, (sömürüye) karşı mukavemetleri (direnmeleri) başladıktan sonradır ki, işverenler kârlarını daha mükemmel makinelerle istihsal (üretim) yapmaktan başka yolda bulamayacaklarını anlamışlar, ve o işçi zoru ile, bugünkü şahika, makine medeniyeti yükselebilmiştir. Onun için, Hükümetimizin de dahil bulunduğu OİT'nin Birişik Milletler Sosyal ve Ekonomik şûrasına verdiği raporda bile şöyle denir: Çalışan sınıfların hayat şartlarının düzeltilmesi "*iktisadi inkişafın (kalkınmanın) birinci hedefidir*", "*İş şartları ye sosyal şartlar düzelmedikçe, yeni malzemeler verilmesi ve en iyi istihsal (üretim) usullerinin kullanılması beklenen bütün neticeleri hasıl etmeyecektir*".

"Birçok kimseler için adaletsizliği, yoksulluğu ve mahrumiyeti tezammün eden (kapsayan) iş şartları, öyle bir hoşnutsuzluk yaratır ki, bu hal, barışı, Cihan ahengini tehlikeye sokabilir."

1- SİYASET: Nüfus artışımızın 20 misli çabuklukla artan en uyanık ve en teşkilat kabiliyetli sosyal zümremiz, İŞÇİ SINIFIMIZ, siyasetimize kuyruk değil, baş olacak. Siyaseti, günlük ekmeği kadar ciddiyetle benimseyen işçi evlâtlarına, Türk milleti, bütün demokratik haklarıyla beraber, memleket hayrına iktisadi hayatımızı da aşağıdan ve bütün halkımız gibi kontrol etme hürriyetini de vererek, milli sanayiimizin, Batılı ülkeler derecesinde verimli ve yüksek olmasını sağlayacak.

2- SENDİKA: Çalışma bakanlığının emrinde bir kibar memurlar şubesi sayılmayacak, işçi sınıfımızın kültür ve şuurunu (bilincini) yücelten bir HAYAT OKULU, milli mücadele teşkilatı olacak. İşçi sigortaları başta olmak üzere, iş ve işçi hayatımızı ilgilendiren bütün tesisleri kontrol edecek. Ücret kesintileri, tazminatlar, müddet uzatmaları ve işten çıkarmalar, sendikaların rızası dışında yapılmayacak.

3- MÜMESSİL BİRLİKLERİ: Sendikasız işçiler de, seçtikleri mümessiller (temsilciler) vasıtası ile, gerek kendi menfaatlerini, gerekse milli istihsalimizin iktisadi menfaatlerini güden mümessiller birlikleri kuracaklar.

4- ESNAF OLMAYAN İŞÇİLER: Esnaf dernekleri kanununun 8. maddesiyle eski sistem teşekküllere ısmarlanan ve işçi nüfusumuzun üçte ikisini tutan hakiki işçi vatandaşlarımız, müstakil (bağımsız) ve hür işçi sendikaları kuracaklar.

5- DANIŞMA: İktisadî (ekonomik) ve içtimâî (sosyal) kanun tasarıları, Ticaret ve Sanayi Odalarından geçtikleri gibi, işçi teşekküllerinden de geçecek.

6- İŞ KANUNU: Yalnız "Teşviki Sanayi" müesseselerine inhisar etmeyecek. Hususi (özel), resmi küçük, büyük bütün sanayi işletmeleri gibi, ziraatin, ticaretin, kredinin her koluna da teşmil edilecek (yaygınlaştırılacak).

7- BÜYÜK İŞÇİLER KONGRESİ: Her yıl toplanacak. Bu kongreye Sendikalar gibi, işçi mümessillikleri birlikleri ve siyasi partiler de katılacak. Orada, iş hayatımızı ilgilendiren bütün mevzuat ve meselelere dair teklif ve dilekler hazırlanacak.

8- KOLLEKTİF İŞ MUKAVELESİ (Toplu İş Sözleşmesi): Batı Avrupa'nın sömürgelerinde bile 1939'dan beri uygulanan toplu ve yazılı iş sözleşmeleri, sendikalar eliyle, ve az işçili yahut sendikasız yerlerde, mümessil birlikleri, yoksa en yakın sendika delaleti ile yapılacak.

9- MİLLETLERARASI MEVZUAT: Türkiye'nin de imzaladığı O.İ.T. (Milletlerarası İş Teşkilatı)nın 1914'ten beri işsizlik, sıhhat (sağlık), azamî (ençok) müddet, asgarî (enaz) ücret, kadın, çocuk, sigorta ve ilh. hakkındaki kararları ciddiye alınacak.

10- İŞ MÜFETTİŞLERİ: Münhasıran hekimler arasından, işçi mümessileri birlikleri ve Sendikalar tarafından aday gösterilip, müstakil (bağımsız) hâkimler heyeti kararı ile seçilecekler ve azledilecekler. Tek işçi vatandaş dahi, müfettişlere dava açabilecek.

11- MÜDDET: Çabuk yıpranma, damar sertliği, tansiyon, kalp krizlerine karşı tavsiye edilen 5 günlük hafta umumleştirilecek (Genel hale getirilecek). ("*Tanrının haftası yetmiyor artık*" Alman İdarî Servisleri Başhekimisi Fulde). Birinci Cihan Harbinde bile yazın 12, kışın 9 saat süren çalışma müddetinin, İş Kanunu ile 13 saate çıkarılma imkânı kapatılarak, haftada azamî (ençok) 40 saat iş uygulanacak. Yılda en az bir ay ücretli tatil verilecek.

12- ÜCRET: Birinci Cihan Harbine kıyasla bugün 25 lira olması gereken gündelikler, hayat pahasına göre, ortalama iki misline çıkarılacak. İstihalimizin (Üretimimizin) verimi yüzde 12 artarken, ücretler yüzde 11 azaltılmayıp, çoğaltılacak. Şa-

hıs emeğinin ve milli verimliliğin zararına olan prim usulü kaldırılacak., Ücretler, her hafta başı muntazam ödenecek. Genel tatil günleri tam ücretli olacak. O günler çalışana çift gündelik verilecek. Kadın, çocuk, din, ırk, hürlük, mahpusluk farklarına bakmaksızın: AYNI İŞİ görene AYNI ÜCRET verilecek.

13- GREV: İşverenin kısmî veya tam gizli lokavtlarına hiçbir kanunla mâni olunamadığı B. Millet Meclisinde dahi belirtildiğine göre, işçilerimizin alinyazıları arz ve talep kanununa bağlı kaldıkça, grev, hem işçilerimizin biricik meşru nefis müdafaası olacak, hem de işletmelerimizi mutlak istismar (sömürü) yerine makine kullanmaya sevkederek, milli terakki (ilerleme) ve refahımızın canlı zembereği haline girecek. Bu kadar mühim bir hak hiçbir bahane ile geciktirilmeyecek.

14- SIHHAT (SAĞLIK) ŞARTLARI: İş, yalnız yaşama çaresi bir angarya olmaktan çıkıp, yaşamanın en (manâli şartı ve ferdin yaratma saadeti haline getirilecek. İşçilerimizin yalnız "Mikrop yatağı" işyerleri değil, "Medeniyet tarihini yalancı çıkaran" barınma yerleri de, iş müfettişi hekimler tarafından gözetilip iyileştirilecek. GECE işinin başlama ve bitmesi yazın 18'den 8'e, kışın 17'den 9'a kadar sayılacak, ve gece zammı yüzde 50'den az olmayacak.

15- ANALIK: Daha 1915 yılı sayıları birkaç yüzü geçmiyor iken, on yılda erkek işçilerin dörtte birini aşan kadın işçilerimize hor bakışlar, vatan hiyaneti sayılacak. Doğumdan iki ay evvel ve sonrası için ücretli izin verilecek, Sütannelik ve sunî emzirme işlerine belediye kontrolü ve yardımı sağlanacak. Bütün işyerlerinde, biri yetişemezse birkaç işletme birleşerek, bir tek anne için dahi kreş ve çocuk yuvası kurulacak.

16- ÇOCUK: Sanayi büyüdükçe, okul yerine işe giden çocuklar, esnaf çırağı durumundan kurtarılacak. Çalıştıkları yerde ye-

tiştirilmeleri için, çocuklar yarım günleri normal ücretle fabrika veya en yakın sanayi bölgesi okulunda öğretim görecekler.

17- İŞSİZLİK SİGORTASI: İşçi, işsiz kaldıktan sonra, dünyanın en güzel sigortalarının dahi tatbiki ve faydası bulunamayacağına göre, birinci derece mühim olan asıl işsizliğe karşı sigortalanma, işveren hesabına ve milli ölçüde kurulacak.

18- KISMÎ İŞSİZLİK: Velev tamir, temizleme bahaneleriyle de olsa, angarya hizmetler, sendikaların rızası dışında ücret kesintileri yaptırmak gibi, kısmî işsizlik yaratmak da suç sayılacak.

ÜÇÜNCÜ NETİCE

KÖYLÜ MESELESİ

GEREKÇE: Dünyamızın beşte dördünü tutan geri ziraat bölgelerinin ortalama ziraat işçisi verimi, ileri memleket ziraat işçisinin altıda biri kadardır, Amerika'da 1 ziraat işçisi, ziraat-dışında çalışan "13-14 kişiyi besler." Türkiye'nin ziraatte çalışan 6 kişisi, ziraat dışında çalışan ancak 1 kişiyi besleyebilir. Yani, ziraatimizin verimi, Amerika'dakinin 72 ilâ 84'te biri demektir. Bir vilâyetimiz kadarlık Belçika'da Türkiye nüfusunun yarısı yaşıyor. Adam başına 2 dönüm toprak ekilebildiği halde, Belçika ziraî gıdasının onda 8'ini kendi yetiştiriyor, hattâ bir kısım da ziraat mahsulü (tarım ürünü) ihraç ediyor. Biz, en az 25 misli toprağımızda, hâlâ ecnebiden buğday sokarak, açlıktan kurtuluyoruz. Bu rakamlar, toprak faciamızın dehşetini göstermeye yeter, sanıyoruz.

Halbuki, Amerika'da 90 yıl evvel yapılmaktan korkulmamış toprak reformu ile, bugün yalnız boş duran tarlalarımız işlense, yıllık 15 milyon ton fazla buğdayımız olur. Milli gelirimizin ziraat bölümü 2. mislinden fazla çoğalır. Fazla mahsûlün (ürünün) yarısı ihraç edilse, bugünkü bütün ihracatımızdan fazla vatanımıza altın getirir. O dövizle dünyanın muazzam fabrikalarını kurarız. İç pazarımızın milyarlarca artan talebi, kurulan yeni sanayimize geniş müşteri olur.

Onun için, modernleşmemizin temeli olacak Büyük Sanayimizin tutunması için birinci şart İŞÇİ MESELESİ ise, ikinci şart: KÖYLÜ MESELESİ'dir.

KÖYE DEMOKRASİ

1- KÖY HEYETLERİ: Hükümet veya mütegalibe nüfuzu ka-
rışmadan, tam hür seçimlerle kurulacak. Seçilen Muhtar ve
heyetten herbiri, Cemiyetler kanunu 18, maddesi hükmüne
göre seçmenler tarafından her zaman değiştirilebilecek. Bugün
kaymakam emriyle yapıldığı gibi, halkın seçtikleri yukarıdan
azledilemeyecek. Karakol telefon ve telâkkileri, köy heyetleri-
nin de ulaştırma vasıtası olacak.

2- JANDARMA VE MEMUR'ların, devlet nüfuzunu şahsî mak-
satlarda kullanmaları ve "misafirlik" angaryaları şiddetle yasak
edilecek. Köylünün karakol veya memurdan şikâyeti tekrar ka-
rakola veya memura, havale edilmeyecek.

3- HER MEBUS: 100 köyün sırdaşı olacak. O köyler halkıyla
mektuplaşıp, sık sık buluşacak. Şikâyetleri yerinde inceleyip
sonuçlandırmaya çalışacak Mebusundan memnun olmayan
köy, beğendiği mebusu sırdaşığa kabul edecek.

4- KÖY GEÇİM ENDEKSİ'nden aşağı seviyeli fakir köylü aile-
lerinden vergi alınmayacak.

5- BİNDİRİLMİŞ MAHKEMELER: Hayvan sırtından helikoptere
kadar her vasıttan faydalanarak, şikâyetlere ve davalara, ye-
rinde, çabuk usulle bakacak. Yalnız suç ve cinayetleri takiple
kalmayacak, toprak meselelerini, borç hadlerini, toprak ve SU
kiralalarını kontrol edecek ve tefecileri, faizcileri kovuşturacaklar.

6- KANUNLAR: Köy hayatını ilgilendiren mevzuat tasarıları,
ziraat odalarından geçtikleri gibi, aynı haklarla köylü teşek-
küllerinden, sendikalarından ve kooperatiflerinden de geçecek.
REFERANDUM usulü şehirler gibi, köyler için de canlı ve işler
hale getirilecek.

7- BİNDİRİLMİŞ SIHHAT SAĞLIK EKİPLERİ: Eczahaneyi,
ameliyathaneyi ve hekimi, hasta bakıcıyı köylünün ayağına
götürecek. Köy kanununun sıhhat (sağlık) maddeleri hekim

sendikaları ve odalarının, köyün ev, su vs. İmar işleri mimar, mühendis, ve ziraatçı teşekkülleri tarafından hazırlanıp, daima gözönünde uygulanacak.

8- BİNDİRİLMİŞ KÜLTÜR EKİPLERİ: Beşte biri okuma, yazma bilmeyen köylünün ayağına bütün memleket için sistemli bir plan dahilinde, sinema, tiyatro, kütüphane, mevsim okulu vs. götürülecek. Böylece, hem işsizlikten kırılan münevverlere (aydınlara) yararlı iş, ölkü ve ekmek bulunacak, hem köylümüzün başta istihsal (üretim) bilgisi gelmek üzere, hürriyet (özgürlük) terbiyesi, hayat aşkı ve siyaset şuuru (bilinci) geliştirilecek.

9- KÜLTÜR ERLERİ: Okulların tatil aylarında, 500'den yukarı nüfuslu 8000 köyümüze, kura ile birer üniversiteli, 500 ilâ 150 nüfuslu 16.000 bin köyümüze birer liseli, gönüllü olarak, belli programlarla yazlığa gönderilecek. Kültür erlerinin geçimleri, asker nafakası ayarında devlet ve belediyelerce ödenecek. Böylelikle, aydın gençliğimiz maddî manevî sıhhat (sağlık) kazanarak, halkı tanıyacak ve memlekete bağlanacak. Eski medreseliler kadcırcık olsun, köye boğaz tokluğuna bilgi, teknik, heyecan ve sevgi götürüp, köyün davalarını getirecek.

10- SERBESTLİK: Köylüyü, köy sınırları içinde hapseden kast ruhlu kültür ve idare sistemleri kaldırılacak. Herkes gibi köylü de vatanın dilediği köşesine gidip, istediği işe katılabilme imkânları bulacak. Belediyeler, sendikalar ve diğer halk teşekkülleri köyden şehire akın edenleri, derli toplu bir plan ve hazırlıklarla karşılayacak.

TEŞKİLAT VE EKONOMİ POLİTİKASI

11- ZİRAAT İŞÇİLERİ SENDİKALARI: Sayıları yüz binleri aşan, yaşama, götürücü, aylıkçı rençberler ve ziraat işçileri, iş mevzuatına göre özel sendikalarda toplanacaklar. Çalışma şartları, müddetleri, mahalli geçim endekslerine uygun en az geçim endeksleri belirtilecek. O.İ.T.'nin "İçtimai (sosyal) Adalet için" eseri der ki "*Cihan barışı için sanayi işçilerinin içtimai terakkisi (sosyal ilerlemesi) kadar, toprak işçilerinin içtimai*

terakkilerinin (sosyal ilerlemelerinin) de esaslı bulunduğunu, yirminci asrımızda görmeyen kimdir?"

12- TOPRAKSIZ KÖYLÜ TEŞEKKÜLLERİ: Toprak reformunda anarşiye ve kırtasiyeciliğe yol açılmaması için temel teşkilat olacak.

13- ZİRAAT KOOPERATİFLERİ: Köylünün kendisi tarafından kurulup, kendisi tarafından kontrol edilecek. Ortak yüzü geçince, bin müşkülât (güçlük) çıkarılmayacak. Bilakis, 13 milyonda 50 bin imtiyazlı kişiye münhasır, bir nevi şirket yavrusu olmayacak, milyonlarca müstahsili (üretmeni) dağınıklıktan kurtaracak. Şehirle köy arasındaki uçurumu, Felemenk'te [Hollanda] olduğu gibi, doldurmaya çalışacak. Kooperatifler, hükümet veya tüccar emrindeki birliklerin kontrolünden kurtarılacak. Büyük sanayi rekabeti karşısında el ve ev sanayiini kaybeden köylüye, büyük çiftliklere kıyasla daima daha pahalıya mal olan malzeme ve eşyaları ucuz mal edecek. Ortaklarına piyasadan pahalı mal satmayacak. Satarken birbirleriyle rekabete düşerek, bereket yıllarını bile felâket yılına çeviren küçük ekincilerin mallarını değerleriyle satacak. Ortaklarının malını ölü fiyatına almaya kalkışmayacak. Küçük ekinciye de modern istihsale (üretime) ve ilme kapalı kalmaktan kurtaracak.

MİLLÎ BİRLİKLER: Bütün ziraî meslek birlikleri, sendikalar, federasyonlar şeklinde, memleket ölçüsünde federasyonlar, konfederasyonlar kuracaklar.

14- KREDİ: Bizim güzel geleneğimize göre, tefecilik, faizcilik içtimaî (sosyal) haram ve suç olarak en sıkı takibata (kavuşturmaya) uğrattılacak. Bugünkü yüzde 8,5 banka faizi, köy işletmesi kooperatifleştikçe en az haddine indirilecek, büyük çiftlikler için arttırılacak, küçük ekinciye eksiltilecek. Böylelikle, devlete olan borcun 12 misli, banka borcunun 6 misli olan faizci borçlarıyla köylünün sömürülmesi önlenecek. İstihsal (üretim) kooperatifleri kanalıyla verilen ödünçlerin taksitleri, mahsul idrak edilince (ürün alınınca) tahsil olunacak. Kredi, takati büyük olan çiftçilerden ziyade, takatsiz köylüye sağlanacak. İpotek

ve teminat yerine, kooperatif ve köy teşekküllerinin kefaleti ve sorumluluğu geçecek.

15- FİYAT-POLİTİKASI: 10 yılda, giyim eşyası 9 misli pahalılaşırken, hububat fiyatlarının 4 misli olması gibi, zirâî mahsuller (tarım ürünleri) aleyhine, sanayi mahsullerinin (ürünlerinin) fiyat artışı durdurulacak. Köy mahsullerinin (ürünlerinin) hakikî köylü kooperatifleri eliyle ihracatı kolaylaştırılacak, ofisin idare ve kontrolü köylü teşekküllerine bırakılacak. Ofis, kurtlu malları, valilerin bile reddedecekleri kadar pahalıya satan bir kapalı kutu olmaktan çıkarılacak.

Köylümüzün yarısı, topraksızlıktan, buğday satın almak zorunda kaldıkça, derebeyi artığı mütegalibe ile bezirganların vurgunlarına yol açan mübalâğalı himayeciliğe de kalkılmayacak. Ancak, modern istihali (üretimi) küçük ekincilere kadar götürmekle zahirenin maliyet fiyatları indirilecek.

KÖYLÜYE TOPRAK

16- TUTUM: Küçük ekincilerimiz, esasen cılız olan sermayelerini toprak satın almada harcarsa, sonraki her teşebbüsleri parasızlıktan felce uğrayacağı için, Amerika'nın 1.862 "Homestead Kanunu" usullerine göre, topraksız ve yarı göçebe nüfusumuz, orta halli müstahsiller (üretmenler) durumuna getirilecektir.

17- MÜDDET: 25 yıldır, faiz raici düştükçe pahalılaşan topraklar, ziraat makineleştikçe büsbütün ateş pahasına çıkacağından, toprak dağıtımını vurgunculuktan kurtarmak üzere, vakit geçirmeksizin, devlet elindeki boş topraklar en geç altı ay içinde istimlak edilecek, boş topraklar en geç bir yıl içinde dağıtılacak.

18- ŞEKİL: 1915'ten beri çıkmış kanunlar memur eliyle bir türlü neticelendirilemediğine ve B. M. Meclisinde bu işi memurların 500 yıldan önce bitiremeyecekleri belirtildiğine göre, Ziraat (Tarım) Bakanlığının 8 milyon saydığı topraksız köylülerimizin doğrudan doğruya seçecekleri TOPRAKSIZ KÖYLÜ TEŞEKKÜLLERİ

kurulacak ve bu teşekküller BİNDİRİLMİŞ MAHKEMELER'in nezaretleri altında, yukarıki mehiller (süreler) içinde toprak dağıtımını gerçekleştirecekler.

19- BOŞ DEVLET TOPRAKLARI: Devlet elindeki en az 14 milyon dönüm boş arazi, derhal, 125695 rençber ailesinden beherine, münbitlik (verimlilik) derecesi gözönünde tutularak 50 ilâ 70'er dönüm ve pek az topraklı köylü ailelerine o nispette Bedava dağıtılacak. Böylelikle yılda, (çayır, bahçe hariç) yalnız hububat 7 milyon ton, şimdiki rayiçle 2 milyar lira fazla mahsul (ürün) milli gelirimize katılacak ve aynı nispette devlete gelir sağlayacak.

20- BOŞ ÖZEL TOPRAKLAR: 4700 toprak ağası ile, 418 toprak beyinin elindeki arazi, 2,6 milyon köylü ailesi topraklarının iki buçuk misli fazla iken, bu arazinin 19 milyonu, ne sahibine ve ne millete hayır getirmeyen bir halde duracağına, 1938'deki vergi veya kira bedelleriyle mütenasip fiyatlara bağlanarak, Toprak Kanununun ilk miktarlarına göre istimlak edilecek ve toprağı eksik yarım milyon köylü ailesinden beherine 25 ilâ 45'er dönüm dağıtılacak. Böylelikle, yılda (çayır, bağ hariç), yalnız hububat 10 milyon ton, bugünkü rayiçle 3 milyar lira fazla mahsul (ürün) milli zenginliğimize katılacak.

Bu topraklar, 50 yıl vadeli ve faizsiz taksitlerle ödenecek. Aile başına 50 dönemden fazla yer için 10 sene vade ile yüzde 2 faiz konulacak.

21- GASPEDİLMİŞ YERLER: Osmanlı toprak düzeninde "mirî", "vakıf", "metruk" "mevat" sayılmış yerleri, gayrimeşru emrivakilerle (oldubittilerle) tasarrufuna geçirmiş olan aşiret reisi, mütegalibe gibi derebeyi artıklarının durumları, bindirilmiş mahkemelerce, mahallinde incelenecek. Haksız iktisaplar, sahiplerine veya köy tüzel kişiliğine geri verilecek.

22- EK DÜZEN: Bir asırda (yüzyılda) bitmeyeceğı B. M. Meclisinde beliren kadastroyu beklemektense, tarla ve köy sınırları gibi cinayetler kaynağı olmuş durumu, köylü teşekkülleri bindirilmiş mahkemeler nazaretinde düzenleyecek.

Büyük arazi inhisarı (tekeli) yüzünden hayvan yetiştiriciliği imkânlarını kaybetmiş bulunan köylülere, her köy için zarurî OTLAK ve BALTALIKLAR tesbit edilecek. Kır suları, mutlak adaletle üleştirilip, gerçek ihtiyaca göre sıraya konacak.

EKİNCİLİĞE TEKNİK

23- GEREKÇE: Büyük çiftliklere nazaran her ayrı küçük ikinci için modern ziraat tekniğini ve malzemesini tedarik etmek ve benimsemek çok pahalı olacağından, şimdye kadar yurdu-muzda denenmiş cihazlanma usullerimizin müsbet (olumlu) ve mükemmelleştirilmiş tatbikatı (uygulanışı) bütün yurda teşmil edilecek (yaygınlaştırılacak).

24- ZİRAAT KOMBİNALARI: İşlenebilir topraklarımızın 5'te 4'ü boş kaldığına göre, İkinci Cihan Harbi kıtlığıımıza çare olan ve kısa zamanda mevcut orta ve büyük arazi sahiplerimizin yekûnu kadar mahsul (ürün) yetiştirerek, harp sonu yurdu-muzu buğday ihracatçısı yapan ZİRAAT KOMBİNALARI, özel bir kanunla muhtariyeti (özerkliği) haiz iktisadi millet teşekkülleri halinde geliştirilecekler. Ülkücü fen adamları ile, ziraat işçi sendikaları idaresinde ve devletin yalnız kanunî kontrolü altında, ziraî kalkınmamızın modern kaleleri ve örnek çiftlikleri haline getirilecekler.

25- DEVLET TEKNİĞİNDEN FAYDALANMA: Ziraî kombinalarla Devlet çiftlikleri, komşu köylerin en fakir ekincilerinden başlayarak, orta köylüsüne kadarki aile topraklarına sürme, ekme, gübreleme, tohum islahı ve ilmî usul yardımlarında bulunacaklar. 1941 yılı 1060 traktörle yalnız kombinalar bile, ziraî çevrelere 10'da bire yakın fiilî yardımda bulunabildiklerine göre, memlekete 40.000 traktör girdikten sonra makineler yarı boş duracaklarına, köy istihsalimizin (üretimimizin) tamamen yeni vasıtalarla (araçlarla) verimlendirilmesi için teşkilatlandırılacak.

26- ZİRAİ DONATIM KURUMU: 2.2.1943 günü "Yurt içinde 500 kadar temsilcilerin TÜCCARDAN seçilmesi" kararlaşımsken 51 temsilciliğin zor kurulabilmesi, asıl ilgililerin, yani çalışan

köylünün işten uzak tutulması ile izah edileceğine göre, modern ziraat tekniğinin kolayca ve ucuzca küçük ekincilerimize kadar ulaşabilmesi için, Donatım Kurumları bezirgan inhisarından (tekelisten) çıkarılacak. Bilfiil müstahsil (üretmen) ekincilerle topraksız köylü teşekküllerinin yeni bünyeli heyetleri emrine verilecek. Önce, 500 nüfustan yukarı 8.000 köy arasından en uygunları etrafında 100'er traktörlü modern teknik istasyonları ile işe başlanacak. Orada kazanılan kuvvetlerle, ikinci ve üçüncü merhalelere geçilecek. İstasyonlara yakın daha küçük köyler, dilerlerse, Kurum ağına katılacaklar.

27- TEKNİK VE İLİM TEŞKİLÂTI: Ziraat (Tarım) Bakanlığı fiilen ziraat işletmelerinde faal ziraat uzmanlarının geniş ağına sokulacak. Hayvan, sebze, orman sınaî ziraat, meyvalı bitkiler ve süs nebatları (bitkileri) ve her çeşit hububat için ayrı ayrı Teknik ve ilim İSTASYON'ları gerek devletçe, gerek diğer teşekküllerce kurulacak. ÜNİVERSİTE ve ENSTİTÜ'ler, bilhassa nebat (bitki) ve hayvan ve toprak ıslâhları için araştırmalar, tatbikat ilimleri yapacaklar. Milli gelirimize her yıl 500 milyon liralık zarar ettiren ziraate muzır hayvanlara, ziraat hastalıklarına karşı ziraatçı ve baytar müfettişler BİNDİRİLMİŞ ZİRAAT EKİPLERİ halinde çalıştırılacak.

28- ORMAN İDARESİ: Köylerimizin 4'te birine yakın olanları orman içinde veya civarında yaşadıklarından, orman işletme ve muhafaza (koruma) görevlerine, bindirilmiş mahkemelerin kontrolü altında, ormancılık uzmanları ile, bilfiil müstahsil (üretmen) köylü-teşekkülleri iştirak ettirilecek. Her yılın bir tatil günü, başta Cumhurbaşkanımız gelmek üzere, eli çapa tutan her vatandaş 1 ağaç dikerek AĞAÇ BAYRAMI'nı kutlayacak.

29- TOPRAKSIZ BÖLGELERE SANAYİ: Toprağı kıt veya ziraate (tarıma) elverişli olmayan bölgelerde, sınaî ziraat ve ziraî sanayi refah getiremeyecekse, milli istihsal seferberliği planımız gereğince, sanayile geçim imkânları sağlanacak.

**VATAN PARTİSİ DAVASI'NIN
GEREKÇELİ KARARI**

T.C.
İSTANBUL İKİNCİ AĞIR CEZA MAHKEMESİ

ESAS NO: 958/248
Karar NO: 961/48
C.S. NO : 958/1665

KARAR

Sosyal

Reis	Aza [üye]	Aza
Ramis Emre	Celal Baykal	Naci Tanverdi
Sicil NO: 7424	Sicil NO: 8337	SicilNO: 10316
C.S.Y. Hüsnü Bikar 9752	S.K. Mukaddes Artunkal	

DELİLLERİN MÜNAKAŞASI VE NETİCE:

Son tahkikatın açılması kararında yazılı olduğu üzere sanıklardan Doktor Hikmet KIVILCIMLI, Fatma YALÇI, Kerim KORKAN, Ahmet CANSIZOĞLU, Süleyman Şahin TAR, Selahaddin KAYA, Zihni Turgay ANADOL, Hüseyin KAZANCI, Mustafa TOPRAK, Hasan ERİM, Muharrem BEZGİN, Mehmet COBA, Hasan CİVAN, Zehra KOSOVA, Abdi AZER, Mümin KÖKREK, Hüsnü TAMÇİZ, Bahri UÇTA, Hamdi ÇAPA, Hasan KÜÇÜKPOMAK, Hüseyin ELKARANFİL, Rasim YILDIZBAKAN, Yusuf Ziya GİRAY, Osman KUZEYLİ, Osman KAMUCU, Osman SERCAN, Osman ÜRGÜN, Mustafa ÖZER, Hasan Safiyeddin KAYA, İsmet SOYDAN, Adem ÖZVODİNALI, Cavit ZENGİN, Hüseyin KIRSEVER, İsmail MIHÇILAR, Mahmut KARLOM, Mehmet GEREMEN, Mehmet ERSİVRİ, Nazif ŞENSÖYLER, Nihat TÜRKMERT, Süleyman İLKADIM, Ahmet TURAN ESENTEPE haklarında sosyal bir sınıfın diğer sınıflar

üzerinde tahakkümünü tesis etmek ve memleket içerisinde müesses içtimai, iktisadi ve sosyal temel nizamları devirmeye matuf cemiyet kurmak ve bu faaliyeti tanzim ve şevki idare etmekten T.C.K.'nin 79. maddesi nazarı itibara alınarak 141/1, 142/1, 173. maddelerle ve Günaydın YÜCEKENT, Emin Tuncer BALKAN, Nedim CANPOZANT haklarında T.C.Kanunu'nun 141/5 ve 173. maddeleri ile tecziyeleri için dava açılmış bulunmaktadır.

1946 senesinde Cemiyetler Kanununun değişmesi ile tanınan siyasi serbestiyeye binaen Doktor Hikmet KIVILCIMLI'nın Reisliği altında Hüseyin KAZANCI, Ahmet CANSIZOĞLU, Osman SERCAN, Sevdiye KAYAOĞULLARI, İrfan SAVGAT'tan müteşekkil müteşebbis heyetin İstanbul Vilayeti'ne vaki ve Vatan Partisi adı altında bir siyasi parti kurmak hususundaki talepleri kabul edilerek, Vatan PARTİSİ 29 Ekim 1954 günü Sultanahmet Yerebatan Caddesi'nde 66/2 Numarada faaliyete geçerek, 7 Kasım 1954 Pazar günü yapılan ilk toplantı ve seçim neticesinde Hikmet KIVILCIMLI Genel Başkanlığa, Osman SERCAN Genel Sekreterliğe, Sevdiye KAYAOĞULLARI, Ahmet CANSIZOĞLU, Ahmet ANTER Başkanlık divanına, İbrahim KAYAOĞULLARI Organlar divanına, Memduh KARAARSLAN Kültür divanına, Sevdiye KAYAOĞULLARI Kadın-Çocuk-Gençlik teşkilatı Divanına, İrfan SAVGAT işçi teşkilatı divanına, Mehmet ANTER Esnaf ve münevver divanına seçilerek fiilen çalışmalarına başlamışlar ve kurucuları ile müntesibi hakkında takibata kadar Vatan Partisi faaliyetine devam etmiş bulunmaktadır. Son tahkikat kararı üzerine yapılan duruşma sonunda iddia makamı, 141/1. maddeye muhalefetten yukarıda isimleri yazılı sanıkların cümlesinin ve yine 141/5. maddeye muhalefetten haklarında dava açılmış bulunan Günaydın Yücekent, Emin Tuncer Balkan ve Nedim Canpozan'ın beraatlerine ve 142/1. madde ile haklarında dava açılan sanıklardan Hikmet Kivılcımlı, Selahaddin Kaya, Ahmet Cansızoğlu, Osman Ürgün ve İsmet Soydan'ın komünizm propagandası yaptıkları sabit olduğundan T.C.K.'nin 142/1, 173, 80. maddeleri ile tecziyelerine aynı suçtan haklarında dava açılan diğer sanıkların beraatlerine karar verilmesini istemiş bulunmaktadır.

Yukarıda hulasaten sanıkların savunmalarını zikretmiştik. Sanıkların cümlesi evvel ve ahır savunmalarında sosyal bir sınıfın diğer sınıflar üzerine tahakkümünü tesis etmeye veya sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmaya veya memleket içinde mü-

esses iktisadi ve temel nizamların herhangi birini devirmeye matuf olarak Vatan Partisi isimli partiyi kurmadıklarını bu yolda kurulmuş bir partiye dahil olmadıklarını, Vatan PARTİSİ'NİN kanuni bir parti olduğunu savunmuşlardır.

VATAN PARTİSİ'NİN Cemiyetler kanununa tevfikan usulüne uygun bir müracaatla kurulmuş olduğu aşikardır. Parti kurucuları ve müteşebbislerin ve parti üyesi oldukları da bedihidir. Bilirkişi Prof. Naci Şensoy 10/7/959 tarihli raporunun üçüncü safhifesinde, Vatan PARTİSİ Tüzük ve Programı adlı paragrafında, bu tüzük ve programın herhangi bir parti tüzüğünden farksız olduğunu, sınıf mücadelesini maddi veya manevi cebirle kazanmak hususunda propaganda veya telkinatı ihtiva etmediğini, bu bakımdan suçla ilgili bulunmadığını bildirmiş ve yine bilirkişi heyeti Naci Şensoy, Öztekin Tosun ve Çetin Özek 24.12.959 tarihli müşterek raporlarında da evvelki mütalaayı tekrarla beraber bu tüzüğün suçla ilgisi bulunmadığını ve sol temayüllü olmadığını da ifade ederek tüzüğün 141. maddedeki suç unsurlarını ihtiva etmediğini seranaten bildirmiş bulunmaktadır.

Her ne kadar hazırlık tahkikatı sırasında, haklarında takibat yapılmakta olan sanıklardan bir kısmı ile dava açılmadığı için şahit durumuna getirilen parti müntesibinden bir kısmına polisçe tüzük okunarak tefsir ettirilip muhtevasının memleket içerisinde müesses iktisadi ve sosyal temel nizamlardan herhangi birini devirmeye matuf bir cemiyet mahiyetinde olduğu belirtilmek istenilmiş ise de bu ifadelerden polisin tüzüğü şahıslara okuduktan sonra kendi görüşü ile izahatta bulunmasını müteakip bu telkin altında okunan şahsa tefsirde bulunduğu intibai uyandırmaktadır. Mesela, hazırlık sırasında İsmet Soydan SAVUNMASINDA aynen (şimdi okuduğumuz Vatan Partisi'nin 2. maddesinde mevzubahis "İkinci bir Kuva-yimilliyeye seferberliği" tabirinden şunu anlıyorum diyerek bir netice istihraç etmiştir. Yine aynı maddenin "başta işçi sınıfımız gelmek üzere" ve 3. maddenin "Parti gaye ve programını benimseyip yapmak ve parti yasasına uymak" tabirlerini tefsir etmiştir ki mütehasıs bilirkişileri bu tüzüğün tamamen kanuni olduğunu ve hatta iyi bir tüzük olduğunu ifade etmiş bulunmalarına göre böyle bir ilmi mütalaa karşısında sanık İsmet'e yaptırılan şahsi tefsirlerin hiçbir kıymet ifade edemeyeceği tabiidir. Yine bu sanık Vatan Partisi'nden istifa sebebini: Vatan Partisi'nin komünist gayelere hizmet eden bir teşekkül olduğu seçim konuşmalarından da

açıkça tezahür etmiştir) demek suretiyle izah etmektedir ki Vatan PARTİSİ üyelerinden bir kısmı hakkında konuşmalarından dolayı açılan davaların beraatle neticelendiği duruşma sırasında tetkik edilen mahkememizin 959/162 esas sayılı dosyası ile 960/48 esas sayılı dosyasının tetkikinden anlaşılmaktadır. Binaenaleyh, bu sanığın Vatan Partisi'nin komünist gayelere hizmet eden bir teşekkül olduğu seçim konuşmalarından açıkça tezahür ettiği yolunda tefsirinin de şahsi kanaatından ibaret olduğu bu suretle anlaşılmaktadır. Aynı sanığın şahit Doğan Yükkaya komünist partilerinin çalışma şeklinin hücre usulü olduğunu ve bu suretle çalışmanın polis tarafından yapılacak herhangi baskında diğer elemanların yakalanması ve başka grupların faaliyete devam etmesi için tatbik edildiğini, çalışmaların tanınmayan bir şahıs tarafından idare edildiğini anlattığı kendi ifadesi ile teyyüd etmektedir, ancak, sanık bu hususu duyduğunu söyledikten sonra bana bu hücre usulü ile çalışmayı kimse öğretmedi. Aklımda kaldığına göre bunu bir gazetede okumuştum demektedir. Doğan Yükkaya'nın sanık İsmet'e isnad edilen beyanı ile İsmet'in şu ifadesinde bahsedilen husus tamamiyle ayrı manayı tazammun etmektedir. Sanığın yukarıda söylediği iddia edilen sözlerden gizli cemiyetlerin ve komünistlerin çalışmaları hakkında gazetelerden öğrendiği malumatı başkalarına naklettiği anlaşılmaktadır ki böyle bir malumatın, havadisın nakli orada bahsedilen faaliyetin filhal tatbik edileceğini ve şahsın bunu istediğini göstermeyeceği gibi bir propaganda mahiyetinde de kabul edilemeyeceği izahıtan varestedir. Yine İsmet Soydan ifadesinde "bu iş şimdi bir yaradır ve bu yara bir gün gelecek deşilecektir. Bu yaralar birike birike bir ihtilal yaratır" şeklinde beyanda bulunmadım. Ancak (Demokrat Parti'nin iktidara demokrasiyi getirmek vaadi ile geçtiğini, iktidara geldikten sonra demokrasiyi getirmediğini, bugünkü hali böyle devam ederse milletin Demokrat Partiyi iktidardan uzaklaştıracağını) söyledim, demektedir ki Demokrat Partinin iktidarda olduğu bir devirde sarf ettiğini iddia ettiği sözlerin doğruluğu bugün meydana çıkmış bulunmaktadır. Kaldı ki o devrede böyle bir söz sarf ettiğini kabul eden sanığın ifadesinin bu kısmının samimiyetini de kabul etmek icap eder. Zira, bu sözün sarfı o devirde en az bir gizli cemiyet kurmak veya komünizm propagandası yapacak kadar tehlikeli ve sahibine zarar getirebilir idi. Görülmektedir ki sanıklar aleyhine ileri sürülen delillerden en kuvvetlisi İsmet Soydan'ın ifadesinde isnad etmektedir.

İsmet Soydan ise, poliste sadece şahsi kanaatlarını polisin telkinatı altında ifade etmiş Vatan Partisi ve mensupları hakkında bu izahlar neticesi kendilerinin komünist temayüllü oldukları neticesini istihraç etmiş ise de, filhal bu sanıklardan herhangi birini komünizm lehine propaganda yaptığını veya böyle bir cemiyet kurup faaliyette bulunduğunu görüp işittiğini söylemiş değildir. Esasen şahıslar hakkındaki aleyhte beyanları da kendi malumatı tahdında değil, başkalarından işittiğini nakil ve tefsirden ibarettir. Demokrat Parti hakkında menfi düşüncelerini tereddüt etmeden serd edebilen sanığın son tahkikattaki ifadesinin samimiyetini kabul etmek icap eder. Ve bu sanığın bütün ifadelerinden de Vatan Partisi veya haklarında dava açılan sanıklar aleyhine mahkumiyete kafi bir delil istihraç edilmemektedir.

Yine sanıklardan Esat Ahmet Balım ve Şükrü Kundakçı'ya polis tarafından Vatan Partisi Tüzüğü okutturulup tefsirler yaptırılmış, bunlardan başka Günaydın Yücekent'e de aynı tefsirler yaptırıldığında bu sanığın parti tüzüğünü Hikmet Kıvılcımlı ve Kerim Korcan'ın komünistlikten mahkum olmaları üzerine bu hususu da nazara alarak tetkik ettiğimde komünist gayelere hizmet emeli ile hazırlanmış olduğunu anladım diyor. Bu ibare bir sanığın kendisine isnad edilen suçun ağırlığı karşısında bu işten kurtulabilme gayreti ile polise yaranmak maksadiyle onun istediği gibi bir tefsirde bulunduğunu göstermektedir. Sanık Mustafa Özün hazırlık ifadesinden polisçe sanıklara suallerin hazırlanıp sorulduğu açıkça anlaşılmaktadır. Sual üzerine de tesir altında kalan sanığın tüzüğe göre Vatan Partisi'nin işçi sınıfı ve köylüyü bütün organlarda çoğunlukta görmek ve nihayet memlekette bir işçi ve köylü sınıfı iktidarı ve tahakkümü sağlamak istediklerini anlamakta isem de, demektedir ki bu cihet polisin telkinde bulunduğunu göstermektedir. Bundan başka Osman Sercan ve Zihni Anadol'a keza nizamname tefsir ettirilmiş, Zihni Anadol "nizamnamesinden Vatan Partisi'nin komünist partisi olduğunu anladım. Daha evvel komünistlikten mahkum olmakla beraber ben sosyalistim, gayem işçi olmam hasebiyle haklarımı savunmadan ibarettir. Vatan Partisi'ne işçi hukukunu temsil eden bir parti diye girdim" demektedir. Bu ifadenin kanaat kısmı ile netice kısmı birbirine uymamaktadır. "Komünist partisi olduğunu anladım" diyen bu şahsın "sosyalistim, işçi hukukunu temsil eden bir parti diye Vatan Partisi'ne girdim" demesi kanaatinin

aksine hareket ettiğini göstermekle yani zabıtada beyan eylediği gibi komünist partisi olduğunu anladım şeklinde ifadesinin aksini göstermektedir. Selahaddin Kaya polisteki tefsirinde "ben evvelce komünistlikten mahkum oldum, partiyi kuranın kim olduğu hakkında bilgi sahibi bulunduğunu ve nihayet Hikmet Kıvılcımlı'nın memlekette gizli komünist faaliyette bulunması imkanı bulunmadığı ancak legal sahada faaliyet göstermenin mümkün olabileceği söylemesi neticesi olarak ve tetkik ettiğim tüzüğünde kendi görüş ve anlayışına uygun bulduğumdan Vatan Partisi'nin bu suretle bu ismin maskesi altında kurulmuş ve açık sahaya çıkmış bir komünist faaliyet olduğunu anlayarak girdim" der ki bilahare diğer sanıklar gibi bu beyanını kabul etmeyen Selahaddin Kaya'nın tüzüğe bakıp hükümetin partinin kurulmasına müsaade etmiş olması da beni partiye girmeye sevk eden sebeplerdendi demek suretiyle de yukarıdaki beyanı ile ikinci cümle arasındaki tenakuzun açıkça meydana çıkmasını temin etmiş bulunmaktadır. Abdulkerim Korcan hazırlık tahkikatı sırasında Hikmet Kıvılcımlı'nın sözlerini tafri ile anladığı kanaati serd etmiştir. Partinin kuruluşundan beri içindeyim fakat partinin bugüne kadar legal faaliyeti yanında, illegal olarak herhangi bir faaliyette bulunduğuna şahit olmadım ve hiçbir zaman parti içinde veya parti dışında ayrı bir kol olarak hücre çalışması veya mümessili faaliyetler olmadı. Benim bilgim dışında herhangi bir hareket düşünölmüş veya yapılmış ise bu hal benim ???... ve parti faaliyeti hakkındaki malumat çevrem içerisine girmemiştir demiş ve tüzük'te şimdi sorduğunuz noktalar yani işçi sınıfının rehberliği altında ikinci bir Kuvayimilliyeye seferberliği gerektir tabirleri, partinin feshi hakkında tüzüğün hüküm taşınamaması, partinin iktisadi anlayışı, toprak tevzii, ağır sanayi hakkındaki görüşü tüzüğün maksatlı olarak ve maskeli bir şekilde hazırlandığını ve bu suretle faaliyetin dikkat gözünden kaçırılmasına çalışıldığı görölmektedir, şeklinde sual üzerine bir kanaat yürütmüştür. Böyle bir kanaat yürüten sanığın bu tefsiri yukarıda izah ettiğimiz "benim herhangi bir faaliyetten hareketten haberim yoktur" şeklindeki beyanı ise tamamıyla tenakuz teşkil etmektedir. Bu da poliste sorulan sualin maksatlı ve tesir altında bırakmak suretiyle sorulduğunu göstermektedir. Sanıklardan Hasan Civan'a yaptırılan tefsirlerde partinin tabelası sebebiyle adli takibata maruz kaldığını öğrenmem bu partinin hükümlü komünist olan Hikmet

Kıvılcımlı'nın yine komünizm amalına hizmet etmesi gayesi ile hareket ettiği ve partiyi o yola sevk edeceği kanaatini bende hasıl ettiğinden partiye girme teşebbüsünde bulunmadım, komünist partilerin seçim yolu ile iktidara gelemeyeceğini, yegane yolun ihtilal olduğunu biliyorum fakat Hikmet Kıvılcımlı konuşmalarında iktidara geliş şeklinin seçimle ve peyderpey ilerleyerek çıkarmayı sağlayacağı mebusları kanalı ile temin edeceğini ifade ediyorum. Ben Hikmet Kıvılcımlı'nın bu tarzdaki izahına inanmıyordum, daima ondan uzaklaşmak istiyordum demektir ki bu izahat tamamıyla indi mütalaalardan ibaret bulunmaktadır. Muharrem Bezgin ise, bu partinin tüzüğüyle diğer partiler tüzükleri hilafına sabıkalarının alınmayacağına dair bir kayıt da yoktur. Bu hava içerisinde Vatan Partisi'nin işçi ve köylü sınıfına dayandığını ve bir komünist faaliyet olarak ortaya çıktığına inanmıştım demekte, Mustafa Toprak da Dr. Hikmet Kıvılcımlı'ya komünistlikten henüz hesabı görülmemiş mahkumiyetim bulunduğu tereddüt ettiğini bundan partiye bir zarar gelebileceğini anlattım. Dr. Hikmet bana partiye girmek lazım geldiğini anlatarak (Artık fıs, fıs, fıs çalışma olmaz bu memlekette ancak bu şekilde kanun yollarından yürümek lazım başka şekil sökmez) dedi. Ben bu konuşmalarından fıs, fıs, fıs tabiri ile illegal komünist faaliyeti kastedtiğini ve kanuni yollardan yürümek tabiri ile legal sahada yürümek lüzumunu anladım demekte, Hüseyin Kazancı ise Hikmet Kıvılcımlı'nın sabıkası, partimize giren üyelerin ekserisinin komünistlikten mahkum ve sanık bulunması gerek şahsım ve gerekse partili arkadaşlarımız tarafından partimize üye olarak davet ettiğimiz işçi arkadaşların partimizin komünist partisi olduğunu ve bu yüzden giremeyeceklerini söylemeleri ve bunlara ikna yolu ile yaptığımız telkinler de faide vermediğinden partimiz topluluğundan hali ile şüphe etmiştim demek suretiyle kendi görüşlerine göre taksirlerde bulunmuşlardır. Hikmet Kıvılcımlı hazırlıktaki ifadesinde parti tüzüğünü izah ederken işçi sınıfına dayandığımız için parti tüzüğünü işçi zaviyesinden mütalâa etmiş ve başta işçi sınıfı olmak üzere demekle işçinin daha uyanık olması ile önderlik etmesi lüzumunu ifade etmiştik. Memleketimizde her ne kadar anayasada hakimiyetin kayıtsız şartsız millete ait olduğu yazılı ise de bunun fiilen tahakkuk etmediğini görmem, devleti milletten üstün değil, milleti devletten üstün tutan tabirini kullanmama sebep olmuştur. Gerçek hürriyet tabiri

ri ile sol edebiyatın alakasını bilmemekteyim. Hürriyeti fiilen kurmak kelimeleri ile ifade etmek istediğim memlekette mevcut kültürlü sınıflarla içtimai, iktisadi ve siyasi manada teşkilatlanmasını anlatmak içindir. Kuvayimilliyeye tabiri de sadece iktisadi manadadır. Aşağıdan gelme tabiri ile de tamamen halktan gelme manasını ifade etmek istemiştik. Tüzük hükümleri içerisinde partinin feshine dair hükümlerin bulunmamış olması ve komünist partilerinde de bu yolda hareket edilmesi bir tesadüftür. Tüzüğü hazırlarken sol addedilebilecek tüzüklerin hiçbirini tetkik etmedim. Türkiye Sosyalist ve Emekçi Köylü Partisi tüzüğünü de arkadaşlardan bir tanesi getirmişse de bunu da tetkik etmiş ve beğenmediğimi söylemiştim. Partimizin kurulduğundan bu yana gizlilikle alakalı bir faaliyeti olmamıştır. Mevcut kanunların çerçevesi ve müsaadesi nispetinde hareket ettik demiş bulunmaktadır. Misal olarak zikrettiğimiz tefsir ve kanaatlerim şahsi bir görüşten ileri gidemeyeceği tabiidir. Kaldı ki hazırlık ifadelerinde bu yolda tefsirlerde bulunan sanıklar son tahkikatta bu tefsirin tamamıyla polislerin telkin ve tazyiki altında ileri geldiğini söylemek suretiyle zabıtaadaki bu ifadelerini dahi kabul etmemektedirler. Yukarıda gösterildiği üzere delillerin tahlili neticesi fiilî olarak C. Müddeiumumisinin de esas hakkındaki mütalaasında beyan eylediği ve bilirkişinin müsbet mütalaası ile teyyüd ettiği veçhile, sanıkların sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmeye veya sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmaya veya memleket içerisinde müesses iktisadi veya sosyal temel nizamlardan herhangi birini devirmeye matuf cemiyet kurdukları veya böyle bir cemiyetin faaliyetini sevk ve idare edip yol gösterdikleri hususunda mahkumiyetlerini icabettiren deliller elde edilememiş ve mahkememizin kanaati de bu yolda tezahür etmiş olduğundan bu bakımdan mütalaa veçhile sanıkların beraati uygun görülmüş olup haklarında 141. maddenin birinci fıkrasında yazılı cemiyete girdiğinden dolayı amme davası açılan Günaydın Yücekent, Emin Tuncer Balkan ve Nedim Canpozan'ın durumlarına gelince diğer sanıkların yukarıda izah edildiği veçhile 141/1. maddeye muhalefet teşkil eden bir hareketleri tespit edilememesi sebebiyle suçlulukları anlaşılmadığından, bunlara tab'an bu üç sanığın da aynı şekilde 141/5.madde ile haklarında açılan amme davasından dolayı beraatlerine karar verilmesi icap etmiş bulunmaktadır.

KOMÜNİZMPROPAGANDASIYAPMAKSUÇUNAGELİNCE;

C.Müddeiumumisi esas hakkındaki mütalaasında Hikmet Kıvılcımlı'nın parti ve muhtelif topluluklara karşı ve muhtelif zamanlarda Vatan Partisi'nin sırf İŞÇİ sınıfı partisi olduğunu, köylünün de aralarına katılacağını, bütün işlerini işçi sınıfı ile yapacaklarını, işçi sınıfını başta ve iktidarda görmek istediklerini, başka sınıflar ve zenginlere lüzum olmadığını, iktidarın derebeyi ve bezirgan zümreyi teşkil eden sınıflara istinad ettiğini, bu sınıfları kendilerinin yok edeceklerini ve ortadan kaldıracaklarını, Fatih Sultan Mehmed'in ordularının toplandığı yerde gecekondu oturan işçilerin surları aşarak hakiki demokrasiyi getireceklerini, Vatan Partisi'nin bunlara önderlik edeceğini, Amerikan müstemlekesinden kurtaracağını, iktidar partilerinin millî gelirlerin tevzii ile meşgul olmayıp verim şekli ile meşgul olduklarını, bu sebeple dış ticaretin % 95'inin ekalliyet elinde toplandığını, Vatan Partisi iktidara geldiği takdirde dış ticaret ve kapitalistler elinde bulunan fabrika ve işyerlerinin sahiplerine bir hisse bırakılarak devletleştirileceğini, dış ticareti elinde tutan ekalliyetin elinde bulunan her şey alınarak müstahdem durumuna sokulacağını, geniş toprak sahiplerinin elinden toprağının kendisine yeteri kadar bırakılıp geri kalanın köylüye dağıtılacağını, sermayedarın ve fabrikatörün ellerinde bulunan malların devletleştirileceğini, milli gelirin bütün millete mütemadiyen taksim edileceğini ve bütün bu işlerin işçi sınıfının rehberliği altında olacağını söyleyerek muhtelif zamanlarda, aynı mealde konuşmalar yapmak ve izahlarda bulunmak ve Selahaddin Kaya'nın da muhtelif toplantı ve zamanlarda idareyi derebeyi artığı üç-beş derebeyi ağasının elinde tuttuğunu, işçiyi sömüren derebeyi artıkları ile üç-beş bezirganın ortadan kaldırılması, işçi sınıfının başa geçmesi ve sahte demokrasinin ortadan kalkmasının lazım geldiğini, hakiki demokrasiyi Vatan Partisi'nin kuracağını söyleyerek, izah ederek aynı mealde muhtelif konuşmalarda bulunmak ve Ahmet Cansızoğlu da; muhtelif topluluklara muhtelif zamanlarda Vatan Partisi'nin işçi sınıfı partisi olduğunu, diğer partilerin işçiyeye hak vermediğini, Vatan Partisi'nin işçi sınıfını başta görmek istediğini, tefeci-bezirgan ve derebeyi artığı üçbuçuk toprak ağasını atmak ve sahte demokrasiyi ortadan kaldırmak lazım geldiğini söyleyerek aynı meal ve muhtelif konuşmalarda bulunmak ve Osman Ürgünün de; seçim münasebetiyle bazı kimselere muhtelif zamanlarda Vatan Partisi'nin bir İşçi Parti-

si olduğunu, köylülerin topraksız kaldığını, zenginlerin herşeyi olmasına rağmen işçilerin hiçbir şeyi olmadığını, Vatan Partisi iktidara geldiğinde köy ağalarının ellerinde bulunan topraklarının alınıp topraksız köylüye dağıtılacağını, zenginlerin fabrikaları ve apartmanlarının ellerinden alınıp fakir işçilere verileceğini söyleyerek muhtelif zamanlarda aynı mealde konuşmalarda bulunmak, İsmet Soydan'ın da; muhtelif zamanlarda muhtelif kimselere karşı gençliği spor sahalarından çekip siyasi sahaya çekmek icap ettiğini, meyhanelerde ihtilal havası yaratmanın kolay olup kolay estiğini, komünizme faydeli olmak için hücre usulü ile çalışmak ve gençliğe doktrin aşılama, bunun için de psikolojik darbe yapmak lazım geldiğini, bu işin mücadele etmek olacağını, Rusya ve Türkiye'nin 40 sene evvel kibrit kutusu gibi olduklarını, Rusya'nın komünizm rejimini kabul ettikten sonra işçi ve halkın refaha kavuştuğunu, Türkiye'nin bu rejimi kabul etmediği için kibrit kutusu kaldığını, komünizm rejiminin eski rejimlere nazaran halka daha iyi hayat şartları temin ettiğini söyleyerek aynı mealde konuşmalarda bulunmak ve Rusya lehine komünizmi methetmek suretiyle sosyal bir sınıf olan işçi sınıfının diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmek ve memleket içerisinde müesses iktisadi ve temel nizamları devirmek için propaganda yaptıkları bu sanıkların bilhassa hazırlık tahkikatı sırasındaki ikrar ve itirafları ve ilk tahkikattaki beyanları ve diğer sanıkların bu beş sanık haklarındaki ifadeleri ve şahitlerin beyanı ile bilirkişinin propagandayı tarif eden raporları ve dosya münderacatından anlaşıldığını söyleyerek 142/1. madde ile teczileri diğer 39 sanığın dosya münderacatına göre tespit edilmiş olan konuşmaları 142/1. maddede gösterilen suç unsurlarını teşekkül ve tevekkün edecek şekilde olmadığından ve bu hususta başkaca mahkumiyetlerine yeter delil bulunmadığından beraatlerine karar verilmesini istemiş bulunmaktadır.

C.Müddeiumumisi yukarıda ismi yazılı beş sanığın propaganda yapmaktan teczilerini isterken bilhassa diğer sanıkların bu şahıslar hakkındaki ifadeleri ile hazırlık tahkikatı münderacatına dayanmaktadır.

Yukarıda cemiyet kurmak bahsinde izah ettiğimiz veçhile sanıklar hazırlık tahkikatında maddi ve mane.?.vi cebre müstenid bulunduğunu ve polis sualleri sorduktan sonra telkin yaparak cevaplar aldığını söyleyerek, zabıtada aleyhe olan bu ifadeleri kabul edemeyeceklerini bildirmiş bulunmaktadırlar ve

bu suretle cümlesi propaganda yapma fiilini kabul etmemekle konuşmalarının normal seçim propagandasını aşmayan konuşmalar olup parti programının partililere ve vatandaşlara izahından ibaret bulunduğunu savunmuşlardır.

Bilirkişi komünizm propagandasının tarifini yaparken, sınıf mücadelesini istihdaf eden gayretler komünist propagandasını diğer propagandalardan tefrik bakımından kafi değildir. Bu itibarla sınıf mücadelesinden başka komünizmi memleketimiz hukukuna göre meşru faaliyetlerden alan sosyalist propagandadan tefrik için cebir ve kuvvet istimali şartı da bir unsur olarak araştırılmak lazım gelir. Tabii olarak burada mevzubahis olan cebir mutlaka ihtilal şeklinde tezahürü iktiza eden bir kuvvet istimali veya onun tavsiye edilmesi değildir. Sınıf mücadelesinin maddi ve manevi cebirle zımnen dahi olsa telkin edilmesi komünizm propagandasının teşekkülü için kafi sayılmak lazım gelir. Hatta propaganda veya telkinlerde hiçbir surette ifade edilmese bile tahakkuk ettirilmek istenen neticenin sağlanması cebir ve kuvvet istimali bulunmadan mümkün olamayacak ise cebir mevcudiyetini mefruz telakki eylemek iktiza eder dedikten sonra tetkikatını yaptığı eserlerin mahiyet ve münderecatını Dr. Hikmet Kıvılcımlı tarafından neşredilmiş **"Siyasetimiz Kuvayimilliyeciliğimiz" "Fetih ve Medeniyet"** adlı eserler her üç sanığın eşyaları arasında bulunmaktadır. Ayrıca Dr. Hikmet Kıvılcımlı tarafından yazılmış **"Siyasetimiz"** ve **"Kuvayimilliyeciliğimiz"** adlı kitapların müsveddeleri Osman Sercan'ın eşyaları arasında bulunmaktadır. Bunların hiçbirinde müsned suçla ilgili kısımlar bulunmamaktadır diye neticelendirmekte ve diğer bilirkişiler 24.12.1959 tarihli müşterek raporlarda, "yaptığımız tetkikat sonunda hiçbir evraka rastlanmamıştır. Bütün tetkik edilen eşya ve evrakın suç ile ilgisiz olduğu anlaşılmıştır. Ancak suç teşkil etmeyen fakat sol temayülü gösteren bazı evrak da vardır" demiş bulunmaktadırlar. Yukarıdaki kriteriyum muvacehesinde sanıkların durumlarını tetkik edersek görülür ki iddia makamının ileri sürdüğü şekilde sanıkların komünizm propagandası yapmak kastı ile faaliyet gösterdiklerini tespit eder mahkumiyete yeter kafi deliller elde edilememiş bulunmaktadır.

Sanıklardan Hikmet Kıvılcımlı'nın söylediği sözlerin parti toplantılarında ve muhtelif zamanlarda, seçim konuşmaları olarak yapıldığı ve ileri sürüldüğü anlaşılmaktadır. Ancak, faaliyetleri yer ve zaman gösterilerek teker teker izah edilmemiş olup

esasen bu konuşmalardan bir kısmı hakkında Hikmet Kıvılcımlı aleyhine açılan mahkememizin 960/48 esas sayılı dava dosyası neticesinde komünistlik propagandası yapmaktan Hikmet Kıvılcımlı'nın beraatine karar verildiği ve bu kararın temyiz mahkemesi ceza umumi heyetinin 12.9.960 tarihli kararı ile tasdik edildiği dosyasının tetkikinden anlaşılmış bulunmaktadır. Ve yine Hikmet Kıvılcımlı, Selahaddin Düzgün, Safiyeddin Kaya, Ahmet Cansızoğlu, Kerim Korcan ve Fatma Yalçı'nın Vatan Partisi mensubu olarak muhtelif seçim konuşmaları ile komünizm propagandası yaptıklarından dolayı aleyhlerine açılmış bulunan dava neticesinde 959/162 esas sayılı dosyada da aynı şekilde beraat ettikleri mezkur dosyanın tetkikinden anlaşılmaktadır.

Sanık Hikmet Kıvılcımlı savunmalarında daima "İZM" kelimesinden kaçtığını ve her yerde ve her zaman İZM aleyhine konuştuğunu beyan etmekte ve diğer sanıklar ile şahitler de bu ciheti teyid etmektedirler ve yine sanıklar yaptıkları konuşmaların bir seçim konuşması olduğunu ve bu konuşmaların parti programında bahsedilen hususların izahından ibaret olduğunu savunmakla olup filhakika bu konuşmalardan ve onun itibar ettiği prensiplerden bazılarına rastlanmasına mukabil batı demokrasisinin tatbik ettiği prensiplerde mevcut bulunmaktadır. Binaenaleyh bu husus sanıkların leh ve aleyhine bir delil teşkil edemez. Hazırlık ifadelerinde sanıklara sorulan suallerden biri parti kurucularından bazılarının komünistlikten hükümlü şahıslar olduğuna biliyor muydun şeklindedir. Bir kimsenin komünistlikten evvela hüküm giymiş olması mutlak o şahsın ileride de komünizm lehine çalışacağı veya komünizm propagandasını yapacağını ifade etmez. Cemiyette şahıslar hata yapabilir, bu hatası suç teşkil ettiği takdirde adalete tevdi ve sabit olduğunda mahkum olur. Ancak, bu her zaman o şahsın aynı suçu tekrarlayacağı manasını tazammun etmez. Mesela bir cinayet mahkumunun cezasını çektikten sonra faili meçhul bir diğer cinayeti işlediği veya hırsızlıktan mahkum bir şahsın kim tarafından yapıldığı bilinmeyen diğer hırsızlıkları ika ettiği iddia edilemez. Böyle bir karinenin mahkumiyete kafi bir sebep sayılamayacağı tabiidir.

Sanıkların cümlesine komünizm propagandası bakımından isnad edilen sözlerden biri de Vatan Partisi'nin, topraksız köylüye halen toprak ağaları ellerinde bulunan arazilerden yeteri kadarı bırakılıp geri kalanını dağıtacağı ve bu partinin işçi sınıfını başta

görmek isteyen bir parti olduğunu ve tefeci-bezirgan sınıfının ortadan kaldırılacağı yolundaki sözlerdir ki bunlar parti tüzüğünde bahsedilen fikirlerden olup yapılacak bu hareketlerin maddi ve manevi cebirle icra edileceği hakkında bu konuşmalardan istihraç edilen bir delil mevcut değildir. Daha evvel de söylediğimiz veçhile hazırlık sırasında dinlenen şahıslardan bir kısmı şahit olarak bilahare ikame edilmişlerse de bunlar evvelce partiye intisab etmiş kimseler olup poliste ifade sahibi denmek suretiyle sanık olmak korkusu altında şahadetine müracaat edilen kimselelerdir. Yine hazırlık ifadeleri sanıklara polis telkini ile nizamnameyi tefsir suretiyle alınmış ve bazı sanıklar hakkında da o şahsın söylediği sözlerin manası diğerine tefsir ettirilerek telkin ile zapta geçirilmiş bulunmaktadır. Bu arada İsmet Soydan'ın durumu tetkik edilirse görülür ki aleyhine şahadette bulunan Kadri Nihat Gökdere ile Doğan Yükay kendilerinin polis muhbiri olduğunu ve İsmet'in muhtelif tarihlerde vaki konuşmalarını 955 senesinden beri zabıtaya tevdi edilmiş bulunduğundan İsmet hakkında çok daha evvel dava açılması icabedeceği tabiidir. Binaenaleyh, şahit Kadri Nihat Gökdere ve Doğan Yükay hazırlıktaki bu ifadelerinin samimi olduğunu kabule imkan yoktur. Kaldı ki bu iki şahit hazırlık ifadelerinde, İsmet Soydan'ın iddia edilen konuşmalarını tamamen birbirinin aynı olan kelimelerle ifade etmişlerdir. Aradan uzun zaman geçtikten sonra her biri uzun ve alışılmamış kelimeleri ihtiva eden cümleleri her iki şahidin aynen tekrarı mantika uygun görülmemektedir. Bu sebeple bu iki ifade sahibi dikkattir. Polisin sanıkların ve şahitlerin ağızından çıkan sözleri değil, kendi sözlerini zapta geçirdiğini göstermektedir. Binaenaleyh C. Müddeiumumisinin tecziyesini istediği beş sanık ile beraatini istediği diğer sanıkların cümlesinin polisteki ifadelerinin aleyhe olan kısımlarını kabul etmemeleri yukarıdaki izahatımız muvacehesinde makbul bir müdafaa olarak görülmüştür.

Yukarıda bir nebze bahsettiğimiz veçhile hazırlık tahkikatında yapılan bilirkişi tetkikakından sonra mahkemece yaptırılan ve ele geçen eser, risale, yazı, şiir ve eşyanın tetkiki neticesi sanıkların evrakı arasında müsned suçla ilgili ve propaganda teşkil eder hiçbir evraka rastlanmaması da sanıklar lehine bir karine teşkil etmiş bulunmaktadır. Bilirkişiler bu hususu raporlarında madde madde her eser ve yazı hakkında izahat vermek suretiyle açıklamış bulunmaktadır.

Bu durum muvacehesinde sanık Hikmet Kıvılcımlı'nın söylediği iddia edilen sözlerin komünizm propagandası mahiyetinde bulunduğu tespit edilmediği gibi Selahaddin Kaya, Ahmet Cansızoğlu ve Osman Ürgün'ün beyanları dahi komünizm propagandası mahiyetinde olduğu anlaşılammış İsmet Soydan'ın sarf ettiği iddia edilen sözlerin bir kısmının hakikatte sarf edildikleri tespit edilememiş ve kabul ettiği konuşmaların da komünizm propagandası mahiyetinde olduğu anlaşılammış olup, diğer sanıkların ise komünizm propagandası teşkil eder şekilde faaliyette buldukları anlaşılammış olduğundan cümlesinin beraatine karar verilmesi heyetimizce ittifakla tekerrür etmiş bulunmaktadır.

Sanıkların emanette kayıtlı eser, risale, evrak, yazı ve eşyalarına herbirisinin suçla ilgili bulunmadığı son tahkikat sırasında bilirkişilerin müdellel ve sarih ve mahkememizce mu-teber kabul edilen mütalaalarından anlaşıldığından tamamının sahiplerine iadesi icap etmiştir.

HÜKÜM: Esbab-ı mucibesi yukarıda gösterildiği üzere, sanık İsmail Mıhçılar, bütün aramalara rağmen bulunup sorgusu icra edilmediğinden hakkındaki duruşmanın muvakkaten tatiline, diğer sanıkların kendilerine isnad olunan suçları işledikleri anlaşılammış olduğundan cümlesinin BERAATLERİNE ve emanette mevcut eşyaların sahiplerine İADESİNE, kısmen talebe muhalif ve temyizi kabil olmak üzere 2/3/961 tarihinde ittifakla karar verilerek sanıklardan Hikmet Kıvılcımlı ve Ahmet Cansızoğlu, Hamdi Çapa, Suat, Abdi, Hasan Erim, Selahaddin, Muharrem, Osman, Zehra, Mümin, Mahmud, Safiyeddin, Fatma Yalçı ile sanıklardan Hikmet, Bahri ve Osman Sercan müdafii ve Safiyeddin Kaya müdafii avukat Vahdettin Barut'un yüzlerinde C.Savcı yardımcısı Hüsnü Ribar hazır olduğu halde usulen ve alenen tefhim kılındı. 2/3/961

İşbu karar sureti bilmukabele aslına uygun olup temyiz mahkemesi Birinci ceza dairesinin 7/10/961 tarih ve 2308/2719 sayılı ilamı ile tasdik edilmek suretiyle kesinleşen bu karar sureti sanıklardan Ahmet Cansızoğlu tarafından talep edilmiş olmakla dilekçe ile vaki talebi üzerine tasdiklen kendisine verildi.

27/11/961

EKLER

Vatan Partisi programı
özet

Gaye ve Konu :

- 1- Devleti milletten üstün değil milletli devleti en üstün tutan gerçek hürriyeti fiden kurmak ve antidemokratik konulara aykılmak
- 2- Hükümetin işsizlik ile azgın hayat pahası kanser haline gelmiştir. Bunları köklerinden temiz edebilmek için ikinci bir Kurucular Meclisi refahçılığı gerektir. Bu iktisadi refahçılığımızın atom dağının son aşırısını temelinde dayandırmak
- 3- Milli istihsal müesseselerimizin para maddelerini ve sadakaya ve gıda ancak sınırsız devlet ve pazar ticaret yolu ile sağlamak
- 4- Bu mübarek refahçılığımızın güdücü ruhunu Boğaziçi sınıfımız olmak üzere, Cehil, alim, köylü, şehirli diğer yarıtan bütün iyi niyetli vatandaşlarımızın tamamıyla aşağıdan gelme ve tamamıyla serbest teşebbüsleri ve kontrolarında bulmak. Bu maksatla bütün organlarda millî müstahsilci çoğunlukta görmek, yaramız olan kadını en softa bulmak, gençliği sonsuz inanmak.

VATAN PARTİSİ PROGRAM ÖZETİ

Sayı ve Konu

1- Devleti milletten üstün değil milleti devletten üstün tutan gerçek hürriyeti fiilen kurmak ve antidemokratik kanunları ayıklamak.

2- Müzmin işsizlik ile özgür hayat pahası kanser haline gelmiştir. Bunları köklerinden temizleyebilmek için ikinci bir Kuva-yimilliyeye seferberliği gerektir. Bu iktisadi seferberliğimizi atom dahil en son ağır sanayi temelinde dayandırmak.

3- Milli istihsal mücadelemizin para maddesini ne sadakaya ne gaza ancak ucuz devlet ve şuurlu ticaret yolu ile sağlamak.

4- Bu mübarek seferberliğimizin güdücü ruhunu başta İŞÇİ sınıfımız olmak üzere, cahil, alim, köylü, şehirli değer yaratan *bütün iyi niyetli vatandaşların* tamamıyla aşağıdan gelme ve tamamıyla serbest teşebbüs, teşkilat ve kontrollerinde bulmak bu maksatla bütün organlarda bilfiil müstahsilleri çoğunlukta görmek, yarımız olan kadını ön safta bulmak, gençliğe sonsuz inanmak.

VATAN PARTİSİ TŪZŪĖUNUN İZAHİ

1- Vatan Partisi siyasi bir kurul'dur. Merkezi İstanbul'dur.

2- Vatan Partisinin gayesi 1.... Şiarda toplanır-.

I- Şahsi nüfuz yerine kanun ile hareket etmek. Yani; Osmanlılıkta nüfuz padişahın şahsına idi. Cumhuriyette şahsi tesirler ortadan kaldırılmak icap ed erken buna bir türlü muvaffak olunamadı. Şahsi nüfuz yoluyla, yani para saltanatı ile değil kanun ile hareket etmek.

II- Milleti devletten üstün tutmak. Yani: Milleti yukarıdan aşağı devlet emriyle değil, aşağıdan yukarı Millet istekleriyle idare etmek. Milletın devlete köle olmasını değil devletin millette hakim olmasını tahakkuk ettirmek.

III- Gerçek hürriyeti kurmak. Yani: Kanun önünde herkes hürdür. Ama tatbikatta böyle olmuyor. Milletimizi bir çok zümresi iyaretle meşgul olamaz. Demokrasi desek: Vicdan, fikir, siyaset ve hareket hürriyeti demektir. Bu ziyareti tatbik etmek.

IV- Anti demokratik kanunları kaldırmak. Yani: Tam hürriyetin tesisi için evvelleşir de Anayasaya aykırı ve sayısı yüzlerce olan bu kanunların kaldırılmasını şart bilmek.

V- Kuvayimilliyeye seferberliği ile işsizliği ve pahalılığı yok etmek. Yani: Atatürk'ün kuvayimilliyeci ruhuyla kendi kuvvetlerimizi seferber ederek işsizliği ortadan kaldırmak ve binnetice hayatı ucuzlatmak. Boyuna dışarıya akan sermayesini tefeci, bezirgan ve haciağaların elinden kurtarıp vatan yaratıcı gerçek kudret haline getirmek.

VI- İktisadi seferberliğe çıkıp ağır sanayi kurmak. Yani: Çektiğimiz sıkıntıların sebebi sadece sanayimizin zayıflığı ve neticeten istihsalimizin küçüklüğüdür. Elbirliğiyle ve son süratle sanayi ilerletmek. Dışarıdan hazır mal getirip kâr etmek birkaç şahsı karunlaştırır. Fakat memleketin iktisadi köklerini kurutur. Ziraat sanayine sanayi ağır sanayine yani makine yapan makinelere dayanır. Makineleri dışarıdan getirmek muallakta mekan kurmaktır.

VII- Atom enerjisinden faydalanmak. Yani: Bir damla atom enerjisi bir fabrikayı senelerce çalıştırabilir. Gerilimizi bugün ancak atom sayesinde yok edebilir, nedeni ülkelerin hisasına süratle gelebiliriz, hatta onlardan da ileri gitmek atom enerjisi kullanmak sayesinde mümkündür.

VIII- Ucuz devlet ve Şuurlu ticaret yoluyla sermaye temin etmek. Yani: Devlet bütçesinin yüzde ellisini yutan memur kadrosunu ayıklayıp devleti ucuza mel etmek, Şuurlu ticaretle memur kalmaya mahkum vatandaşı iş sahibi etmek ve kendi kaynaklarımızı kendi kuvvetlerimizle iŐlemek.

IX- İktisadi seferberliğimizi işçi sınıfının nderliğine tev'i etmek. Yani: cahil, alim, köylü, Şehirli, esnaf bütün değer yaratan iyi niyetli vatandaşları işçi sınıfının önderliğiyle seferberliğe kaldırıp vatani yeniden yaratmak. Modern cemiyetin ana çarkları sermaye münasebetleriyle döner. Bu münasebetler iki kutupla temsil edilir: işveren ve işçi işverenlerin önderliğiyle görülen siyaset bugüne kadar bizi ilerletmedi bilakis gerilette. İŞverenler memleketi icap ettiği gibi ilerleteme..ileŐme vatanın mukadderatını onların elinde mi bırakmalıdır? Hayır. Şu halde, geriye sermaye münasebetlerinin ikinci kutbu olan işçi kalıyor.

X- Teşebbüs, teşkilat ve kontrollerini aşağıdan yukarı istikamet vermez. Yani: Milletın meydana getirdiği teŐkilatlarla teşebbüs kuvveti millette olarak devleti daimi kontrolü altında bulundurmak suretiyle ona milletin kesesinden geçinir halden kurtarmak.

XI- Bütün organlarda işçileri ve alınteriyle çalışanları ekseriyette görmek. Yani: Siyasi, içtimai, kültürel ve ilh__teŐkilatların hepsinde bu zümrenin çoğunlukta bulunması için yolları açık bulundurmak.

XII- Kadını n safa almak. Yani: nüfusumuzun yarısını teşkil eden bu muazzam kuvveti Şimdiki ahvali...leme bigane durumundan kurtarmak için zemini müsait hale getirmek ve her teŐkilatta kadın üyelerin fazlalaŐmasını temin ederek vatani mızı ve kendilerini kendi kuvvetlerinden faydalandırmak.

XIII- Gençliğe sonsuz inanmak. Yani: Gentir aklı ermez, değil, gençtir daha fazla işe yarar inancıyla dimağımız en elastiki devresinde yer alan gençlerimizi faydasız bilgiler ve oyunlarla geçiŐtirilen bu çağların her türlü bilgi ve sanat ile teçhiz edebilmek için onları teŐkilatlandırmak, gençlerimizin ve bütün milletimizin eğlence haklarını da faydalı Şekilde kullanmalarını temin etmek.

VATAN PARTİSİ BASIN BİLDİRİSİ

İstanbul: 24/2/1955

Verimlilik bakımından, BATI ile aramızdaki uçurumu ancak bir mucize doldurabilirdi. Bugün, mucize önümüzdedir: ATOM ENERJİSİ:

1954 Ekim ayından beri, İsviçre'de, Avrupalılar arası atom KONVANSİYONu kuruldu. Anlaşmaya katılan 12 Devlet arasında: galip İngiltere ve Fransa var: Mağlup İtalya ve Almanya var tarafsız İsveç, Norveç, Danimarka ve İsviçre var. Hatta, -insan ve tabiat güçleri bizden üstün olmayan, -Balkanlı Yunan ve Yugoslav komşularımız bile var... biz yokuz.

KONVANSİYON şunları yapacak: 3 yıla kadar, -emsali yalnız Amerika ve İngiltere'de görülen, - 600 milyon voltluk bir Synchro-Cyclotron; 6 yıla kadar, emsali görülmemiş, 25000 milyon (yirmibeş milyon) voltluk bir Proto-Cyclotron...

Tarihimizde kaçırılmış Hint yolunu kaybetme fırsatı unutulamaz. Yeni kalkan bir medeniyet kervanını kaçırmayalım. Her millet gibi, işe sıfırdan başlayalım. Bütün dünyaya, göğsümüzü gererek: "Biz de sizin kadar ileri ve kuvvetliyiz!" diyelim. En ileri ülkelerle gerçekten eşit olan talihimiz, ancak, atom gücüyle boş laf olmaktan çıkar.

VATAN PARTİSİ, ağır günlük meselelerin hücumu altında bulunan milletimize, Devlet ve Hükümetimize, uzun vadeli olmayan şu teklifleri yapmakla Vatan borcunu yerine getirmek istiyor:

1- Kurulmuş bulunan Avrupalılar arası AKSELERATÖRLER teşkilatına Türkiyemiz 13. Devlet olarak derhal katılmalıdır.

2- Milyarları aşan bütçemizde, askeri bir ATOM TAHSİSATI ayrılmalıdır.

3- İstanbul Teknik Üniversitesi ile bütün Türkiye'nin Teknik ve Sanat okulları, bilhassa pratik alanda, ATOM ÇEKİRDEĞİ ENERJİSİ uğruna seferber edilmelidirler.

4- Skolastiğe kaymış haliyle İŞSİZ MÜNEVVERlerimiz sayısını artıracak gayrimüstahtil üniversiteler yerine, Doğumuzda, Batımızda, ATOM FİZİĞİNİ temelli program edinmiş en son sistem yaratıcı POLİTEKNİK öğretim ocakları yükseltilmelidir.

5- Milletlerarası nazari ve ameli teknik yardımlardan da faydalanılarak, YERLİ URANYUM kaynaklarımızı değerlendirecek Milli planlı Akseleratörlerle istihsalimizin VERİMİ yükseltilmelidir.

Teşebbüsün sevgili milletimize mal edilmesi için desteklenmesini saygı ile dileriz.

Bir anda, en ileri ülkelerle *medeniyet yarışına* atbaşı beraber girmemizin bu en kestirme yolu, yurdumuza ve halkımıza uğurlu olsun.

VATAN PARTİSİ Merkez Heyeti adına Genel Başkan Dr. Hikmet Kıvılcımlı

VATAN PARTİSİ SEÇİM BEYANNAMESİ

Vatandaşlar;

Türkiye'de iki parti vardır. Biri Vatan Partisi, diğeri öbür partiler. Diğer partilerin hepsi işverenin kuvvetine dayanırlar. Milli yükselişi sermayenin yükselişinde görürler. Bu sebeple sermaye sahiplerinin menfaatini korumak, onları gittikçe daha fazla kuvvetlendirmek, hareketlerinin mihverini teşkil eder.

Vatan Partisi ise işçi ve fakir köylünün partisidir. Yani milli yükselişi işçi ve fakir köylünün çalışarak meydana getirdiği istihsal yükselişinde görür. Bu sebeple işçi ve fakir köylünün karnının tok olmasını, sırtının pek olmasını, vücudunun sağlam olmasını, çoluk çocuğuyla beraber müreffeh bir hayat seviyesini yaşayarak yüksek teknik ile yüksek istihsal yapmamızı ister ve hareketlerinin mihverini bu gaye teşkil eder.

Bugüne kadar gelip geçen partiler hep işverenin kuvvetine dayandılar. Netice meydanda. Günbegün geri gittik. Birkaç milyoncu türedi zengin, nüfusumuzun çalışan muazzam kütlesi efkarı fukara oldu. Bir defada da İşçi ve fakir köylünün yaratıcı kuvvetine güvenelim, bakalım ne netice alacağız?

İşte biz bu gayeye ulaşmak için, aşağıdaki söyleyeceklerimi yapmak istiyoruz. Ve bu programımızı 3-4 seneden beri itha etmiş bulunuyoruz.

Yapamayacağımız hiçbir şeyi vaad etmiyoruz. Bunlar hesapları yapılmış vaatlerdir:

Vatandaşlar;

Vatan Partisi siyasetimize işçi sınıfımızı kuyruk değil, baş yapacağız. Diğer partiler, işçi ve fakir köylü çoğunluğumuzu sadece reylerini başkalarına vermekle ve girdikleri partiye aidat ödemekle siyasete karıştırıyorlar. Yani, işçi ve fakir köylü vatandaşlar, onların siyasetinin önde gidene değil, sonda geleni oluyorlar. Vatan partisi, kökleri havada duran bu ölü ağacı ter-

sine çevirip köklerini toprağa gömecektir. Ancak o zaman bu ağaç dirilir ve meyve verir. Bu da işçi ve fakir köylümüzü siyasetimize baş yapmakla mümkündür. Çünkü bunlar çalışan ve mahsul yaratan insanlardır. Bu (...) ve yaratıcılarını kendileri idare etmelidirler.

Vatan Partisi, iş kanununu, küçük, büyük her işletme ve ziraatın ve kredinin her koluna tatbik edecektir. Biliyorsunuz ki, bugün iş kanunu sadece ondan fazla işçi çalıştıran yerlerde tatbik ediliyor. Bütün eksik taraflarına rağmen bu kanun dahi layığıyla tatbik edilmiyor. Az işçi kullanan işyerlerindeki işçilerin canı can değil mi? Kırlarda, tarlalarda çalışan ziraat işçilerini Allah yaratmadı mı? bankalardaki, müesseselerdeki ve sair işlerdeki, İş Kanununa tabi olmayan çalışanlar bu vatanın evladı değil mi? İşte Vatan Partisi bütün bunları İş kanununun himayesi altına alacaktır.

Vatandaşlar,

Bugün işçi ücretleri çok azdır. Yedi kat göklerin üstüne çıkmış olan ihtiyaç maddelerine işçilerimiz uçsalar yetişemezler. Onuru ile idare etmenin de bir sonu vardır. Vücut yapısı mütemadi gıdasızlığa ne kadar zaman tahammül edebilir? Vatan Partisi her işçinin ücretini birdenbire iki misline çıkartacaktır. Bu kadarla da kalmayacak, istihsalimiz arttıkça işçi ücretleri de ona müvazi olarak artacaktır.

Vatan Partisi işçilere grev hakkını tanıyacaktır. Diğer partiler vaktiyle böyle vaatlerde bulundular. Fakat yapmadılar. Bugün ne vaat ediyorlar. Yine yapmayacaklar. Onların vaat ettikleri grev hakkı, işçilerimizin oyunu almak içindir. Hakiki grev hakkı değildir. Hakiki grev hakkı, evvela ücretlerin yükselmesine, sonra işçi sendikalarının kuvvetlenmelerine, sonra lokavtların ünlenmesine dayanır. Sonunu getiremedikten sonra greve başlamak neye yarar? Günlerce devam edecek olan greve cebinde metelik tutturulmayan işçi nasıl dayanır? Kasasında işçilerinin birçok günlük işe parası bulunmayan sendika, işçilerine nasıl destek olabilir? İşveren, gizli ve açık lokavt ile işçiyi yaptığına pişman ettikten sonra, başı yerde fabrikaya dönen işçi bir daha grev yapmaya cesaret edebilir mi? Etse dahi muvaffak olabilir mi? İşte bunun için vatandaşlar, Vatan Partisi, işçiye grev hakkını verirken, sendikaların serbest inkişafına hız verecek, ücretleri iki misline çıkartacak ve lokavtlara şiddetle mani olacaktır.

Vatan Partisi, her çalışan insana iş bulmayı boynunun borcu sayar. İşsizler ordusunu ihtiyatta bulundurup da kim daha ucuz çalışırsa onu işe almak suretiyle ücretleri düşürmek yoluna esasen gidemez. Çünkü en büyük vazifesi, kıyıda köşede bir tek işsiz bırakmamaktır.

Vatandaşlar;

Vatan Partisi, işçilerin hepsine kolektif iş mukavelesi yapacaktır. Tek başına bir işçinin dahi iş müfettişine şikayete hakkı olacaktır ve iş müfettişleri ihtiyaca göre çoğaltılacaktır. Vatan Partisi, işçiyi haftada 40 saatten fazla çalıştırtmayacaktır. Ve gene de bir ay ücretli tatil verecektir.

Vatan Partisi, işyerlerinin sıhhi olmasını temin edecek ve gece işini kısıltacaktır. Vatan Partisi, her iş yerinde çocuk kreşini (bakım evini) mecburi kılacaktır. Ve kadın işçiye gebelik müddetince ve gebelikten iki ay sonraya kadar ücretli izin verecektir. Vatan Partisi, çocuk işçileri büyükler kadar ücretle yarım gün çalıştıracak ve diğer yarım günde yavrucak, işyerinde bulunan veya çok yakın olan okula gidecektir. Vatan Partisi milli ölçüde işsizlik sigortası yapacak ve bunu işverene ödetecektir.

Vatandaşlar;

İşsizlik tek başına kimsenin kabahati değildir. Vatan Partisi her işsize, geçim endeksine göre gündelik verecektir. Vatan Partisi angaryaları yasak eder. Temizlik bahaneleri ve sairelerle kısmi işsizlik yaratmayı suç sayar.

Vatan Partisi, 6 ay içinde köylüye bedava toprak dağıtacaktır. Kıraç toprakların, uzun seneler içinde, parası alınarak birkaç köylüye dağıtıldığını görmüş olan köylümüz bu altı ay müddete inanmayacaktır. Halbuki, öylesine kolaydır ki, bunu diğer Partiler de isteseler yapabilirlerdi.

Vatan Partisi, köy ağalarının haksız yere bazı toprakları kendilerine mal etmelerini inceleyecek, böyle toprakları sahiplerine geri verecektir. Köyün toprağı ise köy özel kişiliğine geri verilecektir. Vatan Partisi, her köyün ihtiyacına göre otlak ve baltalık verecektir. Ve kır sularını ihtiyaca göre tarlalara dağıtacaktır. Vatan partisi, köy kadastrosunu pratik yoldan halledip çekişmelerin önünü alacaktır. Bu sebeplerden işlenen cinayetler sayılamayacak kadar çoktur. Böylece köylümüzün bir kısmı gençliğine doyamadan gitmiş, bir kısmı da diriler mezarı olan hapishanelerde çürümeye terk edilmiştir. Bu cinayetlerin faille-

ri hiçbir zaman hasta ruhlu insanlar değildir. Ellerinde olmayan sebeplerle boğaz boğaza gelmişlerdir. Vatan Partisi köylerde ziraat kombinaları kuracak, onları iktisadi millet teşekkülleri halinde işletecektir. Dikkat ederseniz devlet değil, millet teşekkülleri halinde işletecektir. Vatan Partisi, kalkınmamızın modern kal'aları demek olan örnek çiftlikler kuracaktır. Vatan Partisi, orman köylülerimizin ve ormanlarımızın yürekler paralayıcı haline son verecektir. Ziraat işilerimizle birlikte orman kyllerimizi, sonsuz iş sahaları olan ormanlarımızda çalıştırarak, hem kyllerimizi refaha kavuşturacak hem ormanlarımızı kurtaracaktır.

Vatan Partisi işisendikalarının ilerlemesine ve kuvvetlenmesine son derece ehemmiyet verir. Diğer partilerin yaptıkları gibi onların inķşafına engel olmak şöyle dursun, en büyük süratle kuvvetlenmeleri için her kolaylığı gösterecektir. Vatan Partisi, istihlak [tüketim] kooperatiflerinin yanı sıra istihsal [retim] kooperatifleri de kuracak, istihsal el birliğiyle en kısa zamanda oğaltacaktır. Vatan Partisi kredi kooperatifleri kurarak köyde ve şehirde kk müstahsilleri teknik usullerle yükseltecektir.

Vatan Partisi, hakimlerin millet tarafından intihabını [seçilmelerini] sağlayacaktır. Ve kanunların askeri, sivil ikiliğini kaldıracaktır. Vatan Partisi, Anayasa Mahkemesi kurarak, Türk mevzuatını mütemadiyen kontrol altında bulunduracaktır.

Vatan Partisi, irza taarruzdan maada cürümlerde idam cezasını kaldıracaktır. Ve hapishaneleri, iş ve ğretim esası üzerinden yeni baştan düzenleyerek yaşanabilir islah evleri ve ruh tedavihaneleri haline getirecektir.

Vatan Partisi mahkemelerde jüri usulünü kabul edecektir. Yani, mahallin alışkan ve dürüst insanlarından bir heyet davet edilecek, mcrm [suçlu] hakkında son sözü onlar söyleyeceklerdir. Vatan Partisi, asgari geçim durumunda olanlara bedava mahkeme ve bedava avukat temin edecektir. Vatan Partisi, seçimleri nisbi yapacaktır.

Vatan Partisi, eski ve yeni tekaut [emekli] aylıklarını bir hiza getirecektir. Vatan Partisi ocuk zamlarında da fark gözetmeksizin hepsine aynı zammı verecektir. Vatan Partisi, hukukçu sendikalar kurarak, avukatların ve bütün adliyecilerin mesleki menfaatlerini koruyacaktır.

Vatandaşlar;

Bugün tahsil paralı olanlara mahsustur. Fakirler için yüksek tahsil yağlı direğe tırmanmak kadar zordur. Yüksek tahsile vasil olamadan yarı yolda dökülürler. Bunun sebebi tahsil masrafının büyük, aile geçiminin kıt kanaat olmasındadır. Geçim endeksine göre ücret alan her ailenin çocuğu o zaman yüksek tahsile heveslenecektir. Vatan Partisi bütün okulları bedava yapacağı gibi halk üniversiteleri kurarak, geceden faydalanmak suretiyle bu üniversitelerden her isteyen faydalanabilecektir. Vatan Partisi maarife tam istiklal verecektir. Millette keşif ve icat ruhunu geliştirmek için mümkün olanı temin edecektir. Vatan Partisi kol işçisi ile kafa işçisi arasındaki bilgi, yaşam ve anlayış uçurumunu doldurmaya çalışacaktır. Vatan Partisi, öğretimde lüzumsuz uzatmaları kaldırarak gençlerimizin kıymetli senelerinin heba olmalarını önleyecektir, yani, öğretimi kısa ve dolambaçsız, kolay hale getirecektir. Vatan Partisi gazetecilerin kendi sendikaları vasıtasıyla çalıştıkları gazetenin fikri ve siyasi gidişatına müdahale etmelerini mümkün kılacaktır.

Vatan Partisi, askere alınanların ailelerine, geçim endeksine göre maaş bağlayacak ve askerden dönene tazminat verecektir. Vatan Partisi mebus maaşlarını orta halli bir memur maaşı derecesine indirecek bakanların maaşı da bundan fazla olmayacak ve kanun üstü durumlarına son verilecektir.

Vatandaşlar;

Memleketimiz baştan aşağı hastalarla doludur. O kadar millet bir tedaviye de muhtaçtır. Vatan Partisi, sağlık işlerini, hekim ve hastabakıcılar sendikaları vasıtasıyla muhtar bir idare haline koyacaktır. Vatan Partisi, aile hekimliği müessesesi kuracaktır. Doktorlar her yuvayı ziyaret edeceklerdir. Vatan Partisi, hastahaneleri, halk teşekküllerinin geçimi ve kontrolü ile idare edecektir.

Vatan Partisi her yurttaşın dini ve manevi ihtiyaçlarını serbestçe tatmin etmesine müsaade edecektir. Vatan Partisi, vergileri ve ev kiralalarını yarıya indirecektir. Vatan Partisi her evsizi ev sahibi etmeye gayret edecektir. Bunun tahakkuku için ev yapımını milli spor haline getirecek, herkes imece usulüyle birbirine yardım ederek evini kurabilecektir ve bu hareket mahalli halk teşekkülleri ve belediyeler tarafından maddi ve manevi yardım görecektir.

Vatan Partisi, Ağır Sanayi kurma hamlemizi kim ucuza desteklerse ondan kredi kabul edecek, bu hususta orta hiçbir şart ve imtiyaz kabul etmeyecektir. Vatan Partisi, mukadderatına yabancıyı karıştırmaz.

Vatan Partisi, işçi, köylü, esnaf ve memurları istihlak kooperatifleri halinde teşkilatlandıracaktır. Vatan Partisi, vurguncuların büyüğü ve küçüğü ile amansızca mücadele edecektir.

Vatandaşlar;

Teknikçe dünyadan çok geriyiz. Makine yapan memleket makine yapmayan memleketi haraca bağlar. Yani, istiklalini parçalar. Milletini alınteri yabancı memleketlere akar, gider. O memleket fukaralıktan kurtulamaz. Ve felaket gelirse insanoğluna fukaralıktan gelir. Vatan Partisi, teknikçe ileri seviyeye ulaşmak için iktisadi kuvayi milliyeye hareketine girişecektir. Müslümanlıkta bir "Cihad-ı ekber" vardır ya, işte öyle milletçe iktisadi seferberliğe kalacağız. Vatan partisi, makine yapan makinelerin sanayisini kuracaktır. Dünya Milletleri makinelerle toprağı buğday fabrikası haline getirirken biz karasabanla onların karşısında duramayız. Mesele traktörleri getirip de ev altlarına değildir, o traktörü yapan makinenin makinesini kurmaktadır. Yoksa alınterlerimiz yabancı ülkelere akar, arada komisyoncular kazanır, büyük acenteler kazanır, yabancı traktör fabrikaları kazanır. Biz ise iktisaden batar, fukara kesiliriz. Bin yamalı tumanımızı yamalıktan kurtaramayız. Bugün makina devrindeyiz. Başkaları her işi makine ile görüp maliyeti ucuzlatmalarına makabil biz ellerimiz tırnaklarımızla iş görüp karnımızı doyuramayız. Ve dünya pazarlarına mal satamayız. Çünkü biz istihsalimizi pahalıya mal ediyoruz. Neden? Zira makine yapamıyoruz ve o makineyi yapan makinelerin muazzam fabrikalarını kuramıyoruz. Yapamaz mıyız? Mükemmelen yaparız. Bizden evvelce çok geri olan memleketler bunu başardılar. Her şeyin bir kolayı vardır ve bulunur. Bunu milletçe bulacağız. Vaktiyle sırf kendi kuvvetimize güvenerek nasıl kuvayi milliyeye hareketini kalkıp vatanımızı kurtardıkça yine öyle iktisadi kuvayi miliye hareketine geçeceğiz. Kendi işini kendin göreceksin, başkasına güvense elden gelenle öğün olsan, o da vaktinde bulunmaz. Vatan Partisi makineleri yapan makinelerin sanayisine çok ehemmiyet verecektir.

Vatan Partisi, devlet masraflarını, ilk elde, dörtte bir e indirecektir. Devlet taahhütlerine beşte bir vermemekle, ticareti sisteme koymakla, bütün topraklarımızın verimli hale getirmekle bu büyük neticeyi elde edecektir.

Vatan Partisi, Devlet Teşekkülleri idaresine, beş milyon lira sermayenin üstündeki bankaları değil halk teşekküllerini katacaktır ve işletmelerin idari ve teknik güdüsünü işçi mümessillerinin eline verecektir.

Vatandaşlar; Bunlar ne ile olur? demeyiniz, Vatan Partisi, ucuz devlet, şuurlu ticaret, toprak islahatı öz kuvvetlerimizi iktisadi seferberlik ile yapılacak döviz tasarrufları sayesinde birinci dört senelik büyük sanayisini kuracaktır. Ondan sonra dörder senelik planlar dahilinde memleketimizi, kısa zamanda en yüksek medeni seviyeye ulaştıracaktır.

Bugüne kadar geçen günlerimiz, kuvvetinden istifade edil-meyerek akıp giden su gibi ziyan olup gitmiştir. Artık kendimize gelelim vatandaşlar: el birliğiyle vatanımızı yeniden yaratalım. Başkalarından fayda olmadığını bugüne kadar acı tecrübeleri-mizle gördük ve anladık. Vatan Partisi size yapılması imkansız hiçbir şey vaat etmemiştir, önünüzdedir. Birbirimize sarılıp kendi başımızı kendimiz kurtaralım.

V.P.

Vatan Partisi'nin kuruluşundan 6 ay kadar önce, 1 Mayıs 1954 tarihinde yazılan ancak Vatan Partisi'nin kuruluşundan yayınlanabilmiş olan **Kuvayimilliyeciliğimiz** (Gerekçe) kitapçığından alınmıştır. (**Kuvayimilliyeciliğimiz ve II. Kuvayimilliyeciliğimiz**, Sosyal İnsan Yayınları, sf. 41-53)

Bugün Türkiye'de vatanını anlayarak seven, milletine binlerce bağlı olan herkes, bizim artık niçin işverenler kanadı ile yükselmeye ve ilerlemeye inanmadığımızı yukarıki izahlardan epey çıkarmıştır.

Neden Vatanımızı yükseltmek için, işçi kanadını başa geçirmek istiyoruz?

İşçi deyince, o da halkın bir parçasıdır. Halk yığını içine, işçiler gibi; köylüler, esnaflar ve aydınlar da girer. Biz bu geniş halk tabakalarından hiçbirisini ötekisinden ayırt etmeye taraf değiliz.

Çünkü öyle bir ayrılık, yalnız memleket düşmanlarına karşı tehlikeli bir gedik açmakla kalmaz.

Bilhassa ikinci Kuvayi Milliye hareketine şiddetle muhtaç bulunan yurdumuzda, gönüllü elbirliği yapmaları şart olan halk yığınlarının hayırlı teşebbüs ve emeklerini de dağıtmak ve israf etmek olur. Aydın, Esnaf, Köylü, Amele, İşçi, ilah. Vatandaşlar, hep birden Millî bir iman ve feragatle, 30 yıl evveli Kuvayi Milliyecilik ruhunu diriltebilir ve yaşatabilirse, vatanımızın kısa yoldan cennete dönmesi mümkündür. Onun için biz, Vatan kartalımızın işçi kanadı ile yükselebileceğini düşünürken, bu kartalın dimağı yerindeki aydınları, gövdesi yerindeki çalışkan köylüleri ve esnafı aynı vücuttan, sayarız.

Ancak; öncü dava, işçi davasıdır. Sosyal harekette baş çeken işçi olmalıdır, diyoruz. Bunun ilim hakikatleri bakımından sebebi şu: Modern toplumun ana çarkları sermaye münasebet-

leriyle döner, bu münasebetleri doğrudan doğruya ve bilhassa temsil eden iki kutup: İşverenlerle, işçilerdir.

Bizde işverenlerin ne kadar "kökü dışarıda" olduğu ve vatanı, milleti nasıl kolayca geriliğe ve yabancı nüfuzuna av etmeye kapı açtıkları, yakın ve uzak siyasi ve sosyal tarihimizde açıkça okunuyor.

İşverenler memleketi gereği gibi güdemeyince, Vatanın mukadderatı tesadüfe, talihe bırakılamaz. Millet önderliği ister istemez işçilere düşer.

Millletin öteki zümre ve sınıfları:

Aydınlar, köylüler, esnaflar ve tekmil halk tabakaları, gerek tarihi ve sosyal durumları ve gerek menfaatleri iktizası [gereği] ya işverenlerin, yahut işçilerin geçtikleri yoldan yürürler.

Bütün muhteva bakımından değilse bile, sırf şekli, yani sahtıta [yüzeyde] görünmek zorunda kalan münasebetler bakımından en manidar örneğini İngiltere'de görüyoruz. Orada, bir zamanın en kuvvetli partisi olan Liberaller, silinmiştir. Aynı yerde, başkaca bir aydınlar, yahut köylüler, yahut esnaflar partisi şekil için olsun tutundurulmamıştır. Bu arafatta kalmış, ikisi ortası halk tabakaları, iki başpehlivanın tarafını tutar gibi, kâh işveren kampını, kâh işçi kampını iktidara çıkarmak ile yetinmiyorlar. Kendi mukadderatını, güreşenlerden birisinin veya ötekisinin talihine bağlıyorlar.

Türkiye işçi sınıfımız memleketi idare ederse, Vatanımızın her zamankinden çok daha çabuk, daha sağlam, daha ahenkli yükseleceğine; ve milletimizi gerek fen ve medeniyet, gerekse kültür alanında hiçbir milletten aşağı bırakmayacağına şu sebeplerle inanıyoruz.

1- Nazarî [teorik] Sebep: Avrupa'nın üstünlüğü büyük sanayi sayesinde. Büyük sanayi, başta makine sanayi demektir. Sanayiye makinenin girmesi, makineleşmenin büyümesi, kendiliğinden olmamıştır. Patronların arzusuyla, yahut düşüncülerin terakki telkinleriyle de olmamıştır. Modern cemiyette arzu ve telkin, maddi ve ekonomik bir zembereğe dayanmıyorsa kuru hayaldir. Avrupa'da sanayi bugünkü baş döndürücü kudrete ermesi, bilhassa işçilerin siyaset sahnesine çıkmalarıyla olmuştur.

Biliyoruz, Avrupa'da sermayedar münasebetleri başlarken, işçinin çalıştırılması ortaçağdan kalma mutlak istismar [sömü-

rü] usulüyle yapılıyordu. Mutlak sömürü usulünde: (İşçiyi ne kadar az ücretle, ne kadar çok saat işbaşında tutarsak, o kadar fazla kâr elde ederiz), kanaati hakimdir. Zamanla bu kanaatin yanlış olduğu anlaşıldı. Bir beygirin, sekiz saatten fazla çalışırsa çatladığı biliniyordu. Lakin, bilmek, hiçbir işvereni insafa getirmeye yetmedi. Eski iptidai [ilkel] mutlak sömürü usulüne karşı, tahammülleri çatlayan işçiler, beygirler gibi çatlayıp ölmeyince, bir müddet işi vurucu kırıcılığa döktüler. Bizde son zamanlar, adliye vukuatının alıp yürümesindeki derin sebep budur. Lakin ferdi tepkilerin asayişsizlikten başka bir netice veremediğini gören işçiler, insanlar gibi haklarını topluca aramağa giriştiler. Sendikalarla teşkilatlanıp, grevlerle nefis müdafaasına başladılar. Bu sosyal hareket, patronları MUTLAK SÖMÜRÜ metodundan başka yollar aramaya götürdü.

O zaman İZAFİ SÖMÜRÜ çaresi denendi. İzafi sömürü usulüne göre, işçiyi domuzuna ve öldüresiye çalıştırmak, battal bir bataklıkıktır. Fazla kâr mı istiyoruz? İşletmemize başkalarında bulunmayan yeni bir alet icat edip sokalım. Yahut daha fenni bir çalışma usulü keşfedelim. Tek ameleği günde 24 saat çalıştırırsak, verimini belki o gün için arttırırız. Ama, ertesi gün o işçi yorgunluktan hastalanır, bir müddet sonra ölür. Halbuki, yeni aletler icadı ve yeni usuller keşfi sayesinde, bir işçiye 10 işçinin, 100 işçinin yaptığını, hatta yapamadığını yaptırabiliriz.

Böylece, Batı Avrupa ülkelerinde, insanlığın bütün gayreti: Yaratıcı faaliyete çevrilmek zorunda kaldı. "Zorunda kaldı" diyoruz, çünkü: Mutlak sömürüyle dilediğini, vurguncu kârını elde eden sermayedar, hiçbir vakit kendiliğinden böyle bir insanîyetli usule başvurmadı. Ancak, işçilerin teşkilat ve mukavemetleri zoru ile o yola girdi. Fazla kârını: Yaratıcı alet ve usul mekanizmasıyla çoğalan verim sayesinde bir ARTAN-DEĞER çıkarmakta buldu. Avrupa, o yoldan, ister istemez, bugünkü medeniyet şahikasına ulaştı.

Neticede anlaşıldı ki, ölenin yerine başka işçi bulmak ne kadar kolay olursa olsun, bir iş kolunda babadan ihtisas ve beceriklilik elde etmemiş işçi gereği kadar verimli değildir. Ölen işçinin yerine başka işçi bulmak ne kadar ucuz olursa olsun, bir işçi 24 saat zarfında 8 saat uyumaz ve 8 saat dinlenip insanlığını yaşamazsa, gereği kadar verimli olamaz. Daha ilk günler, Robert Owen'ın tecrübesi gösterdi ki: Aynı aletlerle günde yal-

nız 8 saat insanca çalışan bir işçi, 12 saat hayvanca çalıştırılan işçiden fazla iş yapar. Şu halde, alet ve usulleri yenileşen sanayiye, İSTİKRARLI işeli bulmak, yaşama seviyesi yüksek işçiyi, mümkün mertebe daha az çalıştırmak, yalnız işçilerin ve dolayısıyla da memleketin, toplumun ve insanlığın hayrına bir şey olmakla kalmaz; bizzat akli başında patronun da hem kârını arttırır, hem sosyal ömrünü uzatır. Bugünkü Batı dünyasında amele sendikalarının memleketi sarmasına, işçi partilerinin iktidara gelmesine, haksızlığa ve patron ihtirasına karşı grev hareketlerinin zaman zaman patlamasına kanuni bir hak diye bakılması bundandır. İşçilere bu kanuni hakların tanınmadığı memleketlerde, hem vatanın yükselişi baltalanır, hem de iş verenler aşırı tamahkârlıklarının cezasını çekerler. Çarlıkta grev kamu suçu idi: İhtilal çıktı. Mecellenin vecizesi toplum için dahi doğrudur: "Bir şey diyk oldukta, müttesi" olur [çok ezilen şey çabuk patlar.]

Türkiye sanayinde mevcut kanunlara rağmen, mutlak sömürü usulü, hayatta bir türlü kalkmadı. Çünkü, memlekette henüz tefeci-bezirganlık geleneğine dayanan hacıağa zihniyeti, sınaî işletmeciliğimize hakimdir. Asya usulü derebeyi artığı münasebetler, sanayide İZAFİ SÖMÜRÜYÜ zaruretletirdi. Avrupa'dan ısmarlama makine getirttik. Bazen kör total alet taklitleri yaptık, yapıyoruz. Lakin, o hazırcı yeni tekniğin izafi istismarına eski mutlak istismarın aşırı vurgununu da katmaktan geri kalmıyoruz. Neticede, vatanın medeni kalkınma temposu durma derecelerinde yavaşlıyor.

Faraza, saatte on binlerce paket yapan bir makinenin Avrupa'dan geldiği gibi, üstü örtülerek, bir köşede yattığını gazeteler şaşarak yazıyorlar. İnceleniyor, işçi ücretlerimiz o kadar alçak ve çalışma saatleri o kadar yüksek ki, işçi eliyle paketlemek, makine ile paketlemekten daha ucuza mal oluyor. Yani dünyanın her yerinde, insanın yerine makine hizmet ediyor. Bizde, makinenin yerine insan harcanıyor. Çalışan vatandaşlarımızın sudan ucuza israf edilmeleri, bundan doğma bir sürü ferdi ve sosyal illet ve ufunetlerin alıp yürümesi bir tarafa bırakılsa bile, vatanın toptan geri kalması facia değil midir? Babıali gazetecisi, makineye rakip olmayı "Türk işçisinin kahramanlığı" diye övebilir. Bu iddia, milletimizin fen ve medeniyette geri kalmasını haklı çıkartamaz.

Bu küçük sanılacak hadiseyi memleket ölçüsünde yayın; çalışanların yoksulluğu ve memleketin geriliği pahasına, "makine düşmanlığı" diyebileceğimiz durum karşımıza çıkar. Bizde, yüzüne hem de en son ilim ve Marksist maskesini takmış öyle dergiler çıktı ki, Etiler çağını yaşayan zavallı köylülüğü, memleketin "RASİN TEMELLERİ" diye andı; öyle Başvekilimiz yetişti ki: Tütün ekicilerin, çoluk çocuklarıyla mezbuhane [boğazlanınca] ziraat boğuşması yerine, modern üretim usullerinin geçmesini felaket saydı. Memleketin makineleşmesini en büyük kalkan gibi kullananlar dahi: Makineyi bu memleket topraklarında yetiştirmeyen bir yabancı meyve mevkiinde bıraktılar; makineleşmeyi, yabancılaşma kılıfına soktular... Onun için, bizde mutlak sömürü usulü, hatta kanun dışı edildiği zaman bile, yerli köklü kaldı.

Gerçekte, mutlak sömürü usulü yalnız kitapta değil, hayatın kendisinde de kalkmadıkça, yalnız ekonomik hayatta değil, umumi, sosyal münasebetlerde, kültürde, ahlakta, ibadette, görenekte, gelenekte meş'um [uğursuz] bir illet sayılıp yok edilmedikçe, vatanımızın Avrupa ile at başı gidecek bir makineleşme temposuna kavuşması imkansızdır. İşletmelerimizde mutlak kârcılığın, sosyal ve ekonomik vurgunculuğun yerine, izafi kâr sistemi, yani makine sayesinde ve makine vasıtasıyla kazanma usulü nasıl hakim olur?... Bir tek yolla: İşçileri mutlak sömürüye uğratmanın, artık vatan hainliği demek olduğunu evvela tanımak, sonra pratiğe uygulamak şartıyla!

2- Ameli [pratik] Sebep: Buraya kadarki araştırmamız, Milli Kalkınmamızın nasıl işçi pratiğine vardığını gösterdi.

Ağır ve peşin hükümleri birakalım. Yarım asırlık denemelerden, hiç değilse millet sevgisi, vatan aşkı duyanların, medresevârî kör dövüşlerini, lâf ebeliklerini bırakıp, artık ilmi ve tarafsız bazı dersler çıkarmaları gerektir. Bu derslerin bir tanesi, en ödek insafın bile kabul zorunda kalacağı şu basit demokrasi kaidesidir: Bir elin sesi çıkmaz! İtiraf edelim ki, şimdiye değin alkışlayan da, alkışlanan da, hep aynı TEK-EL idi, yalnız eldiven değişiyor. Kodaman bezirgan hacıağalar müessir [etkili] iken: Onların vesayetli veya vesayetsiz politikaları yetmiyor. Tek kanatla uçulamıyor. Uçulsa bile, milletimizin layık olduğu medeniyet seviyesine, Avrupa derecesinde bir türlü erişilemiyor. Daha kötüsü: Avrupa acenteliğine, Batı hayranlığına, yabancı madun-

luğuna, yabancı taklitçiliğine ve her taklit gibi, kısırlığa düşüyor. Kendi başlarına bırakılan büyük bezirganlarla haciağalar için: MUTLAK kâr batağı pekala rahattır. Onlar, kozmopolit Avrupa nüfuzu altında, derebeyi artığı yarı Asyalılık miyasması içinde mesut olabilirler. Fakat, modern milletler seviyesine çıkmayı, kimseden geri kalmamayı, kimseye madun olmamayı iliklerine dek işlemiş bir aşk gibi duyan Türkiye halkı; ÖLÜ mazinin ve CANAVAR yabancılığın zincirlerini gerek ekonomik, gerek siyasi ve sosyal hayatından tamamıyla koparıp atmak istiyor.

Nihayet, İZÂFÎ kâr da, KÂR'dır. Hatta büsbütün, daha sınırsız kârdır. Bir insanın 8 saatten fazla çalıştırılması değil, eksik çalıştırılması verimi arttırır. Aletleri mükemmelleştirmekle kârı arttırmanın hududu yoktur. Memleket makineleştikçe, sermaye, kendi kendini yiyen spekülasyon ve vurgun yerine, üretim kaynağı olur. Skolastik partiler de korkmasınlar: Tefeci-bezirgan nüfuzu müzeyne kalkarsa, dünya batmaz. C.H.P. iktidardan giderse, tufan kopacak sanmıştı. Vatan yerinde duruyor. Türkiye halkı, o muazzam Osmanlılık yıkılırken, "Millet-i merhume" [ölü millet] sayılıyordu: Kuvayı Milliyeyi yarattı.

V.P. işçi kanadını başa geçirmeyi, milletçe yükselişimizin tek yolu saymakla beraber, asla DAR AMELECİ değildir. Tek başına işçi sınıfı içine gömülmek, ölüm kadar uğursuz bir mahpusluktur. Teşkilat bilinçli işçilere baş rolü vermekle beraber, milletimizin her sınıf, zümre ve tabakasına açıktır. Vatanını canından çok seven işçi, köylü, aydın, esnaf gibi, iyi niyetli sanayiciler, hatta fert olarak gerilikten öğrenmiş samimi tefeci bezirganlar dahi, V.P. tüzük ve programına inanarak gelirlerse, bundan iftihar duyarak, sıcak ilgi gösterilir.

Bir soru: Türkiye işçi sınıfımız, milletimize öncü olmaya layık mıdır?..

Kuvayı Milliyeciliğin bütün ruhu: İSTİKLAL ve CUMHURİYET'tir. Tarihimizde, işçi sınıfımız hiçbir vakit istiklalimizi "manda" veya "yabancı müzaheret" ile değiş-tokuş etmeyi aklından geçirmemiştir. İşçi sınıfımız, hiçbir vakit, cumhuriyetimiz yerine "Hilafet" veya "İRTİCA" hasreti çekmemiştir. Fakat, sosyal bünyemizin üsttekileri kolayca mandalaşmaya, alttakileri, kolayca irticaa kaymışlardır. Demek, cemiyetimizin "Hayrül umûr evsatuhâ"sı [hayırlı orta yolu], altlı, üstlü kaymalara karşı sigortalı merkez mihveri işçi sınıfımızdır. İşçi sınıfımız, milletimiz içinde İstiklal

ve Cumhuriyetin mutlak kalesidir. Çünkü o, kendi kontrolünü kısıcak bir yabancı sermayenin Türkiye'yi, yabancı memleket sanayilerine haraç veren bir hammadde kaynağı halinde tutmak isteyeceğini bilir. Çünkü o, irticain, eski Asyalı geri derebeyi artığı münasebetleri hortlatarak sanayimizi köstekleyeceğini ve ülkemizi yarı sömürgeciliğe ismarlayacağını bilir. Daha doğrusu, işçi sınıfımız, bu iki hakikati, belki düşünmeye hacet kalmaksızın, kendiliğinden yaşar. Hayatı icabı yabancı nüfuzu ile irtica derhal işçi sınıfına ve kaderine indirilmiş kamçı ve kılıç tesiri bırakır. İşçilere göre, iki kere iki dört eder:

1- Ecnebi mal: Türkiye'ye hakimse, işçi: İşsiz kalır, bezirganlar: Karunlaşır.

2- İrtica: Sanayimizi kösteklerse, işçi: Aç kalır, haciağa: Karunlaşır.

İşçi sınıfı için İstiklal ve Cumhuriyet bu derece keskin ve açık bir muadeledir [denklem]. Türkiye'de başka hiçbir sınıf ve zümre için İstiklal ve Cumhuriyet: Her günlük EKMEK meselesi, bütün ömürlük HÜRRİYET meselesi değildir. Ancak milli sanayimiz gelişirse, işçilerimiz rahat ekmek yiyebilirler. Ancak irtica vatani derebeyice maceralara sürükleyemezse, işçilerimiz barışıl bir hürriyet içinde yaşayabilirler. Bezirgan ellerde yabancı sermaye: Kazancımızın kaynağını, irtica: Ruhumuzun çiçeğini sömürür. İki birleşti mi? Maddi geriliğimiz: İşsizlikle yoksulluğu, manevi geriliğimiz: Ecnebi hayranlığı ve sömürgeleşmeyi getirir. Onun için, şu yirminci asrın ortasında ve şu dünyanın ortası sayılan ülkemizde, işçi sınıfının vatanseverliği herkesinkinden gerçek ve üstündür.

Türkiye işçi sınıfı, milletimize öncü olmaya yetkili midir? Evet.

Tarihi, Teknik Bakımdan

Sanayi demek, makine ile işçi demektir. Bu iki unsurdan biri eksik oldu mu, sanayi aksar. Makine cansızdır. Onu iş gücü diriltir. Makine devin gönlünü ve dilini, onu işleten kafa ve kol herkesten iyi tanır. İşte ihtisas ararız. Sanayiye canlandırıp değerlendirenlerin, sanayileşmemizde doğrudan doğruya teklif ve teşebbüs sahibi olmaları, neden ihmal edilsin? Onların hareket serbestliğini, ilerleyiş sorumluluğunu benimsemeleri, milli ekonomi kurtuluşumuzu ve modernleşme tempomuzu yıldırım süratiyle geliştirir.

Türkiye'mizin, beklemek için ne vakti, ne de nakdi vardır. Bizde sermaye, Batı Avrupa'daki klasik şekilde gelişmeye bırakılamaz. Avrupa'da modern gelişme 6 asır sürdü. Biz 60 yıl daha bekleyemeyiz. 600 yıl beklesek de, Avrupa'ya bugünkü yollardan yetişemeyiz. Çünkü bir defa: Bugünkü kudretine dayanan Batı, elbet, bizim kendilerine yetişmemiz için kendi temposunu yavaşlatmaz. İkincisi: Bilakis, Avrupa, bugünkü sanayi hegemonyasını sürdürmek, güçlüklerini bizim zararımıza gidermek için elinden geleni ardına komaz. Üçüncüsü: Ve hepsinden en mühimi, Batı'da sermaye birikimi, geri kalan tek mil yeryüzü insanlığının, eski ve yeni dünya hazinelerinin, Batılı korsan ve sömürgeciler tarafından en dizginsiz ve hayasızca çapula uğratılması sayesinde mümkün olmuştur. Biz istesek, o dünya soygunculuğunu yapamayız: Küremizde "boş" bir karışık yer kalmamıştır. Tersine, eski pazarlar daraldıkça, büyük sermaye grupları, istiklale kavuşmuş ülkeleri türlü hilelerle biraz daha nüfuzları altına sokmaya uğraşmaktadırlar.

Onun için, insanlık ölçüsünde en yüksek hizaya gelebilmek istiyorsak, sosyal davalarımızın Batı'dan kopya edilemeyeceğini anlayarak, yerli metotlar bulmak milli vazifemizdir. Baş yol: Geniş halk yığınlarımızı yeni bir kuvvayı milliyecilik savaşına seferber etmektir. Ekonomik bağımsızlık savaşımız da bir medeni savaştır. Ama, birincisinden farklıdır. Siyasi ve askeri bağımsızlık savaşımız, düpedüz bir silahlı mücadele, açık cephe savaşı idi. Onun liderleri, ister istemez askerlerimizden yetişti. İkinci kuvvayı milliyecilik savaşımızın öncüleri, ister istemez sanayimize can ve kan veren kafa-kol işçilerimizin saflarında yetişmelidir ve yetişebilir. Sanayileşme ve modernleşme, bütün milletçe harekete geçilerek başarılacak bir ülkü uğruna açılmış bir MUKADDES CİHAT'tır. Her savaş gibi, onun da iki şartına en uygun durumda bulunan milli bölüğümüz, millet öncümüz olmalıdır. Bu iki şartı:

- 1- Plan-Strateji-Taktik,
- 2- Bilinç-Disiplin, teşkilattır.

Plan-Strateji-Taktik Bakımından

Eski idareci üstün sınıflar, oldular olasıya "Individualisme: Ferdiyetçilik" prensibini putlaştırmışlardır. Ferdiyetçiliğin kaba Türkçe'si: Millet hayatında külâhını kurtaran kaptandır, alt-

ta kalanın canı çıksın. Ben kâr edeyim, kâinat bana vız gelir. Herkes gözünü açaydı... demektir. O yüzden, eski idareci zümrelerde tek kişinin açığözlüğü, başkalarını atlatıp çıkarına bakması ahlak olmuştur. Onlar, bu cibilliyetleri iktizası [karakterleri gereği], aralarındaki şahsi kavgaları, ferdi rekabetlerini memleket ölçüsünde büyültürler, parlamentoda bile güç ayarlarlar. Bu ayarlar, daima açık kartla yapılmaz. Çok defa bol demagojiye dayanır. Dolayısıyla da: Neticesi belirsiz kör-dövüşüne döner. Onun için, bir zümrenin yaptığını, iyi de yapılsa, öteki zümre bozmakla mükellef sayar kendisini. Tek parti zamanı bile, diktatörlüğün zırları altında zümre boğuşmaları, memlekette her gidişi trajedi veya komedi şekline sokar. En demokratik particilik, en aziz millet meselelerini, en entipüften söz düelloları altında boğuntuya getirir.. Bütün bu ve benzeri sebeplerle uzun vadeli geniş milli planlar bir türlü kurulamaz. Misal olarak, yalnız Cumhuriyet kuruldu kurulalı, milli kalkınmamız uğruna yapılmış teklifleri, verilmiş raporları bir araya getirsek, ortada Ararat tepesi gibi dağlar yükselir. Lakin, o kağıt dağlarının içinden, pratikçe planlaştırıp uygulanmış elle tutulur sonuçlar, fare kadar bile olamamışlardır.

İşte, rakının şişede durduğu gibi, okul kitaplarında ve üniversite, basın kürsülerinde genç nesillerimize uslu uslu öğretilen Ferdiyetçilik, hayatımıza geçince, afet kesilir. Ekonomik seferberliğimizin her türlü stratejiden ve taktikten mahrum kalışı, daha fenası, sosyal hareketimize çok defa en iyi niyetlerle, hep birinci kuvayimilliyeye seferinin askeri strateji ve taktik yadigârı usullerinin dikte edilmesi, modern hayatımıza mal olmuştur. Vatanın zenginlik kaynakları, kırtasiyeci tekelcilikle ölüleştirilmiştir. Canlı insan nüfusu çoğunluğumuzun yaratıcı iş gücü, mirasyedice israfa uğratılmıştır. Yoksulluk ve işsizlik illetleri, ülkemizde yabancı nüfuzunu hak rahmeti saydıracak, felaket derecesinde gelişi güzel ekonomik politika sergüzeştlerine çanak açtıracak bir hava yaratmıştır. Neden? Çünkü: Sanayi kurulurken, memleketin hayati imkanları, milletin zaruri ihtiyaçları değil, önce KÂR, sonra gene KÂR ama, bezirgan ve tefeciye şirin görünecek KÂR düşünülmüş, ve yalnız bu kârın Osmanlı artığı, sanayiye fitraten [yaradılıştan] düşman zümreler arasında üleşimi göz önünde tutulmuştur. Kırtasiyeci bir inhisarcılık olmasına rağmen, denize düşenin yılana sarılması

kabilinden hükümetlerin başvurdukları az çok milli güdümlü devlet sanayimiz bile, sık sık aforoz edilmiştir.

İşçiler için ne kâr gayesi, ne rekabet yarışı vardır. Her fabrikanın açılması; hem orada çalışan bütün vatandaşlar için aynı derece lüzumlu ve faydalı bir iş ve istikbal sağlar, hem Vatanın planlı bir ahenkle boyuna sanayileşmesi, teknil işçi sınıfımız için tek ümit ve yükseliş olur. En küçük fabrika bile, planlı üretim örneğidir. Fabrika terbiyesi alan işçi sınıfımız için, bütün memleket üretimini saat makinesi kadar intizamlı bir planla çalışır görmek normaldir.

Bilinç-Disiplin-Teşkilat

İşverenler, sanayii şahsi menfaatlerine uyarsa ister, uymazsa istemezler. Avrupa'daki üstün sanayinin Türkiye'de ajanlığını yapan kimse için, şahsi menfaat; her zaman yabancı sermayesinin yabancı menfaat kaygısına tabidir. Onlar, tekrar edelim, Türkiye'nin sanayileşmesinden ziyade, yabancı sanayine pazar olmasını işlerine uygun ve kârlı bulurlar. Bu temayül [eğilim], ister istemez, millî bilinç yerine KOZMOPOLİTLİĞİ geçirir... Halbuki, işçinin menfaati gibi, bilinci de sanayiye bağlıdır. Milli sanayi dışında ne yaşama ne hürriyet imkanı bulunmadığını, işçi her vatandaştan daha iyi, her günlük tecrübesiyle kavrar. Bu durum, işçiyi en yüksek derecede milli ekonomi ve milli siyaset bilincine ulaştırır.

Medeni hayatın maddesi sanayi içinde yoğrulan işçi, modern istihsalin DİSİPLİN ruhuna alışkındır. Makineli fabrika sisteminin, mükemmel TEŞKİLAT düzenini benimsemiştir. Onun için, işçi vatandaşta, bilinçli disiplin ve disiplinli teşkilat kabiliyeti bir iç-güdü haline gelir. Bu iç güdünün, ekonomik kalkınma seferberliğimizde çelik nüve olarak başa geçmesi, cemiyetimize, başka herhangi bir sınıf ve zümrenin başarılarından üstün milli başarılar temin eder. Memleketimiz, eski Osmanlı derbederliğinden ve derebeyice hukuk düşmanlığından ruhlara çökmüş o sinsi ve uğursuz köle güdümü artıklarını tamamıyla gideremiştir. Bu gidişi rahatlık sayanlar, kağnıyı trene tercih eden Çin mandarini gibi bataktan hoşlananlardır. Modernleşmek; teşkilatlı millet olmaktır. Halk yığınlarımız içinde, kendi bağımsız sosyal teşkilatlanma eğilimini açıkça ve dürüstçe yürütebilen-

ler, hemen hemen sadece işçilerdir. Aydın dediğimiz ve her şeyi bilir sanılan zümrelerimiz bile; fertlerini bir araya toplamakta fiyasko veriyorlar. Medeni insan topluluklarına yaraşır teazzuvarlar [toplumsal birey] haline gelebilmek için kendi bilinçlerine, bilgilerine güvenemiyorlar. Cemiyet düşmanı içgüdülerine, kültürümüzü inmeli hale getiren bencil kötümserliklerine gem vurmak için, ancak yukarıdan, kanun yolu ile imtiyazlanarak, bazı meslek teşekküllerine güç katlanmışlardır. Esnaf, büsbütün sert müeyyidelerle, ve tâbiri câizse, -kanun yolu ile değil de,- kanun zoruyla sokuldukları loncavâri teşekküllerin kapılarında girerlerse, bacalarından kaçmaya yeltenmektedirler. Memleket nüfusunun yüzde 80'ini temsil eden en büyük halk yığınınız köylülük ise, yürekler acısı durumdadır; en basit, en ilkel teşkilatlanma temayülünden mahrum, darmadağın, en keyfi idarelerin insaf ve merhametine kalmış gibidir.

Çok şükür, vatanımızda kendiliğinden harekete geçmeyi bilen, yani, yukarıdan hazırlanmış kanuni mecburiyetleri beklemeksizin hak arayan bir modern insan yığınınız var. CHP iktidarı son nefesinde, kendi anıldığı mânâdâ (değişmez şefi, değişirlik sıfatıyla elastikiyetleştirmekten ibaret) bir "demokrasi" ilan edince, işçi sınıfımız, hiç kimseden emir almaksızın, adeta birkaç gün içinde, medeni dünyaya ibret verecek bir teşkilatlanma kudreti göstermişti. CHP iktidarı, bereketli bir yağmurdan sonra, kışır [kabuk] bağlamış killi diktatörlük toprağı altında ezilen emek tohumlarının, nispeten yumuşayan kaşarını yararak vatan sathında ekin filizi vermesini iftiharla karşılamamıştır. Bilakis, tefeci-bezirgan rüyalarını kaçırın bir ducur, afokon geçirerek" bir gecede yerden biten mantar gibi "Sü. S.S.'in nutku" [zamanın Emniyet Genel Müdürü Şükrü Sökmen Süer] işçi sendikalarını hayıra yoramamış, derhal kötöleme ve boğma yoluna girmiş, dolayısıyla muhalefeti ve DP'yi lekelemeye çalışmıştı. Ona rağmen, idari ve siyasi bin bir güçlüğe göğüs gererek doğan İŞÇİ SENDİKALARI, velev örfi [sıkı] kayıtlar altında olsun, bir türlü söndürülememiştir. Adeta, Kuvayimilliyeci harp meydanında adım adım yer kazanan medeni vatan ordusu gayretiyle teşkilatlanan tek sınıf halkımız, işçilerimizdir. Bu hal, memlekette insan haklarının ciddiye alınması ve halka mal edilmesi bakımından, işçi sınıfımıza düşen büyük önemi gösterir.

"İntaak-ı Hak" (Doğrunun Dile Gelmesi)

İşçi sınıfımızın medeni olgunluk derecesine ve teşebbüs kabiliyetine dair olaylardan birkaç örnek alalım. Son B.M.M. seçimlerinde, ortaçağ artığı babaşah geleneklerimize rağmen, vatandaşlık haklarını başlı başına arayanlar işçilerimiz olmuştur. Ne bezirganlar, ne tefeciler, ne sanayiciler veya aleliltlak [rasgele] işverenler, kendi hüviyetlerini açıklayarak siyasi faaliyet göstermediler. Daima, kendi sınıf ve zümre eğilimlerini bir ayıp gibi gizleyerek siyaset güttüler. Başka hiçbir sosyal topluluğumuz; açıkça, dürüstçe ve mertçe, yalnız kendi sınıfları adına siyasi bir iddiayı ortaya atmak cesaretini veya kuvvetini ve hakkını kendilerinde bulamadı. Yalnız işçilerdir ki, "İŞÇİ ADAYLARINI DESTEKLEMEK" ismi altında rıyasız vicdan ve ruh istiklaliyle sahneye çıktılar. Bu nedendi? İşçilerin, kendi davalarını, bütün millet davası ile ahenkli bulmalarındandı. Haklarının meşruiyetinden, milli menfaatle uygunluğundan o kadar emin idiler ki, bunu tek mil millet önünde açıkça tartışma konusu yapmayı şeref biliyorlardı. Başka kimse, o hak ve kuvveti kendinde göremedi. Onun için, mevcut partilerin hepsi de, gayet gösterişli bir şekilde, işçi avcılığına çıkma lüzumunu duydular.

Bu her zaman böyle oldu. Daha bir çeyrek asır evvelki tek parti iktidarı bile, ilk tecrübesiyle, memlekette yeni bir SİYASİ İÇ KUVVET doğmuş bulunduğunu yalnız kabul etmekle kalmayıp, ilan dahi etti. 1930 yılı ölü doğan "Serbest Fırka" şakasını ciddiye alan tek sınıfımız, işçiler oldu. "Bir ara, hemen her gün, gazete sütunlarında şöyle: "görülmedik, işitilmedik" fıkralara rast gelinir oldu: "Halk Fırkasının çalışan tabakadan iyi elementler seçip harekete gelmesine intizar olunuyor. "İşçilerin Fırka ile alâkalarını takviyeye çalışılıyor." "Asıl tutulması şart olanların, büyük işçi kitlesi olduğu, nümayişçilerin kâmilene amele ve yarı yarıya yeni yetişen gençler olması ile tezahür ediyor." "Aşağıdan yukarıya çalışmak, kitle içinde unsur bulmak, gidilecek yolların en doğrusu ve kisası addolunuyor." (Cumhuriyet, 7.9.1930) (HK; "Türkiye İşçi Sınıfının Sosyal Varlığı", s.70) "Türk Ocakları"nın "Halk Evleri"ne dönmesi; "Sınıfsız, İmtiyazsız bir toplum" olduğumuzun marşla resmen ilanı; ansızın: "İşçi Mebusları" denilen şeyin zuhuru.. v.s., v.s., hep o zaruretini yadigârları oldu.

Dünkü sosyal tarihimize bakalım: Türkiye'nin bütün doğum sancıları, işçi sınıfımızın hareketiyle gerçekleşmiştir.

Tanzimat'tan, Meşrutiyet'e kadar, görülen az çok medeni, Avrupalı demokrasi çırpınmaları, hep Türkiye işçi sınıfının siyasi hareketinden kaynak almıştır. Geri kalan, satıhta ve yaygaralı geçmiş olaylar: Adi pronunçiyamento'ların (askeri kast darbei hükümetlerinin) dar çerçevesini aşamamıştır.. TANZİMAT devrinin edebi ve taklit siyasi sızıldanmalarına kan, can veren kuvvet, Türk işçisi idi. 1871'de loncaları fiilen tarihe karıştıran teşkilat: "AMELEPERVER CEMİYETİ"dir. 1872'de, istibdada karşı ilk halk tepkisi "KASIMPAŞA TERSANE İŞÇİLERİ GREVİ" ile, "BEYKOZ DERİ VE KUNDURA İŞÇİLERİ GREVİ"dir. Bu kıvılda malardan cesaret alan işveren zümresinin sade suya hürriyetçiliği, ilk sıkıda soluğu Paris'te alan "kökü dışarıda" bir teşebbüstü. 1889 yılı "İTTİHADİ OSMANÎ CEMİYETİ": Frengistan'a kaçtı. İşçilerin kurdukları gizli ve hürriyetçi "OSMANLI AMELE CEMİYETİ": İstanbul'da faal kalarak, Paris'teki "Con Türk"leri destekledi. Hürriyeti ilana saltanatı mecbur eden şeyi, manastırda patlayan tabancadır sananlar, hürriyetin parasını sonradan toplamış açık göz işveren siyasilerinden başkalarını görmeyenlerdir. Hakikatte ise: 1906 yılı (Sonra: "OSMANLI DEMOKRAT FIRKASI" adını alacak olan) "SELÂMETİ UMUMİYE KULÜBÜ", Rıza bey ismindeki Hereke fabrikası sermakinisti tarafından kuruldu. Aynı yıl tütüncüler grevinde tevkifat verenler işçilerdi. Ancak bunlardan bir yıl sonra, 1907 yılı, (çoğunun padişahтан gizlice külah kapma peşinde koştukları anlaşılan) "Con-Türk"ler, yabancı salonlarında destek bularak ve rahatça kahraman kesilerek, ikinci kongrelerini yaptılar: Bu tavşanı arabayla tutanlar, ulema, hükema, köylü, çiftçi, tacir, asker ve Türk Müslüman olmayan azınlıklara hitap ederlerken, işçi sözünü ağızlarına almamaya dikkat ettiler..

Abdülhamit hürriyeti ilan eder etmez, 1908 yılı; başta "BAĞDAT DEMİRYOLLARI MEMURİN VE MÜSDAHDİMİN CEMİYETİ UHUVVETKÂRİSİ" gelmek üzere, gene "yerden mantar biter gibi": (ŞİRKETİ HAYRİYE DENİZ İŞÇİLERİ, Feshane Hereke Mensucat işçileri, Şark Demiryolları İşçi ve Memurları) cemiyetleri gibi işçi teşekkülleri, yardım sandıkları doğdu. 13 Ağustos-15 Eylül arası: Tramvay işçileri ile başlayan GREV dalgası, bir anda bütün işçi sınıflarımızı sardı. Sigara kağıdı işçileri, Havagazı, Deri, Reji tütün, Orizdibak işçileri, Rumeli Demiryolları, Anadolu, Balya Karaydın, Aydın Demiryolları, İz-

mir tramvayları işçileri, Selanik ticaret, Adana Pamuk işçileri, Tuğla harmanları, Matbaa, Vapur, Fırın işçileri ve müstahdemleri bir anda milli benliklerini duyup ayaklandılar. O zaman, "Kızıl" veya "Bolşevik", yahut "Komünist" gibi lakırdıları işiten bulunmadığı için işçilerimize henüz bu çeşit iftiralar atmanın modası icat edilmemişti. İşçi sınıfımız, hürriyetle Milli kurtuluşunu arıyor, bütün köleliklerimizin başı olan yabancı imtiyazlı sermayelere karşı ayaklanıyordu. Tefeci-bezirgan zümreler, derhal kapı yoldaşları yabancı şirketler uğruna ağır bastılar. Sözde hürriyetçi basın "şirketler hisse senetleri düşer.. Grevle itibar-ı mâlimiz bozulur" diye ateş püskürdüler. Ticaret Odası gazetesi (Bezirganlar sözcüsü) kelbi [köpekçil] bir utanmazlıkla: "Yerli amelenin.. yabancı ameleleri derecesinde mütalibâtta [taleplerde] bulunmaları gayr-i câizdir" yazısıyla, kendi milletine hakaret etmekten ve "yerli amelenin politika manevralarına kolay kapılacakları bahanesiyle işçi sınıfımızın milli kurtuluş hamlesine ihanet etmekten çekinmedi. Anadolu Demiryolları Şirketinin ajanı Alman Kont Ostrog "Adliye Müşaviri"imiz idi. Bu yabancı, kendi memleketi amelelerine tanınmış olan haklara Türk işçisini layık görmeyerek, SENDİKA yasağını; Osmanlı sadrazamı Kâmil Paşa'da GREV yasağını kanunlaştırdılar!.. Böylece Milli İstiklâlimiz, ancak on yıl sonraki kanlı fedakarlıklarla elde edilmek icap etti. Çünkü, tefeci-bezirganların foyaları ancak Kuvayimilliyeye mücadelemizde meydana çıkabildi. İşçi sınıfımızın salim içgüdüsüne kalsaydı, aynı dava 10 yıl evvel, belki de kan dökülmeden, en medeni şekilde halledilirdi. Görüyoruz: Türkiye'de İlk Kuvayimilliyecilik hareketi gibi ilk Demokrat Parti teşkilatını da, adsız işçi sınıfımız kurmuştur. Neden İkinci Kuvayimilliyeciliğimiz ondan gelmesin? BUGÜN, işçi sınıfımızın sosyal gücü ve değeri artık müteârife [ortaya çıkmış] olmuştur. Kimse onu inkar edemiyor. En son Tek parti diktatörasının devrilişinde, Türkiye'nin siyasi hareketini gene o mübarek işçi sınıfımız, hem de adı anılarak, eli öpülerek, manalandırmıştır. 1950 seçimleri sırası, ufak görünen, fakat manası düşünüldükçe büyüyen iki havadisçik:

1- Cumhuriyet gazetesinin seçim kampanyasını adım adım kovalamak üzere Bursa'ya gönderdiği (işçilere sempati şüphesi altında olmayan) özel yazarı, müşahadesini şöyle özetledi: "Bursa'da temas ettiğim muhtelif zümreler arasında EN

ZİYADE AMELENİN SİYASİ HAYAT'la alâkalı olduğunu sezdim." (B.Felek, 2.4.1950)

2- Aynı seçim kampanyasını İzmir ölçüsünde güdüp zafer kazanan D.P. İzmir Başkanı Niyazi Çağatay, gene Cumhuriyet gazetesinin seçme müşahitlerinden İsmail Habibe, şu samimi kanaatini belirtti: "İzmir şehrinde de (yani öteki şehirlerimizde olduğu gibi) en kuvvetli olan kitleler, 50 bini bulan İŞÇİ SINIFI'dır. Bunların sendikaları var. Bu kitle toptan hangi tarafa meylederse, terazinin kefesi derhal ağır basar." (Cumhuriyet, 29.3.1950)

"Siyasi hayatla en çok ilgili" sınıf, "En kuvvetli olan teşkilatlı kitle": İŞÇİ SINIFI'dır. Çoğunluğu, Bilinçliliği, Teşkilatlılığı bu kadar kuvvetle temsil eden işçi sınıfı, neden fiilen daima en önde müdafaasını yaptığı demokrasimize baş olmasın? Osmanlı İmparatorluğu'nun en karanlık ve kara günlerinden, Cumhuriyet'in en parlak demlerine kadar, Türkiye'de sahici demokrasinin biricik özkuvveti olduğunu ispat etmiş bulunan işçi sınıfımız, EKONOMİK Kurtuluş hareketimizde bilfiil teşebbüsü, teşkilatlandırmayı ve kontrolü en iyi başarabilecek tek sosyal sınıfımız iken, niçin o büyük milli vazifede kuyruk mevkiine düşsün? Niçin o derece sağduyulu, gürbüz ve modern millî gücümüz, yanlış politikalarla tarihi rolünü oynamaktan uzaklaştırılsın?

Vatan Partisi'ne göre: İşçi sınıfımıza karşı gösterilen her güvensizlik milli kalkınmamızı kısırlştırır, sosyal demokrasimizi karikatür haline sokar. Vatan Partisi bu inançla doğuyor, ve kendisini milli siyasetimiz için lüzumlu sayıyor.

1.5.1954

VATAN PARTİSİ
GENEL MERKEZİ
Telefon: 24956
PK 904
Yerebatan cad. No: 66
Sayı: 956/706
İstanbul 10/10/1956

KURULUŞ TALİMATNAMESİ

(Açılacak her yeni İl, İlçe, Bucak, Ocak için aynıdır.

1. YER: İl heyetinin adres olacak yeri belli edilir. Bu herhangi bir ticaret evinin kısmen veya tamamen kiralanması ile de sağlanır. Hatta, bütün partilerin İstanbul'da bile ocakları, kahvelerde bir kısım veya masa kiralamakla yetinilir.

2. KURULUŞ VE BİLDİRİ: Kurucu olarak toplananlar, seçtikleri başkan idaresinde, gündem tutup, karar aldığı anda parti- nin o organı kurulmuştur. Yalnız, cemiyetler kanunu 4. Maddesi gereğince mesela şöyle bir istida yazılır:

"Biz aşağıda hüviyet, adres ve imzaları bulunan Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları, Merkezi İstanbul Yerebatan cad. 66 no'da kain, ana tüzüğünden 2 nüshası ilişik olup kutsal 29 Ekim 1954 gününden beri faaliyette bulunan VATAN PARTİSİ adlı siyasi cemiyetin Genel Başkanlığınca verilmiş yazılı yetkiye göre, VATAN PARTİSİ'nin İZMİR **İDARE HEYETİNİ**

adresinde kurmuş bulunduğumuzu, Cemiyetler Kanunu 4. Maddesi hükmüne göre yüksek makamınıza saygıyla bildiririz.

VATAN PARTİSİ İZMİR İL İDARE HEYETİ üyelerinden:

Adı Soyadı Baba Adı Doğum yeri ve günü İşi Adresi İmzası

Kanun yalnız ikametgah adresi emreder. İsterseniz, iş adreslerinizi de, sabitse, katabilirsiniz. Bildiri istidası, varsa mühürlenir, pullanır, başkan imzasıyla giden, zimmet defterinizle,

yoksa iadeli taahhütlü olarak, en büyük mülkiye amirine (orada Valiye) gönderilir. İstidanın sureti ile, PTT makbuzu, evrak defterince numaralanıp, dosyasına konulur.

3. DEFTERLER: Cemiyetler Kanununun 6. Maddesi gereğince, herhangi ebadda, 4 tanedir.

a) Üye Defteri: Girenin hüviyeti, giriş tarihi, aidatı. Başlıkları şöyle: 1- Sıra no, 2- Sicil no, (İzmir'de 5000'den başlayacaktır.) 3- Adı, 4- Soyadı, 5- Baba Adı, 6- Doğum Yeri, Tarihi, 7- İş, 8- İkametgah (Dilerseniz ve sabit ise; İş adresi), 9- Aidatı, 10- Salık verenler (Tavsiye eden iki üye, ilk kongreye kadar kurucular), 11- Mülhaze. Genişçe bir defterin iki taraflı sahifelerine bu başlıklar sığar. Dilerseniz, her sahife bir üyeye de ayrılabilir.)

b) Karar Defteri: Her toplantıda İdare Heyetinin Oturum tarihi üste konur. Alta: Heyetten gelenler gelmeyenler, Gündem ve sıra numarasıyla alınan kararlar alt alta yazılır. Aşağıya, gelenler imzalarını koyarlar.

c) Evrak Defteri: Heyete gelen, giden her yazının: Sıra no'su, geliş gidiş tarihi, özeti (istenirse gelene ayrı gidene ayrı defter olur) Gelenlerin aslı, gidenlerin sureti, defterdeki numarası konularak, evrak dosyası denilen bir kılıf veya yerde saklanır.

d) Gelir Gider Defteri: Bütün para hesapları, alındıkları verildikleri.

Gelir sahifesi:

**Gelir günü Makbuz serisi No'su Makbuzun değeri
Veznedarın İmzası Kasa Lirası Krş.**

Gider Sahifesi:

**Gider Günü Karar No'su Gider Yeri Senet No'su Evrak
kayıt no'su Lira Kırş**

Aidat ve teberrü makbuzlarından gönderiyoruz. Müselsel no'lu dip koçanları saklanır. Masrafı müsbit evrak (Senetler dosyası)na konurken, evrak defterince no: 1 alır. Bilanço ve hesabı kat'i seneden seneye yapılır.

4. DEMİRBAŞ: Defterlerden maida bütün parti eşyalarının kaybedildiği bir Demirbaş defteri de gerek bilir. Parti Demirbaşlarından bazıları:

a) Mühür: "Vatan Partisi İzmir İl Başkanlığı" (ve kuruluş tarihi) yazılı olur. Muharebeler, başkan tarafından onunla mühürlenip imzalanır.

b) Bayrak: İl Merkezine ve her heyet yerinde bir Türk bayrağı, cumartesi öğlesinden, Pazar akşamına kadar asılmak zaruridir. Parti bayrağı, Türk bayrağının ay yıldızı yerine küpürünü gönderdiğimiz şekilde bir beyaz vatan haritasından ibarettir (kesilmiş beyaz örneği bayrağın biryanına, örnek boyunda ikinci beyaz parça bayrağın öbür yanına, örnek hizasına uygun getirilip, tam örnek gibi harita şeklini alınca kenarlar bastırılır.)

5. ÜYE: Usulen ilk kongreye kadar kuruculardan bir veya ikisinin tavsiyesi ile, sureteri gönderilen GİRİŞ KAĞITLARI, ikişer nüsha doldurulur. Gereken incelemede, Heyet, üye adayını kabul ederse, kendisini çağırır. Ayakta, heyet önünde, aday açık sesle:

"Vatan ve milletin saadet ve selametine bila kayıt şart hakimiyetine mugayir bir gaye takip etmeyeceğime ve Cumhuriyet esaslarına sadakatten ayrılmayacağına namusum üzerine söz veririm." Vatan Partisinin tüzük ve programına dürüstçe uyaçağıma şeref ve namusum üzerine söz veririm.

Sizin giriş kağıtlarınızı, bura sicil numaranızla gönderiyoruz. Heyet halinde toplandığımız gün, bu kağıtları imzalayıp, sıra ile aynı yemin edilir. Yemin eden Parti üyesi haline geldiği için eli sıkılarak tebrik edilir. Giriş kağıtlarının birer nüshası kayıt edildiği heyet dosyasında kalır, ikinci nüshası yukarıdaki organa (İl'lerde İl Merkezine) gönderilir. Hüviyet varakaları doldurulunca fotoğrafların üstleri mühürlenerek şimdilik Genel merkeze gönderilir ve Genel Başkanlığa imzadan sonra geri verilir. Organlarımızda *bilfiil çalışanların* çoğunlukta olmalarına dikkat edilir.

6. PARTİ DIŞI münasebetler: Vatan Partisi kurulur kurulmaz basına, siyasi partileri ve gereken başka teşekkül ve şahıslara sureti ilişik birer sirküler göndermiştik. İzmir İl Merkezinin de kuruluşunda kendi çapında aynı yolla kendini duyurabilir. Parti dışı yapılacak konuşmalarda cevaplar tercihen 1- Yazılı olarak (soruları da mümkünse yazıya çevirerek), 2- Heyet topluluğu veya çoğunluğu ile kararlaştırarak, 3- Mutlaka Tüzük ve Programımızın ilgili maddelerine dayanarak, 4- Memleket ve dünya ölçüsünde meseleler için Merkezle mutabık kalınarak verilir. Muhalefetle yazılı münasebetlerimize dair bazı vesikaları icabında göndeririz. 5- Merkezimizde: "İş söze uyacak, söz işe!" "Her ölü düstur, her kuru laf, her kuruntu duygu buradan uzak", "Burada herşey: Fiil, Amel, İş, Çalışmak!" gibi şiarlar asılıdır. Uygun görürseniz, benzerlerini deneyebilirsiniz.

GÖNDERDİKLERİMİZ:

1- İzmir Valiliğine, Genel Başkanlığın bildirisini. (4 kişinin: baba adı, doğum yeri ve tarihi ilave edilmelidir.) 4'ten fazla olursanız, bildiriye katabilmeniz için istidada boş yer bıraktık. İlave yapıldığı taktirde derhal merkeze bildirin ki, buradaki sureti de tamamlansın.)

2- Vatan Partisi İzmir kurucuları heyetine Genel Başkanlık Mesajı.

3- Kuruluş Talimatnamesi.

4- Partinin son Tamimi.

5- İlk Parti sirküleri.

6- Dört yazılı giriş kağıdı.

Bunlar bir zarf içinde taahhütlü gönderilir.

7- Üç makbuz: (50 kuruşluk no: 951-2001)(100'lük aidat: 451-475)-(100'lük Teberrü: 641-675)

8- Elli adet Hüviyet varakası.

9- 20 adet Fetih ve Medeniyet.

10- 20 Adet Tüzük-Program.

11- 100 Adet giriş kağıdı.

12- Bir adet harita şablonu (Parti bayrağı için)

13- Yirmişer adet "3" nüsha Vatandaş Gazetesi.

VATAN PARTİSİ

SİHHAT İŞLERİ

Sevğili Vatandaşlar !

Vatan Partisi, sözde kalmamak için, işle halkımızın hizmetindedir. Karınca kaderince, çalışmaya başlıyan SİHHAT EKİBİMİZ, aşağıda yazılı yerde ve günde ve saatte her zaman her vatandaşımızın emrine BEDAVADAN hazır bulunacaktır.

MUAYENE YERİ ;

MUAYENE GÜNÜ :

MUAYENE SAATİ :

Yukarıki günler dışında, her vatandaşımız herhangi acele bir ihtiyacı için VATAN PARTİSİ Merkezine yazı veya telefon ile baş vurabilirler.

Mektup adresi : Vatan Partisi, P. K. 904 İstanbul

Telefon Numarası : 27 49 56

T.C.
İSTANBUL
MİLLİYETÇİLERİN MİLLET MECLİSİ
546

3

Vatan Partisi Genel Bş. lığına

İstanbul

Yüksek Seçim Kurulundan alınan 10.10.1957
tarih ve 4452 sayılı Tel yazıda, partinizin 39
aday göstermiş bulunduğuna bildirildiğinden, 5545
sayılı Millet Vekilleri Seçimi Kanununun 35 nci
maddesi gereğince münavele ifasına karar verilmiş
tir.

Tebliğ olunur. 12.10.1957

İl Seçim Kurulu Başkanı
Sabri Akşürek

Sabri Akşürek